

APOSTOLATSKI CENTAR **"SAV-TVOJ"**

Ljubav i žrtva br. 27

POBOŽNOST PREDRAGOCJENOJ KRVI KRISTOVOJ

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **Ljubav i žrtva br. 27.**

Naslov: **Pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj**

Priredio: p. Miljenko Sušac s.m.m. –
misionar montfortanac

Nakladnik i tisak: Apostolatski centar «SAV TVOJ»

ISBN 953 – 6471 – 78 - 7

Naklada: 1000 komada

Narudžbe na adresu:
Apostolatski centar «SAV TVOJ»
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/ fax: 01/ 23 70 332
Tel: 01/ 23 71 822

APOSTOLATSKI CENTAR «SAV TVOJ»

LJUBAV I ŽRTVA BR. 27.

POBOŽNOST PREDRAGOCJENOJ KRVI KRISTOVOJ

ZAGREB 2006.

Predgovor

Apostolatski centar *Sav Tvoj* nastavlja s izdavanjem knjižica o pobožnosti. Među raširenijim pobožnostima u Katoličkoj Crkvi je svakako i pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj. Ne radi se o jednoj pobožnosti među mnogima nego je ta uzdignuta u Crkvi na posebno mjesto i nalazi se u središtu objave. Brojni su crkveni dokumenti koji o tome pišu, a nama se kao najbolji uvod u ovu knjižicu čini citat iz *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu.

«U biblijskoj objavi, bilo na stupnju starozavjetnoga pralika, bilo na stupnju ispunjenja i usavršenja u Novome zavjetu, krv je prisno povezana sa životom i - po antitezi - sa smrću, s izlaskom zalazom-prelaskom, sa svećeništvom i bogoslužnim žrtvama, s Otkupljenjem i Savezom. Starozavjetni pralikovi vezani uz krv i njezinu spasenjsku vrijednost ispunili su se na savršen način u Kristu, osobito u njegovu vazmu smrti i uskrsnuća. Zbog toga je otajstvo Kristove Krvi u središtu vjere i spasenja.

Na otajstvo spasenjske Krvi upućuje:

- događaj utjelovljenja Riječi (usp. Iv 1,14) i obred uključivanja novorođenoga Isusa u narod Staroga zavjeta preko obrezanja (usp. Lk 2,21);
-biblijski lik Jaganjca, bogat obilježjima i primjenama: »Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta« (Iv 1,29.36), u koji se uranja slika »Sluge patnika«, prema Knjizi proroka Izaije 53, koji na sebe preuzima trpljenje i grijeh čovječanstva (usp. Iz 53,4-5); »Vazmeno janje« (usp. Izl 12,1; Iv 12,36), simbol otkupljenja Izraela (usp. Dj 8,31-35; 1Kor 5,7; 1Pt 1,18-20);
- »kalež muke«, o kojemu govori Isus, s aluzijom na njegovu skoru otkupiteljsku smrt, pitajući Zebedejeve sinove: »Možete li piti čašu koju ću ja piti?« (Mt 20,22; usp. Mk 10,38) i kalež smrtne muke u maslinskome vrtu (usp. Lk 22,42-43), koju prati krvav znoj (usp. Lk 22,44);
- euharistijski kalež, koji u znaku vina sadrži Krv novoga i vječnoga saveza, prolivenu za otpuštenje grijeha, i koji je spomen-čin vazma

Gospodnjega (usp. 1Kor 11,25) te piće spasenja prema Učiteljevoj riječi: »Tko blaguje tijelo moje i pije moju krv, ima život vječni i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.« (Iv 6, 54);
- događaj smrti, jer je krvlju prolivenom na križu Krist pomirio nebo i zemlju (usp. Kol 1,20);
- udarac kopljem, koje je probolo žrtvovana Jaganjca, iz čijega je otvorena boka provrela krv i voda (usp. Iv 19,34), dokument ostvarena otkupljenja, pokazatelj sakramentalnoga života Crkve - voda i vino, krštenje i euharistija - simbol Crkve rođene iz Krista usnuloga na križu.

Na otajstvo Krvi na poseban se način nadovezuju kristološki naslovi: naslov Otkupitelj - Krist je naime svojom nevinom i dragocjenom krvlju otkupio staro ropstvo (usp. IPt 1,19) i »čisti nas od svakoga grijeha« (Iv 1,7); naslov Velikoga svećenika »budućih dobara«, budući da Krist »ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje« (Heb 9,11-12); naslov vjernoga Svjedoka (usp. Otk 1,5), osvetnik krvi mučenika (usp. Otk 6,10) koji su »zaklani zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu« (Otk 6,9); naslov Kralja, koji kao Bog »vlada s drveta«, urešen grimizom vlastite krvi; naslov Zaručnika i Božjega jaganjca, u čijoj su krvi članovi crkvene zajednice - Zaručnice - oprali svoje haljine (usp. Otk 7,14; Ef 5,25-27).

Posebna važnost spasenjske Krvi omogućila je da njezin spomen zauzme središnje i bitno mjesto u slavlju bogoslužnoga otajstva: štoviše, u samome središtu euharistijske zajednice, u kojemu Crkva Bogu Ocu uzdiže zahvalu, »čašu blagoslovnu« (usp. 1Kor 10,16; usp. 115-116, 13) i daje ju vjernicima kao stvarni sakrament »zajedništva Krvi Kristove« (1Kor 10,16); i, zatim, tijekom liturgijske godine. Crkva naime spominje otajstvo Krvi ne samo u svetkovini Tijela i Krvi Gospodnje (četvrtak poslije svetkovine Presvetoga Trojstva), već i u brojnim drugim slavljima, tako da bogoslužni spomen Krvi našega otkupljenja (usp. 1Pt 1,18) prožima čitav godišnji luk.

Tako, na primjer, u večernjoj u Božićnome vremenu, Crkva - obraćajući se Kristu - pjeva: »A i mi, koje umio je val blažen Krvi

presvete, o danu tvojeg rođenja svim srcem hvalu pjevamo.Ali osobito u Vazmenome trodnevlju vrijednost i otkupiteljska učinkovitost Kristove Krvi predmet su trajna i klanjateljskoga spomena. Veliki petak, tijekom klanjanja Križu, odjekuje pjesmom: «Žuč mu daju i on gine, nježan lik mu presveti bodu trnje, čavli, koplja, Krv i voda s boka vri; o, gle vrela, koje pere zemlju i svijet čitavi!«; a na sam dan Uskrsnuća:»U svojoj divnoj ljubavi On pit nam daje svetu Krv, ta ljubav tijelo njegovo, ko svećenik prikazuje«.

Na nekim mjestima i u posebnim kalendarima, blagdan Predragocjene Krvi Kristove slavi se još 1. srpnja: u njemu se spominju Otkupiteljevi naslovi. Iz liturgije je štovanje Krvi Kristove prešlo u pučku pobožnost, u kojoj ono ima širok prostor i brojne izraze. (*Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji* st.141.s.)

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. POVIJEST ŠTOVANJA PRESVETE KRVI KRISTOVE OD POČETAKA DO USPOSTAVE SVETKOVINE KRVI KRISTOVE

U Starom Zavjetu se držalo da *život svakog bića jest njegova krv* (Lev 17,13). Tako su Izraelci u Egiptu po krvi pashalnog jaganjca kojom su škropili dovratnike bili spašeni od anđela zatornika. Krvlju su bili posvećivani i predmeti za upotrebu u bogoslužju, za pobožne Izraelce biti poškropljen krvlju žrtava je značilo imati udjela u Božjem blagoslovu.

Isus Krist je na vrhuncu svog života uspostavljajući sakrament Euharistije dao novo značenje starozavjetnoj pashalnoj večeri: *Dok su blagovali, uze Isusu kru, zahvali razlomi ga pa davaše učenicima govoreći: Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje. Zatim uze kalež te*

zahvali i dade im ga govoreći: Uzmite i pijte iz njega svi jer, ovo je moja krv, krv saveza koja se prolijeva za sve za oproštenje grijeha (Mt 24,26-29).

U ovom ozračju se bolje shvaća i Novozavjetni govor o Isusu Kristu Spasitelju i njegovoj krvi koja je cijena našeg spasenja, ... *dobrostivo nas obdari u Ljubljenome u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju* (Ef 1,7), temelj naše pomirbe s Bogom, *po njemu izmiriti sve na Nebu i na zemlji uspostavljajući mir krvlju križa njegova.* Krv Kristova je i temelj očišćenja naših savjesti; *koliko će više krv Krista – koji je po vječnom Duhu prinio samoga sebe Bogu – očistiti našu savijest od mrtvih djela da služimo Bogu živome?... Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim – srebrom ili zlatom – od ispraznog načina života nego skupocjenom krvlju Krista, nevina i janjeta bez mane* (1Pt 1, 18-19) ... *Njemu koji nas ljubi i koji nas je otkupio od grijeha svojom krvlju i učinio kraljevstvom i svećenicima za Boga Oca – njemu slava i vlast u vijeke vjekova* (Otk 1, 5-6).

Razmišljanje o Krvi Otkupitelja te divljenje i štovanje tog velikog otajstva, jasno izraženog u tekstovima Novog Zavjeta, je nastavljeno i kod svetih otaca. Među velikim antičkim ocima svakako valja spomenuti sv. Augustina. Oblici pobožnosti Predragocjenoj Krvi Isusa Krista su sve više dolazili do izražaja u srednjem vijeku, posebno pod utjecajem mistika iz svetačke tradicije, od kojih su mnogi osobno gajili tu pobožnost. Među njima su najveći predstavnici: sv. Bernard, sv. Gertruda, sv. Bonavnetura, sv. Anđela Folinjska, sv. Katarina Sijenska i drugi.

Sve više se u Crkvi širilo i štovanje Presvete Krvi Kristove povezano uz hodočašća u svetišta koja su prema pobožnim tradicijama čuvala relikvije ostataka Isusove Krvi u Mantovi, Brugesu, Fecampu gdje je bila napisana i prva liturgijska pjesma na čast Krvi Kristove.

Mnogobrojna euharistijska čuda u kojima se nakon posvećenja dogodila i materijalno očitovanje prisutnosti Krvi Kristove pod posvećenim prilikama su još više poticala vjernike na pobožnost. U tim mjestima su obično, kao i u našem Ludbregu, nastajala svetišta.

Prvi liturgijski blagdan, sa službom čitanja o Krvi Kristovoj, Sveta Stolica je dopustila 1582.biskupiji Valencije u Španjolskoj, da bi se zatim slična dopuštenja proširila u cijeloj Katoličkoj Crkvi.

Veliki apostol pobožnosti Krvi Kristovoj je bio sv. Gašpar del Bufalo (1786-1837). Možemo reći da je njegov apostolat doveo do nastajanja duhovnosti Krvi Kristove. U Rimu se u Bazilici sv. Nikole in Carcere, danas crkva sv. Josipa a Capo le case čuvala relikvija muke Kristove. Svećenik Francesco Albertini, koji je kasnije postao biskupom, je u toj bazilici počeo okupljati grupe vjernika od kojih je poslije nastala Nadbratovština Krvi Kristove u kojoj su mnogi odrastali i nastavljali djelo kanonika Albertinija. Među njima se najviše isticao rimski svećenik Gašpar del Bufalo.

Papa Pio VII mu je povjerio aposotolat pučkih misija, čemu se on posvetio do kraja života. U mjestu san Felice di Giano u Umbriji utemeljio je redovničku kongregaciju Misionara Predragocjene Krvi. Osobno je živio i propagirao duhovnost Krvi Kristove s velikim plodovima obraćenja u misijama koje je održavao. Tijekom misija u Villacorsa susreo je i buduću blaženicu Mariju de Mattias koja je prihvatila duhovnost Krvi Kristove te je u Acutu skupa sa svojim duhovnim ocem utemeljila redovničku zajednicu Klanjataljica Krvi Kristove.

Na poticaj svećenika iz Družbe Misionara Krvi Kristove Giovannia Merlinija, 1849. je papa Pio IX odredio da se u cijeloj Katoličkoj Crkvi slavi blagdan Krvi Kristove prve nedjelje u srpnju. Papa Pio X je proslavu blagdana prenio na 1. srpanj. Papa bl. Ivan XXIII je i sam još od djetinjstva gajio pobožnost Krvi Kristovoj i o njoj je u više navrata pisao, izdao je apostolsko pismo o toj pobožnosti.

S obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila blagdan Krvi Kristove je spojen s blagdanom Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krv Kristovu.

2. DEVETNICA NA ČAST KRVI KRISTOVE

(Imprimatur: Nadb. duhovni stol, Zagreb, broj: 2390/1986)

U Hrvatskoj katoličkoj tradiciji molitva devetnice na čast pojedinih otajstava naše vjere je jako raširena među vjerničkim pukom. Ova devetnica se moli kroz 9 dana uz druge molitve na čast Krvi Kristove.

Ako netko želi moliti devetnicu s razmatranjima, za to može izabrati neke od svetačkih tekstova koje donosimo u ovom izdanju, a u poglavlju 7.2 donosimo i način razmatranja o Krvi Kristovoj prema uputama sv. Gašpara del Bufala. Nakon razmatranja kao završetak molitve može izmoliti Litanije Krvi Kristove.

Gospodine Isuse Kriste, kad si se četrdeset dana nakon svoga uskrsnuća vratio Ocu u Nebo, naredio si svojim učenicima da zajedno čekaju Duha Svetoga. Devet su dana molili da prime dar svih darova i tako postanu pravi apostoli. Uzdajući se da ćeš i nama dati ono što nam je potrebno za naše spasenje i blagoslov, molimo Te: Rasvijetli naš razum i pročisti naše srce da naučimo kako treba moliti. Kao i apostolima, daruj i nama milost da možemo moliti s Marijom, jer je Ona službenica Božja i "svemoć koja zagovara".

Gospodine, Ti si rekao: "Molite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se!" Potaknuti tvojom riječju, dolazimo Ti danas s ovom posebnom potrebom....*(trenutak tišine).* Dobri Isuse, pouzdajemo se u tvoju ljubav i milosrđe koje si nam iskazao u svojoj Predragocjenoj Krvi. Uvijek si imao vremena i strpljenja za siromahe i bolesne, za prezrene i grešnike. Otro si suze udovici iz Naima, uslišao si poganskog stotnika i nagradio pouzdanje Martino. Udijeli i nama radosno iskustvo Tvoje osobite pomoći. Ali ako naše želje ne odgovaraju Tvome Božanskom planu, ojačaj nas posebnom snagom vjere. Zajedno s Tobom želimo i mi ponavljati: "Oče, ne moja, nego Tvoja volja neka bude." Udijeli nam čvrsto povjerenje da su tvoji putovi uvijek bolji, iako ih često ne razumijemo. Zahvaljujemo Ti već sada što ćeš nas uslišati, jer Ti si Ljubav i sve što nam daješ ili prepuštaš, vodi nas našem vječnom cilju i služi našem posvećenju. Amen.

3. LITANIJE PRESVETOJ KRVI ISUSOVOJ

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, *(Smiluj nam se)*
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Krvi Krista, Jedinorođenoga Sina Vječnog Oca, *(Spasi nas!)*
Krvi Krista, utjelovljene Riječi Božje,
Krvi Kristova, Novoga i Vječnoga Saveza,
Krvi Kristova, u smrtnoj borbi na zemlju potekla,
Krvi Kristova, koja si kod bičevanja izvirala,
Krvi Kristova, ispod trnove krune prokapala,
Krvi Kristova, na Križu prolivena,
Krvi Kristova, cijeno našega spasenja,
Krvi Kristova, bez koje nema oproštenja,
Krvi Kristova, u Euharistiji okrepo i čišćenje duša,
Krvi Kristova, rijeko milosrđa,
Krvi Kristova, pobjednice zlih duhova,
Krvi Kristova, snago mučenika,
Krvi Kristova, jakosti priznavalaca,
Krvi Kristova, koja rađaš djevice,
Krvi Kristova, čvrstoćo onih koji su u pogibli,
Krvi Kristova, okrepo umornih,
Krvi Kristova, u plaču utjeho,
Krvi Kristova, nado pokornika,
Krvi Kristova, utjeho umirućih,
Krvi Kristova, mire i milino srdaca,
Krvi Kristova, jamstvo vječnoga života,
Krvi Kristova, koja izbavljaš duše iz Čistilišta.
Krvi Kristova, svake slave i časti predostojna,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj se nama!
— Otkupio si nas, Gospodine, Krvlju svojom. I postadosmo Kraljevstvo Boga našega.
Pomolimo se: Svemogući vječni Bože, Ti si jedinorođenca svoga Sina postavio za Otkupitelja svijeta i htio da Te Njegova Krv ublaži; podaj, molimo, da cijenu našega spasenja tako štujemo da nas njezina snaga tako brani od zala ovoga života na zemlji, da uživamo na nebu vječni plod svete Krvi! Po istom Kristu Gospodinu našem!

4. MOLITVE SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA PRESVETOJ KRVI KRISTOVOJ

Klanjam ti se Presveta Krvi Kristova

(Sv. Albert Veliki)

Klanjam ti se Predragocjena Krvi Kristova, najljepši cvijete stvorenja, plode djevičanstva, neizrecivo sredstvo Duha Svetoga. Kličem razmišljajući o kapljicama djevičanske Krvi, koje je Vječna Ljubav pokrenula, a pripadale ste Sinu Božjemu koje je On u svojoj osobi pobožanstevnio. Potresen sam dubokom nježnošću razmišljajući kako ste iz Srca Djevice Marije prešle u Srce Utjelovljene Riječi i oživotvorene dahom Božanstva postale Krv jedinoga Boga.

Klanjam ti se Krvi zatvorena u Isusovom žilama, sačuvana u njegovu Čovještvu kao mana u zlatnoj škrinji, spomenu Vječnog otkupljenja koje je On učinio za vrijeme svoga smrtnog života. Klanjam ti se, Krvi novoga i vječnoga saveza, koja si tekla iz Isusovih žila u Getsemaniju, iz njegova tijela bičevanog u Pretoriju, iz ruku i nogu pribijenih na Križ na Golgoti, iz njegova boka kopljem probodena. Klanjam ti se u sakramentima, klanjam ti se u Euharistiji u kojoj si bitno prisutna....

U tebe polažem svoju nadu o ljubljena Krvi Kristova, cijeno našega spasenja i naša kupelji. Teci blago u srcima koja su zalutala i

omekšaj njihovu tvrdoću. Briši, o ljubezna Krvi Isusova, briši naše mrlje, spasi nas od bijesa anđela zatornika. Napoji Crkvu, oplodi je iscjeliteljima, apostolima, obogati je svetim čistim dušama koje ižaravaju božansku ljepotu.

O Predragocjena Krvi moga Gospodina

Sv.Gašpar del Bufalo

O Rane i Predragocjena Krvi moga Gospodina ja, vas vječno blagoslivljam. Ljubavi moga izranjenoga Gospodina! Koliko smo daleko od toga da Tebi budemo suobličeni. Krvi Isusa Krista balzame naših duša, izvore svakog milosrđa, daj da moj jezik Krvlju zarumenjen svakodnevnim slavljenjem svete Mise tebe blagoslvilje sada i zauvijek. Gospodine tko da te ne ljubi? Tko da ne gori ljubavlju za Tebe? Tvoje Rane, tvoja Krv, tvoje trnje, Križ: božanska Krv na poseban način prolivena do zadnje kapljice, kako gromkim glasom viče mome jadnom srcu! Jer Ti si bio u agoniji da me spasiš, umro si za mene, i ja ću dati, ako treba, život da dođem do blaženog posjedovanja Neba. Isuse Ti si za nas postao otkupljenje. Iz tvoga otvorenog boka, korablje spasa, ognja ljubavi, poteče Krv i Voda spomen dobara sakramenata i boli tvoje ljubavi, Isuse koji si nas oprao u svojoj Krvi. Amen.

Himan Krvi Kristovoj

(bl. Marija De Mattias)

Svi narodi pljeśćite rukama i kličite pjesmu radosnu Gospodinu. Jer je Gospodin veoma uzvišen objavio nam milosrđe svoje. Jer ne poštedi vlastitoga Sina svoga već ga dade za sve nas. Da se spasimo i oslobodimo grijeha naših krvlju njegovom. Da se krvlju njegovom opravdamo i izbavimo od srdžbe njegove. Da mi koji s njim rastavljeni bijasmo, opet se pomirimo Krvlju Sina njegova. Gospodine i Bože moj, što da ti uzvratim, za sve što si mi dao?

Uzet ću kalež spasenja i zazvat ću moć te Krvi. Pjevajte Isusu svi sveti njegovi pjevajte i priznajte svetost njegovu. Jer On nas je ljubio i oprao u Krvi svojoj. I postao pomoćnikom i Spasiteljem našim. Navijek budi slavljena Krv Isusova jer nam učini ta čudesa.

Slavljen budi Isus navijek i neka se napuni Nebo i zemlja slavom Krvi njegove. Isusu, Sinu Božjemu, koji nas je otkupio svojom Krvlju dođite da se poklonimo.

Uzdizanje duha Kristu Spasitelju

(Sv. Brigita Švedska)

Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Svoju si smrt prije vremena prorekao i na posljednjoj si večeri od tvarnog kruha posvetio svoje Predragocjeno Tijelo. Iz ljubavi si ga razdijelio apostolima na spomen svoje predostojne muke. Perući svojim dragocjenim rukama noge apostolima, ponizno si pokazao svoju najveću poniznost. Hvaljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si od straha pred mukom i smrti iz svog nevinog tijela prolijevao Krv umjesto znoja, a ipak si dovršio naše otkupljenje, jer si ga htio izvršiti. Tako si najočitije pokazao svoju ljubav što si je imao prema ljudskom rodu. Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si bio doveden pred Kaifu, i ponizno si dopustio da te izruče Pilatovu sudu, tebe koji si sudac sviju.

Slava ti, Gospodine moj Isuse Kriste, za ruganje što si ga podnio dok si obučen u grimiz stajao pod krunom od najoštrijeg trnja. Slava ti što si najstrpljivije podnio da pljuju u tvoje slavno lice, da ti zastiru oči i da te žestoko udaraju po vilici i vratu krvoločne ruke bezbožnika. Neka ti je dika, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si s najvećom strpljivošću dopustio da te vežu o stup, da te okrutno bičuju te dovedu i pokažu poput nevina Janjeta pred Pilatovim sudištem.

Hvaljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si svim svojim okrvavljenim slavnim tijelom bio osuđen na smrt križa. Na svojim si svetim leđima bolno nosio križ, a mahnito doveden na mučilište i lišen svoje odjeće, htio si da tako budeš prikovan o drvo križa. Neka ti je vječna hvala, Gospodine Isuse Kriste. Ti si i u takvoj tjeskobi ponizno svojim dobrostivim očima ljubavi pogledao svoju predostojnu Majku, koja nikad nije sagriješila niti pristala ni na najmanji grijeh. Tješio si je i predao svome učeniku da je vjerno čuva.

Neka ti je vječni blagoslov, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si u svojoj smrtnoj muci svim grešnicima ulio nadu u oproštenje, jer si milosrdno obećao rajsku slavu razbojniku koji ti se obratio. Neka ti je, Gospodine moj Isuse Kriste, vječna hvala za svaki trenutak kojim si za nas grešnike podnosio na križu najgorču gorčinu i tjeskobu. Najoštrije su boli izvirale iz tvojih rana i kruto prodirale u tvoju sretnu dušu i okrutno prolazile kroz tvoje najsvetije Srce. Kad ti je puklo srce, sretno si ispustio duh, i nagnuvši glavu, ponizno ga predao u ruke Boga, svog Oca.

Tada, mrtav tijelom, postade sasvim hladan. Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si svojom dragocjenom krvlju i svetom smrću otkupio duše i ponovno ih milosrdno iz progonstva priveo u vječni život.

Blagoslovljen budi, Gospodine moj Isuse Kriste. Ti si radi našega spasenja dao da ti koplje probode bok i srce. Obilato si iz tog boka prolio krv i vodu da bi nas otkupio. Slava ti, Gospodine moj Isuse Kriste, jer si htio da tvoji prijatelji skinu s križa tvoje blagoslovljeno tijelo i da ga polože u ruke tvoje prežalosne Majke, da bi ga Ona umotala u platno i sahranila u grob.

Slava ti što si dopustio da ga ondje čuvaju vojnici. Vječna ti hvala, Gospodine moj Isuse Kriste, jer si trećeg dana uskrsnuo i živ se pokazao onima kojima ti se svidjelo. Nakon četrdeset dana uzašao si na nebo, dok su to mnogi promatrali. Tu si časno smjestio svoje prijatelje koje si oslobodio iz podzemlja.

Neka ti je vječna dika i slava, Gospodine Isuse Kriste, jer si poslao Duha Svetoga u srca učenika i povećao u njihovim dušama neizmjernu božansku ljubav. Blagoslovljen si, hvalevrijedan i slavan u vijeke, Gospodine moj Isuse. Ti sjediš na prijestolju u svom nebeskom kraljevstvu u slavi svoga božanstva.

U tijelu živiš sa svim svojim svetim udovima koje si uzeo iz Djevičina tijela. Tako ćeš doći na dan. suda da sudiš dušama svih živih i mrtvih. Ti živiš i kraljuješ s Ocem i Duhom Svetim u vijeke vjekova. Amen.

Tvoja Krv Isuse, daje nam tvoj život

(Sluga Božji Giovanni Merlini)

O Predragocjena Krvi koju je Bogočovjek Isus darovao s beskrajnom ljubavi za nas kako bi uništio kraljevstvo grijeha i podigao kraljevstvo milosti klanjamo ti se i zahvaljujemo ti. Ti si prijestolje božanskog milosrđa. Zapali naša srca nježnošću i ljubavlju prema Isusu koje te je prolio iz sinovske poslušnosti Ocu. U tebi, Bezgrešna Krvi, Bog je zadobio Crkvu, majku koja sabire sve narode u jednu obitelj u jedinstvu vjere, nade i ljubavi.

Ti obogaćuješ Crkvu blagom milosti i svetosti. Tvoja Krv Isuse čisti duše od grijeha, operi naše duše u tim spasenjskim izvorima. Tvoja Krv Isuse daje nam tvoj život. Uresi naše duše blagom svetosti. O Božanska Krvi, piće duhovno na euharistijskoj gozbi Jaganjca bez mane, daj da nas po tebi Duh Sveti još više sjedini s Bogom i braćom ljudima u iskrenoj ljubavi. O Predragocjena Krvi, ti si naša potpora u času križa i naša nada da ćemo zadobiti vječno blaženstvo. Daj da te svi ljudi mogu slaviti, blagoslivljati i zahvaljivati ti ovdje na zemlji i u Nebu i vijeke vjekova. Amen.

O pravo tijelo, o prava Krvi!

(Bl. Anđela Folinjska)

O Isuse Kriste, stvoritelju! O Isuse Kriste, stvore! O pravi Bože i pravi čovječe! O pravo tijelo, o prava krvi! O pravi udovi pravoga tijela! O neizrecivo sjedinjenje, koje u sebi sadržavaš neizmjernost! O Gospodine, od tvoga se čovještva obraćam k tvome Božanstvu, a od tvog Božanstva k tvome čovještvu. U njihovu razmatranju duša susreće neizrecivo Božanstvo, koje u sebi krije sve bogatstvo i sve znanje.

O neprolazno blago, Božanstvo! Iz tebe crpim slast što me jača, i sve što izgovaram i sve što ne mogu da izgovorim. Vidim najdragocjeniju dušu Isusovu sa svim njezinim krepostima, sa svim darovima Duha Svetoga i potpunu predanost, svetu i neokaljanu. Vidim ovo tijelo, zalog našeg otkupljenja. Vidim krv, iz koje crpim zdravlje i život.

I tada vidim što ne mogu izreći. Ovdje pod ovim koprenama je doista Onaj, komu se klanjaju Gospodstva, pred kim drhću najstrašniji Duhovi i Sile. O kad bi se naše oči otvorile poput njihovih, koja li bi čudesa učinila strahopoštovanje i poniznost približavajući se ovome otajstvu !

Jedna bi kap Krvi Kristove bila dovoljna za sve grešnike

(Sv. Faustina Kowalska)

Isuse, vječna Istino, Živote naš, zazivam i prosim Tvoje milosrđe za jadne grešnike. Ti slatko Srce mog Spasitelja, puno sućuti i neizmjernog milosrđa usrdno Te molim za jadne grešnike. O presveto Srce, izvore milosrđa iz kojeg izviru za cijelo čovječanstvo zrake neshvatljive milosti, žarko Te molim za prosvjetljenje jadnim grešnicima.

O Isuse, sjeti se Svoje gorke muke i ne dopusti da se izgube duše, koje si otkupio Tvojom predragocjenom presvetom Krvlju. O Isuse, kad razmišljam o tako ogromnoj cijeni Tvoje Krvi, raduje me njezina veličina, jer jedna bi kap bila dovoljna za sve grešnike. Iako grijeh predstavlja ponor zloće i nezahvalnosti, neusporediv je s onom postignutom cijenom za nas stoga neka svaka duša u Gospodnjoj patnji pronađe povjerenje i nadu u Njegovo milosrđe. Bog ne uskraćuje nikomu svoje milosrđe. Nebo i zemlja mogu se promijeniti, a ipak Božje je milosrđe neiscrpivo.

Ah, kolika radost gori u mom srcu kad promatram tvoju neshvatljivu dobrotu, o moj Isuse. Željela bih dovesti sve grešnike tvojim nogama da bi vječno slavili tvoje milosrđe. Moj Isuse, iako mi tamna noć i mračni oblaci pokrivaju horizont, ipak znam, da se sunce ne gasi. O Gospodine, iako Te ne mogu pojmiti ni razumjeti tvoje djelovanje - usprkos tome uzdam se u tvoje milosrđe.

Ako je tvoja volja, Gospodine, da zauvijek živim u ovoj tami, budi hvaljen. Samo za jedno Te molim, moj Isuse, ne dopusti da Te uvrijedim bilo čime. O moj Isuse, samo Ti poznaješ čežnje i patnje mog srca. Raduje me da mogu malo trpjeti za Tebe. Kad primjetim da patnje nadilaze moje snage tada se sklanjam Gospodinu u

Presvetom Sakramentu i duboka šutnja je moj razgovor s Gospodinom.

Rani mi srce svojim ranama, napoji dušu moju svojom Krvlju

(Sv. Bonaventura)

Gospodine Isuse Kriste, rani mi srce svojim ranama, napoji dušu moju svojom Krvlju, da kamo god se okrenem, uvijek gledam tebe razapeta, i što god pogledam, neka sve vidim rumeno od tvoje Krvi, da tako sav za tobom čeznem i ništa osim tebe ne nađem, ništa ne vidim, osim tvojih rana. To neka mi bude utjeha, Gospodine moj, da budem s tobom ranjen, to neka mi bude nutarnja bol, ako što drugo razmatram osim tebe. Neka mi ne miruje srce, o dobri Isuse, dok ne nađe tebe, svoje središte, u kojem će počivati, u kojem će utažiti svoju čežnju. Amen.

Molitva svetim ranama iz kojih teče Krv Isusova

(Iz molitvenika Serafsko cvijeće)

Molim te, Gospodine Isuse, radi onih spasonosnih tvojih rana, koje si pretrpio za naše spasenje na Križu, iz kojih je potekla ona dragocjena Krv, kojom smo spašeni, rani ovu moju grješnu dušu, za koju si se udostojao umrijeti. Rani je ognjem i snažnom strelicom svoje prevelike ljubavi. Probudi mi srce strelicom svoje ljubavi, da ti rekne duša moja: ranjena sam tvojom ljubavlju, tako da iz rane ljubavi tvoje poteknu obilne suze dan i noć.Udari, Gospodine, udari, molim te, ovo moje tvrdo srce snažnom sulicom svoje ljubavi i prodri u nj duboko svojom božanskom snagom. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Okrijepi me Oče

(sv. Anselmo)

Pogledaj milosrdno, vječni Oče, milostivoga Sina svoga, gdje za mene smrt trpi. Pogledaj jedinoga Sina svoga po svemu tijelu ranjena, i za rane njegove oprosti milostivo zla djela moja, koja su učinile ruke i noge moje; spomeni se prsa njegovih, koja je probolo koplje, i okrijepi me onim izvorom koji iz njih teče. Amen.

Smrtnik posta, svoju Krv proli

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

Ti me ču o mili Zaručniče! Da mi otmeš srce iz njedara smrtnik posta, svoju Krvcu proli, i još za me živiš sred oltara. Da, ne vidim sjajnog Ti lica i ne čujem slatkog Ti glasa, ali živim od milosti tvoje i počivam na srcu svoga Spasa!...

Ja bih htjela biti kalež Krvlju Boga umivan, al kod žrtve Krv tu mogu sabirati svaki dan. Duša moja Isusu je draža nego zlatni sud, Golgotom je oltar, na kom krvari mu za me grud. Spase, višnji moj božanski Kralju svet, ja sam grozdom koji za te mora izažeti. Kad me patnja stisne, tad ćeš ljubavi mi vidjeti plam, ja užitka drugog neću već da za te pregaram.... Krv njegova dragocjena svu me zarumeni, čini mi se, kušam rajske slasti veće, i ko s onih milih Mu usta meni mlijeko s medom teče.

Napiši Krvlju svojom na srcu mojem rane svoje

(sv. Augustin)

Nemoj govoriti: neću se spasiti! Imaš Krv Kristovu! Sva tvoja nada je Krv Kristova! Krist učini dragocjenom krv svojih sljedbenika koje je otkupio svojom Krvlju. Promatraj, dakle dušo otkupljena Krvlju Jaganjčevom, kolika je tvoja vrijednost. Ne smatrajte da malo vrijedite kada vas vaš i Stvoritelj svemira cijeni toliko da svakodnevno za vas u svetoj Misnoj Žrtvi prolijeva Predragocjenu Krv svog Jedinorođenog Sina.

Napiši Krvlju svojom na srcu mojem rane svoje, Gospodine, da u njima mogu pročitati muku i ljubav, daj mi pročitati muku tvoju, da strpljivo podnosim sve tegobe svoje; daj mi pročitati ljubav tvoju, da mi omrznu sve ljubavi svjetovne. Amen.

Himan Krvi Kristovoj

(Iz časoslova prve večernje)

O zdravo rane Kristove svjedoci Božje ljubavi, iz kojih Krvca rumena sve teče, teče potokom! Od zvijezda vi ste sjajnije, od ružica mirisnije, od alemova draže ste, od mednog saća slađe ste. Vi vrata

našoj duši ste u zaklon najugodniji, bjesnoća ljutih dušmana, provalit u vas ne može.

Koliko pada bičeva u sudnici po Isusu! Koliko kapi krvavih iz tijela teče ranjenog! Božansko čelo prekrasno trnovit vijenac probada, a zalupljeni čavli mu kroz ruke, noge prodiru. A kada dušu predade sa ljubavlju i hotice, u prsa koplje roni mu i s krvlju voda izbija. Da potpuno nas otkupi u tijesku biva izažet, za sebe sama ne mareć i kaplju daje posljednju. Svi okaljani grijesima na izvor spasa dođite: tko u njemu se okupa od blata će se očistit. Zahvaljujmo Gospodinu, što sjedi s desne Očeve, on Krvlju nas je spasio i Svetim Duhom krijepi nas. Amen.

Po dragocjenoj svojoj Krvi operi naša bezakonja

(Sv. Bernard)

O dobri Isuse, o slatki Isuse, o Isuse Sine Djevice Marije, pun milosrđa i milosti! O slatki Isuse, smiluj se na me po velikom milosrđu svome. O predobri Isuse, molim te za onu dragocjenu Krv tvoju, koju si se udostojao na oltaru križa proliti za nas nevoljne grešnike, da opereš sva bezakonja naša, i da se udostojiš pogledati na me nevoljna i ništavna grešnika, koji ponizno molim za oproštenje, i ovo presveto Ime Isus zazivam.

O Ime Isus, ime slatko! Ime Isus, ime ljubljeno! Ime Isus, ime spasonosno! Jer što je Isus nego Spasitelj? Dakle Isuse, radi presvetoga Imena svojega budi meni Isus i spasi me. O predobrostivi Isuse, ne dopusti, da ja, kojega si iz ničega stvorio i neprocijenjenom Krvlju svojom otkupio propadnem. O dobri Isuse, neka me ne pogubi bezakonje moje, kad me je već stvorila tvoja svemoguća dobrota.

O premilostivi Isuse, smiluj mi se, dok je još vrijeme smilovanja, da me ne pogubiš u vrijeme suđenja. O predragi Isuse, ako sam ja nevoljni grešnik po strašnoj pravdi tvojoj zaslužio vječne muke zbog svojih teških grijeha, još ufajući se u neizmjerno milosrđe tvoje utječem se tebi i uzdam se, da ćeš mi se smilovati, koji si premilostivi otac i premilosrdan gospodar.

O predragi Isuse, koja korist od Krvi tvoje, ako padnem u vječnu propast, jer te neće hvaliti mrtvi, koji padnu u pakao. O premilosrdni Isuse, smiluj mi se; o preslatki Isuse, oslobodi me; o premilostivi Isuse, milostiv budi meni grešniku! O Isuse, Isuse, Isuse predobri, primi me u broj odabranih svojih. O Isuse, spasenje onih, koji u te vjeruju; o Isuse, radosti onih, koji se u te ufaju; o Isuse, utjeho onih koji te zazivaju. O Isuse, slatko oproštenje sviju grijeha, ulij u me milost, ljubav, mudrost, čistoću, poniznost, svetu strpljivost u svim križevima; dopusti, da savršeno tebe ljubim, tebe hvalim, tebe uživam, tebi služim, u tebi se naslađujem, ja i svi oni, koji zazivaju presveto Ime tvoje Isus. Amen.

Slavnoj i dragocjenoj Krvi Kristovoj

(sv. Katarina Sijenska)

Slavna i dragocjena Krvi Kristova, ti si naša kupelj i pomast našim ranama. Da, ti si uistinu kupaonica jer u kupaonici nalaziš toplu vodu i sve ostalo što je potrebno. Zato i kažem da nam u toj slavnoj kupaonici daješ toplinu božanske ljubavi, to jest vječnog Boga u kojemu prebiva Riječ koja je bila u početku. Nalaziš vodu u Krvi jer iz Krvi izlazi voda milosti. Ali to izmiče ljudskim pogledima.

Neprocjenjiva, preslatka ljubavi, ogradio si se zidom našega čovještva, čime te je zaogrnulo vrhovno, vječno i uzvišeno Božanstvo. Ti si sada: Bog - Čovjek! Tako je savršeno to sjedinjenje koje ni smrt ni bilo koje stvorenje ne može rastaviti. Zato se tu i nalazi toliko veselja, svježine i utjehe u Krvi. Zato se u Krvi nalazi oganj božanske ljubavi, kao i krepost vrhovnog, uzvišenog i vječnog Božanstva. Zacijelo znadete da krepošću božanskog Bića Krv Jaganjca dobiva svu svoju vrijednost. Kad bi Krist bio jedino čovjek bez Božanstva: tada njegova Krv ne bi imala vrijednosti. Ali tim sjedinjenjem čovjeka sa samim Bogom žrtva te Krvi dobiva svu svoju vrijednost.

O Krvi, ti rastjeruješ tamu i daješ čovjeku svjetlost da upozna istinu, kao i svetu volju vječnog Oca. Ti ispunjaš dušu milošću koja joj daje život i oslobađaš je od vječne smrti. Slatka Krvi: ti oslobađaš

dušu od sebeljublja koje je slabi. Ti je zaogrćeš ognjem božanske ljubavi. Uopće ne možeš a da je ne zaogrneš tim ognjem, stojeći uza nju dok se oganj tvoje ljubavi širi svuda naokolo. Milostiva Krvi, kroza te i u tebi se nalazi blago Božjeg milosrđa. Ti si ona slavna Krv gdje svaki neznalica može prepoznati i vidjeti istinu vječnog Oca, istinu neizrecive ljubavi, koja nas je stvorila na sliku i priliku Božju. Vječna Krvi! Kažem: vječna, jer si sjedinjena s vječnom božanskom naravi.

Slatka Krvi koja uskrisuješ mrtve! Krvi: ti si dala život. Ti si otklonila tamu s očiju slijepih duša i dala im svjetlost! Slatka ljubavi: ti si uklonila nesloge, zaodjenula si gole, nahranila gladne, napojila žedne, kao i one koji još danas žeđaju za tom Krvlju. Mlijekom svoje slatkoće nahranila si djecu, to jest one koji su se pokazali malenima s iskrenom poniznošću, kao i nevine s anđeoskom čistoćom. Krvi, tko se ne bi htio tobom opiti!? Jedino oni sebičnjaci koji ljube sami sebe i ne osjećaju tvoj miris.

Kristova Krv opija, jača, i prosvjetljuje dušu

(sv. Katarina Sijenska)

Neprocjenjiva slatkoćo ljubavi, ne čudim se što nalazim u tvojoj Krvi krepost pobožnosti. Vidim Isuse da si upravo uz pomoć božanske dobrote žrtvovao sama sebe, a da to nisi bio ni najmanje dužan. Ta Krv diže svaku kaznu i pruža nam svaku radost. Zato nikakva teškoća ni udarci đavla ili ljudi ne mogu ti naškoditi niti ti oteti veselje. Ta nam Krv daje snage da podnosimo svaku kaznu i napor s istinskom i svetom strpljivošću. Čak se možemo i veseliti skupa s apostolom Pavlom u patnjama, nalazeći utjehu u svojim patnjama i pogrdama. Susrećemo li se sa sramotnim izrugivanjem i prostotom, sve to dragovoljno podnesimo na čast Božju i spas duša. Moramo se smatrati nedostojnima tako velikog dostojanstva mučenika koji dobivaju krunu crvenih ruža sa svojim patnjama.

Kristova Krv opija, jača, grije i prosvjetljuje dušu istinom da ne bi pala u zabludu. Ta nas Krv jača i daje nam vječni život. Čavli su nam postali ključem koji otvara vrata koja su nam bila zatvorena zbog grijeha.

Slatka, neprocjenjiva ljubavi, sjedinila si i suobličila stvora sa Stvoriteljem. Učinila si isto ono što čini i voda sa živim vapnom, da bi se što čvršće spojio kamen s kamenom te da se ne bi srušila zgrada kad vjetar navali... To si isto i ti učinila. Ti si, Utjelovljena Riječi, postavila taj kamen spajajući nas sa svojim Stvoriteljem. Ti si pomiješala svoju Krv sa živim vapnom božanske Biti, sjedinjujući se s ljudskom naravi. Na taj si se način pobrinula da nas obraniš protiv tolikih oluja, jakih okršaja i napasti, što nam ih đavli pripremaju skupa s tijelom i svijetom. Sve te oluje uperene protiv nas, i drmaju našom dušom.

Vidim da si ti, slatka Prva Istino, sa svojom Krvlju koju si zamiješala u zidove naše duše takvom čvrstoćom da je nikakav suprotan vjetar nije kadar oboriti. Želim, dakle, da se sklonite u otvoreni bok Sina Božjega koji je postao sklonište puno miomirisa tako da i sam grijeh dobiva neki miris i posta uzročnikom nekog dobra. Tu se slatka zaručnica čovječanstva odmara na krevetu goruće Krvi. Tu nam se jasno otkriva tajna Srca Sina Božjega.

Tijelo Isusovo iz kojega poput načete bačve šiklja Krv koja gasi i opija svaku ljubomornu želju, veseli i rasvjetljuje svaki um, obogaćuje pamćenje da bude uvijek s tobom i da zaboravi na sve drugo, da ne ljubi ništa drugo, da ne misli ni na što drugo osim na tebe, dobri i slatki Isuse. Krvi, koja jačaš dušu i otklanjaš svaku slaboću! Krvi i vatro, neprocjenjiva ljubavi!

Uzdasi presvetoj Krvi Isusovoj

(Biskup Lang)

O Isuse moj, sa svom mogućom poniznošću klanjam ti se i zahvaljujem za čudesno i premilostivo djelo otkupljenja, a osobito za neprocijenjenu Presvetu Krv tvoju, koju si do posljednje kapljice prolio za spasenje svijeta. O Krvi svemoguća, koja možeš sve naše dugove isplatiti i sve milosti isprositi! Zato, u njezino dostojanstvo ufajući se, vapijem u nebo k Ocu vječnomu: milost! Milosrđe, milosrđe! Za nevoljne grješnike, za koje je ljubljeni Sin tvoj Krv svoju prolio. O Oče nebeski, usliši vapaj Krvi Jaganjca Isusa Krista i milostiv budi svim grješnicima. Amen.

Molitva na čast presvetoj Krvi Isusovoj

(Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu)

Pomolimo se! O Predragocjena Krvi, cijeno vječnoga života i otkupnino cijeloga svijeta, spasenje naših duša, koja bez prekida braniš ljude pred prijestoljem milosrđa Svevišnjega. Ja ti se klanjam s najdubljim poštovanjem i želim, koliko mi je moguće, da Ti nadoknadim sve uvrede, koje Ti neprestano čine ljudi, osobito oni koji spominju tvoje presveto ime uzalud...

O tko da ne hvali ovu Krv od neizmjerne vrijednosti? Tko da se ne užeže ljubavlju prema Isusu, koji ju je prolio? Što bi bilo od mene, da me nije ova Božanska Krv otkupila? Pa tko ju je iz presvetih žila Gospodina mojega sve do zadnje kapljice ispustio? Ah, to nije zacijelo bio nitko drugi, nego njegova božanska ljubav. O neizmjerna ljubavi, koja si nam podala ovaj balzam pun spoznaje. O neprocjenjivi balzame, koji si potekao iz vrela neizmjerne ljubavi; učini de, da te sva srca i svi jezici časte i slave i tebi hvalu daju sada i svagda i u vijeke vjekova. Amen.

Pomirna molitva da postigneš milost i milosrđe Božje u svim potrebama poradi Presvete Krvi Isusove

(sv. Benedikt Josip Labre)

Isus Krist, kralj slave, došao je u miru. - Bog je čovjekom postao. - Riječ je tijelom postala. - Krist se rodio od Marije Djevice. - Krist je u miru prošao kroza njih.(Svoje neprijatelje). Krist je bio raspet. - Krist je umro. - Krist je bio pokopan. -Krist je uskrsnuo. - Krist je na nebo uzašao. - Krist pobjeđuje. -Krist vlada - Krist kraljuje. - Kriste, očuvaj nas od svakoga zla. - Krist je s nama! -Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

1. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Pomaži nas Krvlju svojega neokaljanoga Jaganjca, Isusa Krista, kao što si nekoć obilježio svoj izraelski narod, da ga oslobodiš od smrti. I ti, o Marijo, Majko milosrđa, moli i zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i sinu i Duhu Svetomu...

2. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe radi svete Krvi Isusove. Izbavi nas od svjetskoga kaosa, kao što si Nou izbavio od općega

potopa. I ti, o Marijo, kraljice spasenja, zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost za koju te molimo... Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

3. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Oslobodi nas od zasluženih kazna, kao što si Lota oslobodio od požara Sodome. I ti, o Marijo, zagovornice naša, zagovaraj nas kod Boga te nam izmoli milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

4. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Utješi nas u sadašnjim nevoljama i potrebama, kao što si nekada utješio Joba, Anu i Tobiju. I ti, o Marijo, tješiteljice žalosnih, zagovaraj nas kod Boga i izmoli nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

5. Vječni Oče! Iskaži nam milosrđe poradi Krvi Isusove. Ti nećeš smrti grješnikove, nego da se obrati i živi; daj nam radi milosrđa svojega vremena za pokoru, da spoznamo i okajemo svoje grijehe, od kojih dolazi svako zlo, da uzmognemo živjeti u vjeri i ufanju i ljubavi u miru Gospodina našega Isusa Krista. I ti, o Marijo, utočište grješnika, zagovaraj nas kod Boga i isprosi nam milost, za koju te molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

6. O Predragocjena Krvi Isusova, ljubavi naša! Moli svojega Oca za milosrđe i oproštenje, za milost i mir Božji za nas (za...) i za sve ljude. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetom...

7.O Marijo, Majko naša i ufanje naše moli za nas (za.) i za sve ljude te nam isprosi milost, za koju molimo. Slava Ocu i Sinu i Duhu

8. Vječni Oče! Prikazujem ti Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijehe, za potrebe sv. Crkve, i za obraćenje grješnika. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

9. O neokaljana Djevice Marijo, Majko Božja, moli Isusa za nas (za...) i za sve ljude. O Isuse i Marijo, iskažite nam milosrđe! Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

10. Sveti Mihaele arkanđele, sv. Josipe, sveti Petre i Pavle, zaštitnici svih vjernika u Crkvi Božjoj i svi anđeli i sveci na nebu, molite milost i milosrđe za nas (za...) i za sve ljuđe. Amen. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

Zdravo Tijelo Isusovo, zdravo Krvi Isusova
(Pučka hrvatska pjesma)

Zdravo Tijelo Isusovo, na oltaru posvećeno. Zdravo Tijelo Isusovo, Svetim Duhom upućeno. Zdravo Tijelo Isusovo, od Djevice porođeno. Zdravo Tijelo Isusovo, u jaslice položeno. Zdravo Tijelo Isusovo, velegorko izmučeno. Zdravo Tijelo Isusovo, za nas na križ pribijeno. Zdravo Tijelo Isusovo, mrtvo u grob sahranjeno. Zdravo Tijelo Isusovo, treći danak uskrsnulo. Zdravo Tijelo Isusovo, po svem svijetu proslavljeno. Zdravo Tijelo Isusovo, na nebesa uzneseno. Zdravo Tijelo Isusovo, s desna Oca postavljeno. Zdravo Tijelo Isusovo nam za hranu svima dano. Zdrav od meda slađi kruše, kim se hrane vjerne duše. Zdravo Trojstvo u jedinstvu, zdrav Isuse u Božanstvu. Tebi hvala tebi dika, tebi slava prevelika. O Isuse, budi hvaljen po sve vijeke vjekov. Amen.

Zdravo Krvi Isusova, na oltaru posvećena! Zdravo Krvi plemenita, za grešnike sva prolita! Zdravo Krvi Isusova, previšnjega Boga Sina! Zdravo Krvi Isusova, sva na mukam istočena! Za proliće svete Krvi digni grijehe sve proklete! Zdravo Trojstvo u jedinstvu, zdravo Krvi u otajstvu! Zdrav Isuse uzvišeni za nas mnogo poniženi! Za preslavne tvoje Rane ti pomozi sve kršćane! Ti se smiluj ti nam prosti što zgriješimo od mladosti! Sine Božji budi hvaljen po sve vijeke vjekov. Amen!

Molitva žalosnoj Majci Mariji
(Sv. Gašpar Bufalo)

O Bezgrešna i Žalosna Marijo, zbog nas si bila podno Križa. Ti si u svoje Srce prihvaćala Krv koju je Tvoj Sin prolijevao, trpjela si u Srcu, trnje i čavle koji su ga mučili i primila nas za svoje sinove, daj da ostanemo u tvome slatkom Srcu. Marijo lijepo je s tobom stajati podno Križa, Majko Božja i Majko naša, Odvjetnice grešnika, Posrednice Gospodarice svemira, Učiteljice istine…

Slatka Majko nauči nas ljubiti Isusa, nasljedovati njegove kreposti, njega koji je Učitelj na Križu, i pobudi u nama gorljivost da utažimo žeđ našega Spasitelja koji je žeđan duša. Žalosna Majko,

pomozi nam da se penjemo putem Kalvarije, između Isusa koji nosi Križ i Tebe koja ga slijediš, da tako prispijemo na sveto brdo Božje. Marijo Majko naša daj da zagrlimo Križ, da živimo sjedinjeni u tvom Srcu.Amen.

Molitva Bezgrešnom Začeću

(sv. Maksimilijan Kolbe)

Blagoslovljena Djevice, dostoj se primiti moju molbu. Bezgrešno začeće, Kraljice neba i zemlje, Utočište grešnika, Majko preljubezna, kojoj je Bog povjerio sve milosrđe - evo me pred tobom, evo siromašnog grešnika. Molim te, primi me kao svoje vlasništvo. Djeluj u meni po svojoj volji, u mojoj duši, u mom srcu, u mom životu, na času smrti, u vječnosti. Raspolaži sa mnom kako ti želiš, samo da se ostvari ono što je o tebi rečeno: "Žena će satrti glavu zmiji", ti ćeš uništiti hereze u cijelom svijetu!

Da u tvojim bezgrešnim rukama, bogatim milosrđem, postanemo sredstvo tvoje ljubavi, sredstvo koje će moći oživjeti i razveseliti mnoge nemarne ili zavedene duše. Tako će se bez kraja širiti kraljevstvo božanskog Srca Isusova. Zaista samo tvoja prisutnost privlači milost, koja preobražava i posvećuje duše. Jer milost ključa iz Isusova Božanskog Srca na nas preko tvojih majčinskih ruku!

5. RAZMATRANJA SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA O PRESVETOJ KRVI KRISTOVOJ

Ljepota izvora

(sveti Ivan Krizostom)

Ova Krv u nama proizvodi njegovu prekrasnu kraljevsku sliku, ukrašava nas nevjerojatnom ljepotom. Ne dopušta da se umanji dostojanstvo duše, koju često hrani i zalijeva. Ova Krv doista hrani dušu i ulijeva veliku snagu! Ova Krv, kad se dostojno prima, rastjeruje đavle, a doziva nam anđele i samog Gospodara anđela. Đavli bježe kad vide Krv Gospodinovu a anđeli dolaze. Ova Krv, koja je za nas prolivena, oprala je cijeli svijet...

Ova je Krv spasenje naših duša. Ona dušu pere, ukrašava i ražaruje, a naš duh čini svjetlijim od vatre. Ovo je Krv koja nam je,

kad je bila prolivena, otvorila nebo... Ona je izvor svjetla koje širi zrake istine. Njoj se približavaju najviše moći i promatraju ljepotu njenog izvora; jer jasnije vide ono što je postavljeno pred nas; uočavaju nepristupačne zrake. To je cijena svijeta kojom je Krist kupio i ukrasio Crkvu. Tako nas je Krist svojom Krvlju kupio i ukrasio. Oni koji primaju ovu Krv u društvu su anđela, arkanđela i najviših vlasti. Oni su odjeveni u Kristovo kraljevsko ruho i oburužani duhovnim oružjem.

Ljubav i patnja

(A. Bernard)

Otkupljenje je drama, koju je napisala uglavnom Krv Bogočovjeka... Pritom se spontano pojavljuje pitanje: zašto je Krist htio ostvariti otkupljenje upravo po prolijevanju Krvi i poniženju? Jedan od najjačih razloga koji objašnjavaju otkupljenje putem križa, jest otkupljenje ljudske patnje... Krist je želio otkupiti cijelog čovjeka i od grijeha i od patnje. Pri tom nije uklonio patnju, nego joj je dao smisao...

Bog je pozvao čovjeka na sudjelovanje u Kristovoj radosti, jer čovjek čezne za srećom: Zato je kršćanstvo u svom najljepšem značenju uvijek usmjereno prema svjetlu uskrsnuća, jer je izraz pravog određenja čovječanstva i odgovor na njegove najdublje težnje. Ali patnja u svojoj okrutnoj stvarnosti ostaje. Ostaje kao naravna posljedica ograničenosti ljudske prirode nakon istočnog grijeha. Bol koja čovjeka pogađa, fizička je bol; to su bolest, bijeda, siromaštvo, glad i žeđ. Ali još više od toga, to je moralna bol: nerazumijevanje, nepravda, kleveta, mržnja i tlačenje, kao i same napasti i suhoća duha.

Uz sve to još dolazi i kolektivna bol: ratovi i katastrofe. Zato je Krist htio podnijeti i fizičku i moralnu patnju, onu javnu i onu intimnu. Ne samo da je prolio Krv na križu, nego je iskusio i nerazumijevanje i nezahvalnost, mržnju i potlačenost, izrugivanje i napuštenost i sa strane apostola... Njegova agonija od rođenja do smrti bijaše ogledalo agonije čovjeka u tjelesnom i duhovnom pogledu...

Eto zašto kršćanin na putu prema radosti uskrsnuća treba trajno meditirati o križu. Pio XII je rekao: "Budući da je Krist prolijevanjem svoje Krvi posvetio ljudsku bol, svi od njega trebaju naučiti -trpjeli oni od bilo kakovih nevolja i bijeda - vedro trpjeti, s pogledom upravljenim prema Kristu."

Krv Kristova - cijena otkupljenja

(sv. Gašpar del Bufalo)

U štovanju predragocjene Krvi imamo blago mudrosti i svetosti. Ovdje leži naša utjeha, mir i spasenje. Štovanje predragocjene Krvi spada u bit kršćanske vjere. Sveta Majka Crkva je uvijek visoko cijenila ovu božansku Krv i ona je ta koju je Krist za sebe stekao svojom Krvlju. Već u prvoj poruci spasenja nalazimo ono što je Bog propisao Hebrejima u Egiptu: da svoja vrata označe krvlju da bi tako bili pošteđeni od anđela Zatornika. Ovo je bio samo pokazatelj onoga sredstva vječnoga spasenja koje će osloboditi naše duše od ropstva pakla. Ovome želimo još dodati riječi apostola: 'Ako već krv jaraca i junaca čisti onečišćene, koliko li će više krv Kristova očistiti savjest našu od mrtvih djela'.

Želimo ovo završiti sa sv. Bernardom: 'Krv Kristova je kao trublja koja zove!' Ovome dodajmo i riječi sv. Tome: 'Krv Kristova je ključ u Raj!' Našem zaključku ne smiju nedostajati ni riječi sv. Pavla: 'Bog je htio u svoj svojoj punini u njemu prebivati da bi s njim sve izmirio; te sve što je na nebu i na zemlji priveo Kristu koji tvori mir Krvlju svoga križa.' Upravo naša vremena čeznu za ispunjenjem onoga što je obećano po ovim riječima. Neka se sveta Krv sviđi Bogu, vječnom Ocu.

Neka očisti srca naša i napoji ih ljubavlju Isusovom koji nas je ljubio i oprao u Krvi svojoj. Mora se ljudima reći kakvom su cijenom otkupljene duše. Mora im se protumačiti kako ih Krv Kristova čisti i kako ih ona posvećuje po sakramentima. Da bi se ljudi probudili iz današnje bez-osjećajnosti mora ih se podsjetiti, da se ova Krv žrtvuje svaki dan na oltarima i da joj se treba klanjati i prikazivati je u naknadu za grijehe i nezahvalnosti koje joj se nanose.

Isusova velika želja da se okoristimo njegovom Krvlju

(sv. Gašpar del Bufalo)

Koliko je bila velika Isusova želja za vrijeme cijelog njegova života da prolije svoju Krv za naše spasenje isto toliko je velika njegova želja da svi se njegovom Krvlju okoristimo. Da sve duše u tome sudjeluju. Otvorio je u svojim Ranama izvor milosrđa, mira pobožnosti, ljubavi koji poziva sve duše da na njemu ugase svoju žeđ. A zašto je ustanovio Sakramente koji su kao kanali kojima nam daruje zasluge svoje Predragocjene Krvi? Zašto trajno prikazuje Ocu svoju Krv? Zašto je u srcu tolikih vjernika pobudio ovu pobožnost? Samo zato jer je velika želja njegova Srca da svi iz presvetih izvora njegovih Rana po njegovoj Krvi zadobiju vode milosti.

Kako je užasna nezahvalnost ne okoristiti se time i zapostaviti tako učinkovito sredstvo spasenja.... Promatraj nježnost ljubavi u načinu na koji Isus prolijeva Božansku Krv. Bilo gdje da pogledaš, bičevanje, krunjenje trnovom krunom... sve me potresa do suza. Isus je uvijek iz ljubavi obliven Krvlju....Mislim da je Gospodina posebno boljelo to što mu je bilo objavljeno da se mnogi zbog njihovih grijeha neće okoristiti Otkupljenjem i njegovom Predragocjenom Krvlju. Da, to je bio glavni razlog njegovih bolnih patnji.... Neka naše povjerenje iznad svega bude u zasluge Kristove Krvi. Ne zaboravite: između nas i Vječnoga Oca u sredini stoji Isus Krist ... Krv Kristova viče moleći za nas milosrđe.

Pobožnost Krvi Kristovoj u raznim stanjima duhovnog života

(sv. Gašpar del Bufalo)

Pobožnost Predragocjenoj Krvi Isusovoj velikim milostima resi dušu. Razlikujemo tri stanja u kojima se duša može naći: stanje grijeha, stanje milosti i stanje savršenstva.

Stanje grijeha: Krv Isusova je grešniku temelj nade u Božansko milosrđe; 1. jer je Isus naš odvjetnik kod Oca ... On prikazuje svoje Rane i svoju Krv koja viče više od krvi Abelove; 2. jer dok Isus moli svoga Oca ... traži obraćenje grešnika u prolijevanjem svoje Krvi. O kako su putovi zacrvenjeni krvlju ... On nas s toliko usta zagovara koliko ima njegovih Rana; 3. Daje nam da upoznamo učinkovitost

njegove Krvi, sredstva pomirenja. On je život. On izmiruje sve na nebu i na zemlji; 4. Đavao nastoji dušu obeshrabriti, dovesti do očaja.... ali je Isus ohrabruje: *Kako možeš sumnjati da ti neću oprostiti? Gledaj me u Getcemanskom vrtu kako se Krvlju znojim, gledaj me na križu...*

Stanje milosti: Kad se duša obrati, da bi ustrajala Isus je vodi svojim ranama i kaže joj: *Bježi dijete moje od grešnih prigoda... u protivnom ćeš mi ponovno otvoriti ove rane!* A dijeljenje milosti i Sakramenti nije li to trajno primjenjivanje sredstava Krvi Kristove? A za to djelovanje treba nositi križ... Duša raste u spoznaji i shvaća kako Isus nevin nije trebao za sebe dati zadovoljštinu nego za nas, pa iako je bila dosta samo jedna kap Krvi htio ju je svu proliti. I evo duša počinje živjeti na putu prosvjetljenja, ... ne popušta više napadaju neprijatelja... vidi Isusa kako lije svoju Krv i prezire ispraznost. Dođe na put prosvjetljenja i vidi kako sva bogatstva ima u Krvi Jaganjčevoj...

Razmišlja pobožno o Križu i vidi da su se svi spasili zahvaljujući dolasku Mesije... Nastavlja tražiti proslavu vjere šireći Evanđelje... Apostoli su išli posvećivati svijet po Krvi Kristovoj.... Nastavlja razmatrati kako po Isusovim zaslugama ima sva bogatstva ... spoznaje u sebi svoju bijedu i uzima u ruke kalež...Uzet ću čašu spasenja. Duša vidi kako u Krvi Kristovoj zahvaljuje na dobivenim dobročinstvima, vidi kako za isprositi milost, treba prikazivati Krv Kristovu... Crkva u svim molitvama upućuje na zasluge Krvi Isusove. Duša sve više razmišlja i kuša bol jer je sagriješila...Krv Kristova je tješi ... vidi što znači uvrijediti Boga te viče: *Pa tko bi ponovno htio otvoriti njegove Rane?*

Stanje savršenstva: Duša prosvijetljena u podnožju Križa traži načina kako se sjediniti sa svojim ljubljenim Gospodinom koji duši govori: *Ljubavi puna čežnje;* 1. ljubi savršenstvo...razmišljaj kako je samo u Bogu sreća ... pogotovu promatraj njegove zamisli Otkupljenja, na poseban način gledaj s koliko ljubavi je Isus Krist prolio svoju Krv do posljednje kapi. Ljubav čezne i viče: O Predragocjena Krvi mog Gospodina, daj da te u vijeke blagoslivljam!

Sve to u duši budi ljubav te ona zaključuje: *Tko će nas odijeliti od ljubavi Kristove*?

2. Uči o savršenstvu, razmišljaj o Isusu u slici zaklanog Jaganjca. O Isusova blagosti koja si posebno kod razapinjanja iskazala ljubav. Duša vidi što se danas događa, pogotovu kako grešnici vrijeđaju Boga, te je puna ljubavi prema Isusu, pa ako bi za dobro i bližnje trebala ići u susret mučeništvu ona govori: *Dragi moj ljiljane rumen od Krvi! Kako bih htjela za Istinu rado trpjeti! Ako treba, evo ja sam spremna za svaki žrtvu!*

3. Molitvene vježbe...i duša počinje imati profinjenu savijest.... čisti nakane u svom djelovanju, postojana je u strpljivosti. Prepoznaje i priznaje da sva ova dobra dolaze od učinkovitosti Otkupljenja i vidi da se u svemu na nju primjenjuju zasluge izlijevanja Krvi Kristove. Dolazi na sudište ispovjedaonice i kaže: *Prikazuje se Krv Kristova.* Ako se klanja Isusu u svetohraništu kaže: *Isus moj ljubljeni prikazuje svoju Krv.* Uspinje se na goru savršenstva, a evo putovi Kalvarije su zarumenjeni Krvlju i rado ide putem kreposti, ne ostavlja križa, ne umara se u trpljenju. Ljubi molitvu... plače za one koji ne plaču, moli za one koji ne mole. Između ostalog zna: duše Isusa koštaju Krvi... neprestano traži Boga, da bi ublažila srdžbu Stvoritelja prikazuje Krv... voli da će moći jednog dana u Raju poljubiti rane Isusa Krista proslavljenoga da će moći zauvijek pjevati slavu Krvi koja briše osudu smrti. Budući da je Križ ljestve nebeske ne obeshrabruje se više na riječ trpljenje, nego trpi s blagošću, da bi na kraju došla do toga da trpi s radošću. Ismijavanja, klevetanja, protivštine i druge stvari je ne obaraju. Razmišlja da je Isus dao vid slijepima, ozdravio hrome, uskrisivao mrtve, pa ipak su ga razapeli.... razmišlja kako ljubav potaknuta vjerom čini velike stvari u svijetu. O heroji vjere, tko vas učini tako velikodušnima? Pogled na Isusa koji lije svoju Krv za ljude! Koje li utjehe jednoga dana za nas u uvali Jozafat, kada budemo na strani izabranika s palmama u ruci i mognemo pjevati slave Božanskoj Krvi po kojoj imamo zaručničke haljine. Tko su ti i od kuda dolaze? To su oni koji su oprali svoje haljine u Krvi Jaganjčevoj i dolaze iz velike nevolje.

Krv koja je prolivena u tolikoj patnji i ljubavi

(Maria De Mattias)

Duše, duše, duše u Raj! Da se svi spase, to je moja želja! O koliko se iskazuje slave Krvi Kristovoj trudeći se oko spasenja samo jedne duše. Zadovoljna sam trpjeti za mog ljubljenog bližnjega za kojeg je Isus prolio svu svoju Krv.... Bog hoće da Isusova Predragocjena Krv bude u svim srcima.... Ljubimo Isusa zbog Krvi koju je za nas prolio. Povjerenje u krv Kristovu. Iz Kristove Krvi izviru sva blaga istinskog mira.... Krv Kristova je sva naša nada i naše dobro, Krv koja je prolivena u tolikoj patnji i ljubavi za naše vječno spasenje ... jedina naša potpora je Isus i njegov križ. Oduševite se za trpljenje s predanjem; doći će dan kad ćete u nebu uživati snagu božanske krvi koja nas je spasila. Možemo mu reći nježno i s iskrenom ljubavlju: Isuse moj, ti si sva moja nada... Sreće li naše, ako nam u srcu bude ljubav prema Križu, da trpimo u šutnji, da trpimo radeći, da trpimo veselo ili barem strpljivo.

Ako tko i pogriješi, imamo Zagovornika kod Oca

(sv. Ivan Fisher- biskup)

Isus Krist je naš svećenik, a njegovo divno tijelo naša žrtva, koju je prinio na žrtveniku križa za spas svih ljudi. Prolivena krv zbog našega otkupljenja nije krv žrtvenih životinja kao u Starom zavjetu, nego Krv nevinoga janjeta, Isusa Krista, našega Spasitelja. Hram, u kojem je naš Svećenik prinio žrtvu, nije rukotvoren, nego je podignut snagom samoga Boga. Krv je svoju prolio na očigled svijeta u hramu koji je sagradila sama Božja desnica.

Taj hram ima dva dijela: jedan je zemlja na kojoj mi sada živimo, a drugi je još nepoznat nama smrtnicima. Prvu je žrtvu prikazao ovdje na zemlji kad je podnio gorku smrt. Zatim je unišao u svetinju nad svetinjama, to jest u nebo, kad je po vlastitoj krvi obukao novu odjeću besmrtnosti. Tu je pred prijestoljem nebeskoga Oca prikazao neizmjerno vrijednu Krv, koju je sedam puta prolijevao za sve ljude podložne grijehu. Ta je žrtva Bogu tako draga i ugodna da nam se odmah smiluje čim je pogleda i odmah je prema svima koji se iskreno kaju blag i milosrdan. I tako uvijek: ne prikazuje se

na našu sreću jednom na godinu kao što je to bilo kod Židova, nego svaki dan, čak i svakog sata i časa, da bismo uvijek imali utjehu i sigurno utočište. Zato nadodaje Apostol: *Našavši vječno otkupljenje.*

Svi su dionici te svete i vječne žrtve koji se iskreno i skrušeno kaju i čine pokoru za počinjene grijehe. Takvi ljudi moraju čvrsto i slobodno odlučiti da se neće više povraćati na mane, nego da će ustrajati u započetom nastojanju oko kreposti.

Sve nam to potkrepljuje sveti Ivan ovim riječima: *Djeco moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ali ako tko i sagriješi, imamo kod Oca Zagovornika, Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnica za naše grijehe, ne samo za naše nego za grijehe svega svijeta.*

Prikazao je samoga sebe za nas

(sv. Fulgencije Ruspijski, biskup)

Samo Presveto Trojstvo, jedan isti Bog Staroga i Novoga zavjeta, naredio je našim praocima da prikazuju različite životinjske žrtve. Tim se žrtvama označavao onaj najmiliji dar, kojim će Bog Sin samoga sebe u tijelu za nas milosrdno prikazati.

Prema apostolskoj nauci on je samoga sebe prikazao za nas kao prinos i žrtvu Bogu ugodnu. On, pravi Bog i pravi svećenik, jednom je ušao za nas svojom vlastitom krvlju u svetište, a ne s krvlju životinja. To je u Starom zavjetu unaprijed označavao veliki svećenik koji je jednom godišnje s krvlju ulazio u svetinju nad svetinjom.

Isus je, dakle, u sebi samom prikazao sve što je potrebno za naše otkupljenje. On je sam i svećenik i žrtva, i Bog i hram. On je svećenik koji nas je s Bogom izmirio, žrtva kojom smo izmireni, hram u kojem smo izmireni, Bog s kojim smo izmireni. On je sam svećenik, žrtva i hram, jer je kao Bog uzeo obličje sluge, a nije sam Bog, nego je Bog s Ocem i Duhom Svetim.

Dakle, čvrsto drži i nimalo nemoj sumnjati, da je sam Jedini Sin Božji, Vječna Riječ, uzeo tijelo i sebe za nas prikazao kao prinos i žrtvu Bogu ugodnu. Njemu i Ocu i Duhu Svetome žrtvovali su životinje patrijarsi, proroci i svećenici Staroga zavjeta. A sada, to jest

u Novom zavjetu, Njemu i Ocu i Duhu Svetome, koji imaju jednu zajedničku božansku narav, sveta katolička Crkva po cijelom krugu zemaljskom neprestano prikazuje u vjeri i ljubavi prinos kruha i vina. Ono žrtvovanje životinja slikovito je unaprijed označavalo Kristovo tijelo, koje je on, iako bez grijeha, trebao prikazati za naše grijehe.

Značilo je i Kristovu krv, koju je On imao proliti na otpuštenje naših grijeha. Ova je sadašnja žrtva zahvala i spomen Kristova tijela, koje je za nas prikazao i krvi koju je za nas sam Bog prolio.

O tome sveti Pavao govori u Djelima apostolskim: pazite na se i na cijelo stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima da na pašu vodite Crkvu Božju koju sebi steče krvlju svojom. Dakle, u onim se žrtvama slikovito označavalo ono što nam se trebalo dati, a u ovoj žrtvi očito vidimo što nam je već dano.

U onim se žrtvama unaprijed najavljivalo da Sin Božji ima biti ubijen za bezbožnike, a u ovoj se objavljuje da je već ubijen, kako svjedoči Apostol: Dok smo još bili slabi, Krist je umro u pravo vrijeme za nas bezbožnike. Izmireni smo s Bogom smrću njegova Sina dok smo još bili neprijatelji.

Isuse ozdravi i zaliječi rane mojih grijeha!

(Bl. Henrik Suzone)

Trebaš ponizno i gorljivo tražiti ruku Onoga koji pomaže, zazivati u pomoć beskrajne zasluge milosrdnog Otkupitelja, bez oklijevanja, jer taj izvor pobožnosti iz kojega neprestano proizlazi milosrđe je sklonije dijeliti milosrđe nego li ga ti tražiti.

O dražesnih li i prevažnih riječi, trebam ih prihvatiti s najvećom radošću i ja i svi grešnici jer u tvojoj Muci Isuse, nalazimo sredstvo za očistiti naše grijehe, odstraniti kazne, pronaći milost i zaslužiti vječnu slavu. Ah, tko će mi dati i najmanju kapljicu, malenu kao točkicu, tako dragocjene tekućine, rumene Krvi Jaganjca bez mane da očistim svoje rane! O kapljo rosuljo, koja si izišla iz najmanje vezice kojom je bio vezan moj Gospodin, crveno cijeđenje proizišlo

iz kraljevske odaje, to jest iz probijenog boka ili iz najmanjeg uboda tvoga nježnog tijela Isuse ozdravi i zaliječi rane mojih grijeha!

Zdravo Križu nado jedina, natopljen dragocjenom Krvlju, povećaj pravednost dobrih i daruj oproštenje grešnicima! O premilosrdna Mudrosti, dok me prihvaćaš tim riječima utjehe koje proizlaze iz tvojih slatkih usta.

Cijeli kršćanski život je natopljen Isusovom Krvlju

(F.G.Faber)

Krv koja je ulazila i izlazila, istjecala i tekla iz škrinje od mesa učinjene u obliku Srca sadržavala je uzvišenosti koje se ne bi mogle opisati u mnogo knjiga. Samo po njoj se ispunila sva duhovna preobrazba zemlje. Krv Isusova pere sve mrlje prljavog svijeta, bez da uprlja svoj crveni sjaj. Rastapa i neutralizira sve otrove stvorenja bez da i malo postane zatrovana. Preobrazi ono što dodirne, proslavljuje gdje teče, pobožanstvenjuje ono na što se osloni, njena čudesa su veličanstvena, trenutačna obraćenja su nevjerojatna. Skriva se u sakramentima tako da je i najveća znanost ne može pronaći. Djeluje u dubini duše najenergičnijim i duhovnim djelovanjem. Slobodno teče iz slavnih žila nebeskih pada u tisuće kaleža svakodnevno, bez da se vene i padanje Krvi vidi. Presveto Srce je šalje svakim otkucajem do kraja stvorenoga svijeta, i vraća se u tren oka čista kao kad je iz Srca izišla, ali puna slave Božje do te mjere da skoro prepuni Nebo. Ima potrebu da se daruje drugima, to je sveta potreba njezina života, kao što je to slučaj sa strpljenjem Božanskog života. Uvijek smo natapani tom Krvlju, neprestano na nas kaplje, cijeli kršćanski život je natopljen Isusovom Krvlju. Mi plačemo zato što je Isus prolio svoju Krv, i to je dobro, ali da je nije prolio, plakali bismo zauvijek.

Snaga Kristove Krvi

(sv. Ivan Zlatousti, biskup)

Želiš li čuti u čemu je snaga Kristove krvi? Povratimo se njezinoj slici, sjetimo se nekadašnjeg znaka i ispripovjedimo staro Pismo. Mojsije naredi: Zakoljite janje od godine i njegovom krvlju namažite

vrata. Što to govoriš, Mojsije? Da janjeća krv može osloboditi razumnog čovjeka? I te kako da može, ali ne zato što je krv, nego zato što je ta krv znak i slika Gospodnje Krvi. A ako sada neprijatelj vidi ne na dovratnicima krv negdašnjeg znaka, nego da na ustima vjernika blista prava Kristova Krv, kojom se posvećuju dovratnici Kristova hrama, još će brže uzmaknuti.

Želiš li uvidjeti i drugu snagu te Krvi? Želio bih da pogledaš odakle je najprije potekla i iz kojeg je izvora provrela. S križa je najprije potekla, a srce Isusovo joj je izvor. Kad je Isus umro i dok je još na križu visio, približio se vojnik, kopljem mu je probio prsi, pa odatle je potekla Krv i voda. Jedno je simbol krštenja, a drugo svetoga Sakramenta. Vojnik je probio prsi i tako otvorio zid svetoga hrama, u kojem sam našao divno blago i blistavo bogatstvo kojim se dičim. Tako je bilo i s onim davnim jaganjcem. Židovi su ubili janje, a ja sam upoznao plod te žrtve.

Iz prsiju poteče Krv i voda. Ne bih htio, slušatelju, da tako olako prijeđeš preko tajna ovog otajstva. Još moram progovoriti mistično i otajstveno.

Rekao sam da je voda i Krv bila simbol krštenja i Sakramenta. Sveta Crkva je utemeljena po kupelji preporođenja i obnove Duha Svetoga, tj. po krštenju i sakramentima koji su izišli iz prsiju Kristovih. Tako je iz svoga boka Krist sazidao Crkvu kao što je iz Adamova rebra sazdana njegova žena Eva.

Upravo zbog toga i Pavao misleći na Kristov bok ovako svjedoči: Mi smo od tijela njegova i od kostiju njegovih. Kao što je Bog htio iz Adamova rebra stvoriti ženu, tako nam je i Krist iz svoga boka dao vodu i krv, po kojima se obnavlja Crkva. I kao što je za Adamova sna Bog otvorio njegovo rebro, tako nam je i Krist odmah iza smrti dao vodu i Krv.

Pogledajte na koji je način Krist povezao sa sobom Crkvu, svoju zaručnicu. Pogledajte kakvom nas hranom hrani. Jedna je ista hrana po kojoj se rađamo i hranimo. Kao što žena po prirodnoj sklonosti hrani svoje dijete svojim mlijekom i krvlju, tako i Krist uvijek hrani svojom Krvlju one koje preporađa u sakramentu krštenja.

O štovanju Presvete Krvi Isusove

(Biskup Lang)

Sv. majka Crkva je od samih početaka štovala Presvetu Krv Isusovu. Pa kako i ne bi? To je Krv Sina Božjega; kao što Sinu Božjemu, jer je pravi Bog, pripada najveće štovanje i poklonstvo, tako i njegovoj presvetoj Krvi radi božanske Osobe koja ju je primila, pripada najveće štovanje i sve poklonstvo, upravo onako kao i Presvetom Tijelu Kristovu, iz kojega je ova sveta Krv potekla. Krv Isusova krv je Jaganjca Božjega, koji se za spasenje svijeta žrtvovao na drvu križa, te je za spasenje naše u najvećim mukama gorućom ljubavlju prolio svu svoju dragocjenu Krv.

Sve dobro, što imamo u Crkvi Božjoj, imamo zahvaliti ovoj svetoj Krvi. Sama Crkva Kristova plod je Krvi Isusove. Bezgrješno začeće Bl. Dj. Marije; svi sveti na Nebu; sva obraćenja grješnika u svijetu; sve krepost i svetost pravednika na Nebu, zemlji i Čistilištu; sva oslobođenja vjernih duša iz Čistilišta u Raj nebeski; svi crkveni oprosti i jubileji; svi sv. Sakramenti i milosti, ujedno: sve, što je na Nebu i na zemlji i u Čistilištu dobro i sveto, to je pupoljak, to je cvijetak, da, to je plod Krvi Isusove.

Ona je prolivena, kako reče sam božanski Spasitelj, za oproštenje grijeha, ali ona je prolivena i za posvećenje i usavršenje svih pravednika i kreposnika. Vojujuća, trpeća i slavna Crkva, djelo je Krvi Sina Božjega. Ali zar ne kaže sv. Pavao starješinama efeškim, kad govori biskupima, da je Isus Krvlju svojom zadobio Crkvu. »Pazite dakle na sebe i na sve stado, u kojem nas Duh Sveti postavi biskupima, da pasete Crkvu Gospodina Boga, koju steče Krvlju svojom«. (Dj 20, 28). Zar ne kaže isti sv. Apostol da smo mi, koji bijasmo nekoć daleko od Boga, po Krvi Kristovoj postali Bogu tako blizu. »A sad u Isusu Kristu vi, koji ste nekada bili daleko, blizu postadoste Krvlju Kristovom«. (Ef 2, 13).

Zar ne kaže sv. Ivan u Otkrivenju o blaženima na Nebu, da su u Krvi Kristovoj oprali duše svoje: I reče im: »Ovo su oni koji dođoše iz nevolje velike i opraše haljine svoje, i ubijeliše ih u Krvi Jaganjčevoj«. (Otk 7,14). Tako je Krv Sina Božjega nepresušivi i prepuni izvor milosti za sve vjernike i za sve duše na svijetu: po njoj

se rijeke milosti izlijevaju danomice na Crkvu Božju, na čitav svijet; jer nema ni jedne milosti, koja se ma kojem stvoru i ma kojoj duši daje, a da je nije zaslužila Presveta Krv Isusova.

Sve se dobro svijetu daje po neizmjernim zaslugama prolivene Krvi Sina Božjega. Kako li nam po tom ne mora biti dragocjena i predragocjena Krv Isusova! Kako da je ne častimo i ne slavimo svom svojom dušom i nježnošću svojega srca! Da bismo uvidjeli neizmjernu dragocjenost Krvi Isusove, nabrojat ću tu nekoliko riječi velikoga štovatelja njegove Krvi, o. Fabera, koji je u njezinu čast napisao čitavu knjigu. Kaže nam:

»Kad bi se Nebo napunilo svetima, pa kad bi ovi sveci bili tako sveti, kako bjehu sv. Ivan Krstitelj, sv. Josip i sveti apostoli i kad bi svojom svetošću mogli sticati sve više i više zasluga, sva njihova svetost i sve njihove zasluge zajedno ne bi kroz milijune i milijune godina mogle zaslužiti niti jednu jedinu kapljicu Krvi Kristove. I kad bi sve zasluge, milosti, darovi i kreposti naše premile Majke Marije bile moguće bez Krvi Kristove, te bi se možda poput miomirisa uzdizale k Bogu, ali nikad ne bi mogle zaslužiti dragocjenu Krv Kristovu. Ne, svi ovi zajedno i sveci i anđeli i sama preblaga Djeva Marija, ne bi sa svojom divnom i sjajnom svetošću, pa da ova u beskrajnim stoljećima još divnija i sjajnija postane, svi ti ne bi mogli ni jednu jedinu kapljicu predragocjene Krvi Isusove zaslužiti, ili ono preslavno Otajstvo Utjelovljenja Sina Božjega, kojega divna i spasonosna snaga i sila na ovoj predragocjenoj Krvi počiva. Ah, Bože moj, kako li ova misao napunja moje srce najslađom radosti, da se vazda i u svemu trebam oslanjati na svesilnu svemoć Božju i na nezasluženu darežljivost Božju, a ne na svoju bijednu ništavost, i da sve, ama baš sve, i veliko, i malo imam zahvaliti Gospodinu Isusu! O premilosrdni Bože, to je čista radost na zemlji, koja je najbliža onoj neizmjernoj radosti na nebu.

Krv Kristova i oproštenje grijeha

(Sv. Ljudevit Montfortski,
u obliku dijaloga u pjesmi govori o divnom djelovanju
Krvi Kristove kod oproštenja grijeha)

Obraćeni i poniženi grešnik: Ah! sagriješih protiv samog Boga, prezreo sam svoga Stvoritelja oprosti, oprosti o uzvišeno Dobro, kajem se od svega srca. Napustio sam te, dobri Oče gazeći sva tvoja dobročinstva. Umiri, umiri svoju srdžbu, plačući tražim mir. Ne uzvraćaj ratom za rat, gledaj moje ponizno i raskajano srce. Zaštićen Krvlju Isusa Krista, ne bojim se tvoga groma. Spasitelju odloži, ostavi oružje. Cijena sam tvoje Krvi, oprosti, oprosti, pogledaj moje suze, odsada više neću griješiti. Dođi Duše Sveti, Bože vatre, budi ponovno moj zaručnik. Oprosti, oprosti Bože moje duše daj da se vratim u tvoju milost. Moli za me Božanska Mati, sigurno utočište grešnika, oprosti, oprosti; Tvoja molitva može sve pred mojim Spasiteljem. O beskrajna milosti, ne odbaci me, o blagi Isuse, o blaga Marijo, ne možete me odbiti.

Isus u Slavi: Ja proslavljeni Spasitelj, zbog tvog sretnog povratka, zapovijedam da Nebo danas slavi. Pjevajte anđeli, pjevajte mojoj najslađoj pobjedi slavite, slavite snagu moje Predragocjene Krvi.

Anđeli: Pjevajmo Anđeli, pjevajmo njegovoj najslađoj pobjedi. Slavimo, slavimo snagu njegove Predragocjene krvi.

Jeka Raja: Neka se cijelo Nebo raduje, grešnik je stavljen u red svetaca. Blagoslovljen bio, Božanski Spasitelju radi remek djela svojih ruku. Neka svaki čovjek, neka svaki anđeo ponavlja stotinama puta: Grešnik se podložio tvojem zakonu. Tebi samom slava i hvala! SAM BOG.

Izbičevani Isus

(Šv. Ljudevit Montfortski)

Pođimo svi u pretorij, srca taknutoga bolju, promatrajmo Kralja slave zlostavljanog poput lopova. On će zbog nas, o grešnici, trpjeti te boli. Četiri krvnika puna bijesa poput grabežljivih životinja, uz pogrde riječi, razvlače s njega skromnu mu odjeću. On zbog nas, o grešnici trpi, ove boli. Divlja svjetina svukavši Isusa rugala mu se i ismijavala ga kako bi ga još više ponizili. Pritijesnili su ga, vezali za stup srama te mu govorili rugajući se: Vidite ga? kako je lijep! Jedan drži zavezano uže, drugi drži željezni lanac, ostali pune ruke oruđa poput đavola paklenih. O, začuđujuće li stvari! Ova četa vojnika na

nevinom tijelu iskušava svoju ruku. On zbog nas, o grešnici trpi ove boli.

Tijelo mu pokrivaju ranama i trgaju udarcima, Sve same modrice, ožiljci i rane. Ne može više izdržati, ovaj dobri Učitelj. Krv mu teče potocima, kosti mu se vide a meso u komadima pada. Jao! On je od iznemoglosti pao na svoju vlastitu Krv, i opet ne prestaju tući ovog nevinog. O nemilosrdna svjetino, zaustavi svoj bijes. Mi smo zapravo grešnici bolje, udarajte nas. Da, mi grešnici zaslužujemo ove boli. Promatrajte kako trpi ovo strašno mučenje bez žaljenja i mrmljanja, toliko je žarka njegova ljubav. Zbog nas, grešnici, on podnosi ove boli. O Svevišnje Milosrđe pogledaj svoga Isusa, svoga Sina, zaustavi kaznu, i neka mi budemo kažnjeni.

Svjetina ga, klonuloga, nije više mogla udarati, ali u svojoj neizmjernoj ljubavi on nije sit trpljenja. Grešnici, to su naši grijesi, naše putenosti, koje su ovom Srcu milosrđa prouzročile toliko trpljenje. Dođi, razvratni grešniče, pogledaj bol koju uzrokuješ Sinu Jedincu Svevišnjega Stvoritelja. Ti ga, nezahvalni čovječe, dovodiš u ovo stanje. Dođi u Krvi njegovih žila pronaći svoje ozdravljenje i ne povećavaj više njegove patnje slijedeći svoju strast. Činimo pokoru, oplakujmo dan i noć ove grijehe, budimo zahvalni uzvratimo ljubavlju na ljubav. O dobrodušni Spasitelju, zbog ovog tijela, mučena udarcima, stišaj svoj gnjev i oprosti nam! Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove patnje.

Isus okrunjen trnovom krunom

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Nakon što je Isus s mukom skupio svoje potrgane haljine pogleđajte kakao ga vode grubo, udarajući nogama. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli. Slijedimo, kršćani stope ovog nevinog Jaganjca jer put kojim prolazi ostaje zarumenjen njegovom Krvlju. Poput životinje, vode ga pod udarcima biča, ukočenog od studeni, zaustavljaju ga na vratima palače. Čim je stupio u dvoranu između ovih razbojnika ogrnuše ga kao kralja kako bi mu se narugali. Kako bi ga osramotili prebacuju mu preko leđa stari ogrtač istovremeno trgajući s njega njegov koji mu se zalijepio za krvlju oblivenu kožu.

Oštar kamen dali su mu za kraljevsko prijestolje kako bi ga bolje vidjeli, kako bi ga više ponizili. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli

Kao žezlo, u njegove svete ruke staviše tanku trsku. Svi su mu se rugali govoreći: Gle, kako je lijep! Okruniše ga trnovom krunom uz udarce štapom, rugajući mu se i vičući poput đavala. Ova okrutna kruna probila mu je glavu vidjelo se kako mu teče mozak pomiješan s krvlju i vodom. Starom krpom povezali su mu oči Govorili su mu: Pogodi tko te udario, nesretniče. Nisi li ti lažni prorok koji nas je htio obmanuti? Drugovi, zlostavljajte ga, ne prestajte ga tući. Pljuvali su mu lice velikim ispljuvcima u znak "poštovanja" uz nečuvene povike. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli

Klanjali su mu se s podsmijehom šamarajući ga: Zdravo, kralju Židovski, evo te lijepo uređenoga! Za razgovor dobiva samo drske riječi, jedni mu plaze jezik a drugi cere zube. Ne, nisu to ljudi nego bijesni demoni. Vidite li kako ga tuku? Jedan jače od drugoga. Neće li nas potresti ovo biće samilosno? Nije li razumljivo? Jao! To je za nas grešnici. Da mi grešnici, uzrokujemo njegove boli. On trpi i podnosi sve ni oči ne podignuvši, ne žali se i ne mrmlja zbog ovog okrutnog mučenja. Od pete do glave prekriven je ranama od udaraca Ah! da se radi o životinji svi bismo s njom suosjećali! Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Naša nepodnošljiva oholost u težnji za veličinom istinski je krvnik koji mu uzrokuje ove boli. Oholi čovječe, dođi i posrami se. Pogledaj svoga Boga prezrenoga. Što ćeš mu, dakle, odgovoriti, ti koji želiš biti cijenjen? Naše srce puno gorčine i žarkog kajanja staje preda nj i izgara vidjevši Isusa kako trpi. Imajmo uvijek na umu ovog ljubeznog Spasitelja, neka prezir bude naša slava, a trpljenje naša sreća! O Isuse samilosni, zbog nepravednog prezira pogledaj milostivim pogledom raskajana srca do tvojih nogu. Jer mi grešnici, njemu uzrokujemo ove boli.

Isus osuđen

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Slijedimo predragog Učitelja kojeg vuku s užetom oko vrata kako bi ga pred sudom pokazali kao luđaka. Zbog nas, o grešnici, on

trpi boli. Toliko mu je zla naneseno da u ovom jadnom stanju, u koje su ga doveli mučitelji, nije više prepoznatljiv. Pilat, iako bezbožnik, ganut je vidjevši ga. Želi mu spasiti život znajući da je nevin. Na koncu, da bi stišao bijes pobunjenog naroda pokazuje ga u stanju u kojem su ga predali mučitelji. Čim su ga ugledali začuli su se povici. Svi mu se rugaju i dovikuju cereći se. Zbog nas, o grešnici, on trpi boli.

Njegovo izobličeno lice pokriveno ispljuvcima, njegovo iskidano tijelo uopće ne dira ove nezahvalnike. Njegove boli i njegovo bijedno stanje umjesto da takne njihova srca, udvostručuje njihov gnjev i ispunja ih bijesom. Pilat reče: «Evo čovjeka, imajte s njim samilosti!» On se mora spram njega odrediti a tek ga je upoznao. Na ove riječi, narod lupajući nogama povika: «Neka ga razvežu, svuku i razapnu». Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Isus nosi svoj križ

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Svi su ga napustili. Hoće li umrijeti pod ovim teretom? Nema nikog tko se ne užasava križa. Jedan siroti stranac, prolaznik, imenom Šimun Cirenac, obećanjima i prijetnjama prisiljen je na križ staviti ruke. Isus reče skupini žena koje su oplakivale njegove boli: «Plačite radije nad vašim dušama i dušama vaše djece». Pogledajte jadno stanje, u koje je doveden ovaj nevini. Što će tek biti s krivcem i oholim grešnikom? Veronika, potaknuta snažnom i žarkom ljubavlju ne bojeći se gužve, probija se kako bi vidjela ljubljenoga Isusa.

Briše njegovo krvavo i izobličeno lice, a Isus za nagradu ostavlja ga otisnuta na rupcu. I što, dakle! Je li moguće, bijedni grešniče, da je tvoje srce neosjetljivo na boli tvoga Spasitelja? Kako naši grijesi čine njegov teški teret, ne povećavajmo više njegove patnje griješeći ponovo. Isuse, nakon što je tvoja neizmjerna ljubav nosila naše grijehe, iskaži nam svoje milosrđe, kako bi nam bili svi grijesi oprošteni. Jer mi, grešnici, zaslužujemo ove boli.

Isus razapet

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Ova bijesna svjetina, ponovno trga s njega krvavu haljinu koja mu se zalijepila za kožu. Dok najokrutnije sve pripremaju za njegovu smrt, njih nekoliko najpohlepnijih bacaju kocku za njegovu haljinu. Vukući ga za kosu krvnici viču: «Ovdje će završiti tvoj jadni život lezi tu, nesretniče». Pogledajte kako ga obaraju na zemlju kako bi ga prikovali za drvo. Ali pogledajte kako Isus žarko grli taj križ. Vuku ga za svete ruke s velikom okrutnošću, kako bi ih pribili na pripremljene rupe. O okrutno barbarstvo! Udova rastegnutih tijela izmučenog, žila napregnutih. Dok leži na leđima pod nogama ovih neljudi, pribijaju čavlima njegove ruke i noge. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

O koje boli mu uzrokuju oštri čavli! Tijela pribitog, poput sita, gubi krv i malaksaje. Dođi, grešniče, i promatraj blagog Isusa na samrti koji te moli u svojoj bijedi da misliš na njegove patnje. Kako bi trpio još i više, umjesto vina i meda, za piće mu daju ocat pomiješan sa žući. Pogledajte kako podnosi toliki prezir i tolika zla? Daleko od toga da prigovara štoviše, on moli za svoje krvnike. Nazočnost njegove Majke povećava ove boli, videći je kako na određen način i ona umire svakim časom. Ah! Vidim ga kako predaje duh ispuštajući veliki uzdah. Za nas, o grešnici, on trpi ove boli.

Osjećam da mi duša gubi svijest videći moga Boga kako umire. Nebo i zemlja zajedno pokazuju svoju bol, osjećam da zemlja drhti i more bijesni. Čak su i sunce i mjesec izgubili svoj sjaj, jedino je čovjek ostao hladan u ovoj sveopćoj boli. O grešnici, činimo pokoru, jer je on trpio za nas. Uzmimo udjela u njegovim patnjama, cjelivajmo njegove noge i njegove čavle. Kako bi nas dotaknuo nježnošću On obara glavu na prsa. Vidite kako nas privlači i kako nam pruža ruke? Ne prekidajmo tu tišinu doli da bismo uzdišući rekli: «Gotovo nitko ne misli na blagog Isusa na umoru». Nađimo utočište u njegovom svetom boku, koplje nam je načinilo ovo utočište kako bismo mi bili na sigurnom. Uzviknimo žalosnim

glasom: «Oprosti nam naše grijehe o, Isuse samilosni, oprosti nam naše grijehe jer mi grešnici zaslužujemo ove boli».

Isus umro i položen u grob

(Sv. Ljudevit Montfortski)

O grešnici užasni, gotovo je, Isus je umro. Mi smo svi krivci. Što će biti naša sudbina? Zbog nas je, o grešnici, umro u bolima. Ne napuštajmo Kalvariju, izdahnimo svi na ovom mjestu kako bismo se trudili zadovoljiti Božjoj pravdi. Vidite li njegovu svetu Majku kako ga ljubi uzdišući? Njezina je bol gorka jer je njezina ljubav velika. Zbog nas grešnici ona trpi ove boli. Ona cvili i gubi svijest U svojoj malaksalosti kaže: «Jesi li ovdje Ti, predragi moje duše? O, umrijet ću. Je li ovo što vidim, božansko tijelo moga predragoga Sina? Jao! kako je jadan! Da, to je on prepoznajem ga. Na tvom licu vidim samo pljuvačku i krv. Nema više ljepote, ni milosti. O moj Sine, kakva promjena! Od kuda ove modrice, dvije raskrčene ruke, zgrušana krv, rane, probodene ruke i noge?»

Pomiješajmo s njegovim suzama i naše, obujmimo njegove svete noge i u Krvi njegovih vena operimo sve svoje grijehe. Kako bi smo izbjegli osvetu srditog Boga Oca, zaklonimo se na sigurno u njegov sveti bok. Tražimo istinski duboki mir s Isusom u grobu kako bismo živjeli daleko od svijeta i načinili novo srce. Isprosi nam, o Marijo, oproštenje od svog Sina. Želimo promijeniti svoj život, usliši naša skrušena srca. O slatki Isuse, neka strelica ljubavi tvoga srca zasiječe naša srca da umremo od boli. Utisni u naše sjećanje svoju smrt i svoje boli, kako bismo imali u slavi udjela u tvome veličanstvu. Od sada ćemo ti biti zahvalni na svim tvojim dobročinstvima.

Hvalospjev patnjama presvete Djevice podno križa

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Promatrajmo ožalošćenu Mariju podno križa Spasiteljeva. Pogledajmo njenu svetu dušu probodenu oštricom žive boli. Ona cvili i uzdiše u poletima patnje ljubavi. Marija trpi veliko mučeništvo skriveno našim očima. Umirući Isus je njezina muka. Ljubav, njeno

najveće mučeništvo. Njeno srce je velika žrtva. O Bože kako je velika njezina patnja. Videći na sramnom drvu križa predmet svih svojih želja ona trpi u duši više od svih mučenika.

Marija osjeća iste udarce kao i njen predragi umirući Sin. To je jedinstven odjek njegovih povika i istinski odraz njegove patnje. Suze teku obilno, ona drhti, gubi svijest, tijelo je klonulo, ali ga njena velika ljubav krijepi. Grešnici, mi svojim grijesima činimo od Marije i Isusa dvije nevine žrtve. Ah! Ne griješimo nikada više. O naša božanska Učiteljice, suosjećamo s tobom. Svojim srcem, punim nježnosti, moli svog predragog Sina za nas. Probodi naše srce strjelicom ljubavi svoga Srca kako bi u njemu načinila ranu te tako i mi uzmemo udjela u tvojoj boli. Učini nas dionicima tvojih patnji, o Majko lijepe ljubavi, da bismo okajali svoje grijehe i dali ti neku zadovoljštinu.

O Krvi i vodi koji su potekli iz Isusova boka

(sveti Makarije)

Isus je obećao: "Tko pije..." (Iv 4,14). Voda o kojoj Isus govori je njegova predragocjena Krv. Tko pije iz tog izvora neće samo utažiti svoju žeđ, nego će sam postati izvorom drugima. Razmatranje o Krvi i vodi koje su potekle iz Isusovog boka za spas svega čovječanstva, širi naš pogled i naše srce za spas svih. Isus je uzeo tijelo i krv, da bi i kao Čovjek otkupio čovjeka. On nam je u sakramentima predao svoje tijelo i krv, da potpunije živimo svoje čovještvo. Naše čovještvo ostvaruje se u susretu s Bogom! Ako naše svjedočenje bude svjedočenje Krista, i ako naša krv postane njegova, tada će naš život posvećivati svijet. Pretvorba koju slavimo za vrijeme Euharistije, malo-pomalo će zauzimati sva područja našeg djelovanja i mijenjati ih. Budući da smo spoznali neizmjernu vrijednost Krvi Kristove, jer cijenimo i klanjamo se tome blagu, sve ćemo više postajati sudionici Krvi Kristove; sve dok ne postanemo jedno s tom rijekom milosrđa koja pobožanstvenjuje svijet.

"Kao što vino prožima sve udove onoga koji ga pije te se može reći daje on u vinu i vino u njemu; tako se događa i s Krvlju Kristovom: onaj tko je pije, prožima ga božanski Duh. Ovaj Duh se

izlijeva u savršenu dušu, a ona se prelijeva u njega, te se on na taj način liječi i čini dostojnim Gospodina.

Kolikom me ljubavlju ljubiš

(sv. Bonaventura)

Da bi se iz Kristova boka na križu rodila Crkva i ispunila riječ pisma: *Gledati će na onoga koga su proboli,* po Božjem dopuštenju bilo je dano jednome od vojnika da koljem probije njegov sveti bok tako da je potekla Krv i Voda, cijena našeg spasenja. Uistinu snaga koja je otajstveno izišla iz Srca Isusova daje učinkovitost sakramentima Crkve da mogu dijeliti milosti.

Razmišljaj više koliko je bila mučna smrt tvoga zaručnika Isusa Krista. On je trpio u svim svojim udovima, te je svaki do njih posebno trpio i bio ispunjen gorčinom.... O Gospodine Isuse je li ikada bilo boli slične tvojoj. Toliko je oblino bilo izlijevanje tvoje Krvi da je cijelo tvoje Tijelo bilo njome obliveno. O dobri Isuse, o slatki Gospodine, ne nekoliko kapi nego more Krvi je obilno teklo iz tvojih svetih Rana: sa tvoje glave kod krunjenja trnovom krunom, iz cijeloga tijela kod bičevanja, iz ruku i nogu kod razapinjanja, iz tvoga Srca koje je probodeno. Bilo je za čuditi se ako je u tebi preostalo imalo Krvi. Kaži mi moj ljubljeni Gospodine, ako je za otkupljenje cijeloga svijeta bila dovoljna samo jedna kap tvoje Presvete Krvi, zašto si dopustio da tolika Krv isteče iz tvoga svetog tijela? Znam Gospodine znam, to si učinio da bi mi pokazao kolikom me ljubavlju ljubiš.

Njegova draga Krv

(Bl. Julijana od Norwicha)

Draga Krv Gospodina našega Isusa Krista toliko je obilna i toliko dragocjena! Dođite i vidite! Njegova draga Krv se spustila u obilnim bujicama na nadpakao, rastrgala je lance i oslobodila sve one koji su pripadali Nebu. Njegova draga krv u obilju preplavljuje cijelu zemlju; spremna je oprati grijehe svih stvorenja dobre volje koji bijahu, koji jesu i koji će biti. Njegova draga Krv je već uzašla na

Nebo da se sjedini sa slavnim Kristovim tijelom, te u njemu posreduje za nas kod Oca, sada i zauvijek, dokle god bude trebalo.

Isusova muka u Marijinu opisu

(Sv. Brigita Švedska)

Blažena Djevica Marija je rekla jednom Brigiti: "Moj Sin bolno je već patio kada Mu se Juda izdajnik, približio i On se sagnuo prema ovom apostolu koji je bio malena stasa. Kada ga je ovaj poljubio, On je rekao: 'Prijatelju, zašto si došao?' Nekoliko njih odmah su Ga snažno povukli, neki su Ga povlačili za kosu, a neki su Ga opet onečistili pljuvačkom. Na to reče moj Sin: 'Ja sam prezren poput crva, koji u zimi kao mrtav leži i na koga prolaznici pljuju i gaze ga. Tako su Židovi postupali kao da sam crv, jer postupali su sa mnom kao s najodbačenijim i najizopačenijim.Danas tako postupaju sa mnom mnogi kršćani i smatraju ništavnim sve što sam ja iz neizmjerne ljubavi učinio i podnio za njih. Oni gaze po meni kada se boje više ljudi nego mene, svoga Boga: i kada moju pravdu drže ništavnom, a u svojoj samovolji mojoj milosti propisuju vrijeme i snagu.

Udaraju me također i kada, nakon što su razabrali moje uzdisaje i patnju, kažu jedni drugima: «Dajte da sada mirno radimo ono što nam se sviđa budući ćemo ionako doći u nebo; jer da nas je Bog doista htio vječno kazniti i uništiti, ne bi nas na tako bolan način spasio. No moju pravdu oni će osjetiti. Jer kao što ni najmanje dobro, koje se učini, ne ostaje nenagrađeno, tako ni najmanje zlo, koje je učinjeno, ne ostaje nekažnjeno».

Majka Božja je rekla Brigiti: "Kada su se približavali dani patnje moga Sina, zasjale su iz straha pred patnjom suze u njegovim očima a znoj je bio na njegovu tijelu. Uskoro je On bio uskraćen mom pogledu. Nisam Ga više vidjela sve dok nije bio vođen na bičevanje. Pri tome je bio vučen po tlu i udarcima tako okrutno bacan, da je njegova glava doživjela potres, a njegovi zubi su udarali jedni o druge. Bio je tako snažno udaran po vratu i obrazima da je lupanje udaraca dopiralo do mojih ušiju. Zatim je, na zapovijed krvnika, sam

skinuo haljine; dragovoljno zagrlio stup za bičevanje, na koji je bio svezan.

Čitavo njegovo tijelo bilo je posve izbrazdano i rastrgano oštrim bičevima, čiji su vrhovi udarali i ponovo se vraćali. Kod prvog udarca sam ja, kao u srce pogođena, izgubila svijest. Kada sam se nakon nekog vremena osvijestila, ugledala sam Njegovo rastrgano tijelo; nakon bičevanja bio je razotkriven po cijelom tijelu. Tada je progovorio jedan od njegovih neprijatelja krvnicima, slugama koji su tu stajali: 'Hoćete li ubiti ovog čovjeka bez smrtne osude i krivnju njegove smrti uzeti na sebe?' Kod tih riječi razrezao je sveze. Kada je moj Sin odvezan sa stupa za bičevanje, prvo se sagnuo do svojih haljina, no nije Mu se dalo vremena da ih i obuče. Tek kada su Ga vukli dalje, mogao je staviti ruke u rukave ogrtača.

Njegove stope su bile pune krvi otkako je stajao na stupu za bičevanje, tako da sam sve korake, koje je On učinio pri hodanju, mogla otčitati po krvavim tragovima. Brisao je krv koja je curila s lica svojim ogrtačem. Nakon što je osuđen na smrt, izveli su Ga natovarenog križem. Na putu Mu je pridružen jedan drugi za nošenje križa. Zatim su stigli na mjesto razapinjanja. Tu su ležali pripravni čekić i tri oštra čavla. Moj Sin je, na zapovijed, odmah skinuo svoje haljine i svezao svoju golotinju malim lanenim rupcem. Krenuo je tako utješen i pustio da Ga vežu. Križ je bio pričvršćen, njegove su grede visoko stršile i to tako da je sveza uzdužne i poprečne grede pribijenoga na križ udarala između ramena, a križ glavi nije pružao nikakav potporanj.

Ploča s natpisom je bila pričvršćena na poprečnu gredu, koja se uzdizala iznad glave. Kada su naredili mome Sinu, On je legao leđima na križ. Na zapovijed ispružio je prvo desnu ruku. Na to je druga ruka, budući nije dosezala do predviđenog mjesta, bila povučena silom na drugu stranu. Na sličan način povučene su i izvučene noge do rupa za čavle, a od golijeni (cjevanica) naniže su rastavljene i s dva čavla prikovane su za križ kroz čvrstu kost kao što se dogodilo i s rukama.

Kod prvog udarca čekića, od boli sam izgubila svijest. Kada sam se ponovo osvijestila, ugledala sam svoga Sina razapetog na križ. Pri

tome sam čula kako ljudi međusobno jedan drugome govore: 'Što je ovaj počinio?' - Krađu, pljačku, prijevaru?' Nekolicina je odgovorila da je lažac.

Pričvršćena Mu je tada trnova kruna sasvim čvrsto na glavu. Dosezala je do polovine čela. Kroz mnoge brazgotine po licu moga Sina curila je krv zbog pritiskanja bodlji trnove krune i ispunjala oči, kosu i bradu, tako da je sve izgledalo kao jedinstvena bujica krvi i On uopće više ne bi mogao vidjeti kako sam stajala pokraj križa da nije stiskanjem kapaka istiskivao krv iz očiju.

Nakon što me moj Sin preporučio svome učeniku Ivanu, zavikao je glasom koji je dolazio iz dubine grudi, uzdignute glave, i zazvao prema Nebu upravljenim očima, koje su bile ispunjene suzama: 'Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?'

Ovaj glas više nikada nisam mogla zaboraviti, sve dok nisam došla u Nebo. No, razlijeganje ovog zova dopustio je On više iz suosjećanja sa mnom nego zbog vlastitog bola. Mrtvačka boja je nastupila tada na neokrvavljene dijelove tijela, obrazi su visili iznad čeljusti, rebra su se mogla prebrojiti zbog mršavosti tijela, trbuh se stisnuo prema leđima jer sva tekućina je bila potrošena, nos je bio šiljat i tanak i kada Mu je srce konačno bilo gotovo slomljeno, zadrhtalo je cijelo njegovo tijelo; brada Mu se spustila na grudi. Srušila sam se tada kao mrtva.

Čim je umro, otvorila su se njegova usta, promatrači su mogli vidjeti njegov jezik, njegove zube, kao i krv u ustima; poluzatvorene oči bile su okrenute prema dolje, i upravo umrlo tijelo je visjelo. Koljena su se savila na jednu stranu, a stopala sa čavlima kao oko stožera bila su okrenuta na drugu stranu.

Nekoliko nazočnih ljudi govorilo je s porugom: 'O Marijo, sada je tvoj sin mrtav.' Drugi koji su imali više osjećaja, rekli su: 'O ženo, sada se muka tvoga sina pretvorila u vječnu slavu!'

Kratko nakon toga otvoren je bok moga Sina. Nakon što je koplje izvađeno, pojavila se tamnocrvena Krv na vrhu koplja, i po tome se moglo prepoznati da je srce probodeno. Ovaj ubod probo je i moje vlastito srce i čudo je da pri tome nije slomljeno

Kada su se ostali ljudi povukli, ja nisam mogla otići. Ali bila sam utješena tako, što sam mogla dotaknuti i uzeti na svoje krilo njegovo tijelo skinuto s križa, gledati njegove Rane i obrisati krv. Moji su Mu prsti zatvorili usta kao što sam Mu zatvorila i oči. Ukočene ruke nisam više mogla saviti kako bi ih zajedno položila na grudi, mogla sam ih samo pomaknuti do trbuha. Ni koljena se nisu više mogla ispružiti, već su stajala prema naprijed kako su se ukočila na križu. " *(Objave, knjiga IV., pogl. 70)*

Isusova muka po Njegovom opisu

(Sv. Brigita Švedska)

Krist je rekao sv. Brigiti: "Od onoga koji me poslao, bio sam stavljen u djevičansko krilo. Tamo sam prihvatio tijelo. Čemu? - Zaista, kako bih ja, riječima i djelima, pokazao vjeru. Umro sam za to da bih otvorio Nebo. Za to sam pokopan i uskrsnuo i ponovo ću doći da sudim... Budi pozorna i slušaj! Otvori svoja usta i pitaj, koliko sam zapostavljen od sviju! Gledaj kako nitko ne čezne u ljubavi za mnom! Usmjeri svoje uši i poslušaj kako je srce čovjeka od izlaska do zalaska sunca požudno i tvrdo u prolijevanju krvi svoga bližnjeg! Pogledaj kako svi oni ukrašavaju sve svoje udove iz oholosti! Shvati kako je želja ljudi za uživanjem nerazborita i slična onoj u životinja! Otvori svoja usta i pitaj, gdje ostaju branitelji vjere i gdje se mogu naći oni koji se bore protiv neprijatelja Božjih i gdje su oni koji svoj život ulažu za svoga Gospodina!? Ispitaj marljivo i naći ćeš vrlo malo onih koji su moji prijatelji!

Razmisli o tome i iskusit ćeš kako se ne tužim bez razloga! Istražuj dalje, i razabrat ćeš kako čak i rimski dvor sebi pribavlja, a trebao bi biti moje sjedište...Gledaj kako sam odbačen i kakva mi je nagrada udijeljena za moju ljubav! Ja sam vas ljude stvorio i otkupio tako velikom pripravnošću i pravednošću, kao kad bi, slikovito rečeno, bila postavljena pred mene vaga, na koju sam ja - kako bi se na njoj moglo pravedno vagati, položio ništa drugo nego svoje Srce. Rođen sam i obrezan. Podnio sam najrazličitije nevolje i teškoće. Čuo sam najružnije i najbesramnije riječi. Uhvaćen sam i bičevan, vezan sam uzetima i gnječen kao u preši.

Moji su živci razvlačeni, moje žile potrgane i sve tkivo u meni razdvojeno. Cijela moja glava i moje tjeme rastrgani su ubodima trnja. Krv koja je curila i tekla unakazila je cijelo moje lice i bradu. Usta i jezik su natopljeni krvlju na isti način. Zubno meso je nateklo od udaraca. I kada sam beživotno visio na križu i moj vrat nije imao drugog oslona nego moja ramena. Moje ruke su navlačene užetima do rupa poprečne grede, noge su povučene nadolje i probodene su s čavlom, nisu imale drugog potpornja nego samo čavle. Cijela moja nutrina bila je suha i stisnuta. Srce mi je bilo puno boli. I jer je bilo najsnažnijeg i najizvrsnijeg zdravlja, povlačio se bol od živaca prema srcu i ponovo od srca prema živcima. Bol je bila tako povećana a moje umiranje produženo. Viseći u svojim bolima, otvorio sam oči i .vidio svoju Majku kako stoji tu plačući. Njezino Srce bilo je puno gorke boli, svi njezini udovi bili su ukočeni i blijedi. Njezina tuga i gorak bol mučili su me više nego moje boli.

Vidio sam i kako su moji prijatelji bili u najvećem strahu. Neki od njih su odmah posumnjali, drugi su doduše sačuvali vjernost, ali su preko mjere bili uznemireni. U tako velikom bolu i tuzi, srce mi se konačno slomilo od jačine patnje a duša se odijelila od tijela. Nakon toga mi se još malo uzdigla glava i svi su se udovi zatresli. Oči su se na pola otvorile, cijela težina tijela spustila se na noge i visio sam tu poput unakažene vreće. Gle, što sam sve ja, tvoj Stvoritelj propatio! I sve to nitko ne uzima srcu! Zato se tužim pred tobom kako bi mogla razmatrati što sam učinio, a kako mi je uzvraćeno?" *(Rev. extrav., pogl. 51)*

Dar Krvi za spas i usavršenje svakoga čovjeka koji je raspoložen da ga primi

(Sv. Katarina Sijenska)

Tada Bog, svrnuvši oko svojega milosrđa prema njoj i pustivši da ga svladaju njezine suze i da ga vežu svete želje, progovori tužeći se: «Preslatka kćeri, tvoja me suza sili, jer je ujedinjena s ljubavlju prema meni, te je kanula iz ljubavi prema meni: ja se osjećam vezanim vašim tegobnim željama. Ali, pogledaj i vidi kako moja Zaručnica ima prljavo lice, kako je gubava od nečistoće, od

samoljublja i od lakomosti onih koji se pasu na njezinim grudima. Govorim o kršćanskoj vjeri koja je sveopće tijelo vjernika, govorim o otajstvenom tijelu svete Crkve, što su njezini službenici koji se pasu i stoje na njezinim dojkama. I ne samo da sebe pasu, nego imaju još pasti i držati na onim dojkama čitavo tijelo kršćanskoga puka i bilo kojeg naroda koji bi se htio podići iz tame nevjerstva i pridružiti se kao član Crkvi.

Gledaj s koliko neznanja i s koliko mraka, s koliko nezahvalnosti i s kakvim se nečistim rukama poslužuje slavno mlijeko i Krv ove Zaručnice! I s kakvom je drskošću i s malo časti primana! Stoga ono što daje život često puta daje smrt po njihovoj krivnji: a to je Predragocjena Krv mog Jedinorođenog Sina koji je srušio mrak i smrt, dao svjetlo i istinu i posramio laž. A sva su ova sredstva bila dar ove Krvi za spas i usavršenje svakoga čovjeka koji je raspoložen da ga primi. Kao što daje život i obogaćuje dušu svakom milošću, više ili manje prema raspoloženju i osjećaju onoga koji prima, tako zadaje smrt onomu koji živi naopako. Tako ne daje život nego smrt onomu koji ga prima nedostojno, ako stoji u tami smrtnoga grijeha.

To se događa ne zbog manjkavosti ove Krvi, niti zbog manjkavosti službenika, pa kad bi se on nalazio u istome zlu, ili u još većem, jer njegovo zlo ne kvari i ne kalja ovu Krv niti smanjuje milost ni krepost. Stoga službenik ne čini zlo onomu komu je dijeli, nego sam grešnik ako se ne pripravi pravim skrušenjem za grijeh. Velim, dakle, da ovaj Sakramenat škodi onomu koji ga prima, ne zbog Krvi ili zbog službenika, nego zbog raspoloženja i manjkavosti onoga koji prima, pošto je okaljao dušu i tijelo tolikom nečistoćom i pošto je bio tako okrutan prema sebi i prema svome bližnjemu.

Bio je okrutan prema sebi gubeći milost, gazeći nogama svojeg zlog osjećaja plod Krvi, plod što ga je imao od svetog krštenja na kojemu mu je bila dignuta ljaga istočnoga grijeha koju je zadobio kad je bio začet od svoga oca i majke. Zato sam dao Riječ, Jedinorođenog svoga Sina, jer je masa ljudskog roda bila pokvarena grijehom prvog čovjeka, Adama; i tada ste vi svi, kao posude od te tvari, pokvareni i lišeni posebnog raspoloženja da imate vječni život. Radi toga se Ja, neizmjerna visost, sjedinih s niskosti vaše ljudske

naravi, da ispravim pokvarenost i smrt ljudskog roda i da ga podignem na milost koju bijaše izgubio grijehom. Ja, kao Bog, nisam mogao trpjeti kaznu; a ipak je moja božanska pravda htjela da grijeh bude kažnjen. Sam čovjek nije mogao dati zadovoljštinu; jer, ako bi djelomično i zadovoljio, njegova bi zadovoljština vrijedila samo za njega, ne za ostale razumne stvorove.

Sigurno ne bi mogao dati potpunu zadovoljštinu niti za sebe niti za druge, jer je njegov grijeh uvrijedio mene koji sam neizmjerna dobrota. Kad sam dakle htio vratiti na milost čovjeka, koji je oslabio i nije mogao zadovoljiti iz spomenutog razloga pače je bio veoma oslabio, poslao sam Riječ, svoga Sina, zaodjenuta istom naravi koju imate vi, pokvarena masa Adamova, da pretrpi kaznu u toj istoj naravi koja je Boga uvrijedila i da, trpeći na svome tijelu sve do sramotne smrti, ublaži moju srdžbu.

Tako sam zadovoljio svoju pravdu i svoje božansko milosrđe koje me je pokrenulo da zadovoljim krivnji čovjeka, da ga raspoložim za ono dobro za koje ga bijah stvorio. Tako je ljudska narav, ujedinjena u Isusu Kristu sa božanskom, bila dovoljna da nadoknadi za cijeli ljudski rod, ne samo po muci koju je Krist podnio u konačnoj ljudskoj naravi, nego snagom vječnog božanstva, koje je ista neizmjerna božanska narav. Po ovom ujedinjenju dviju naravi primio sam i prihvatio žrtvu Krvi moga Jedinorođenog Sina, koja je bila unesena i umiješana sa božanskom naravi posredstvom ognja moje ljubavi, što je bila ona veza koja ga je držala pribijena i čavlima na križu.

Na ovaj način, po samoj snazi Božje ljubavi, ljudska je narav Kristova bila dovoljna da zadovolji za grijeh. Tako je bila dignuta ljaga Adamova grijeha i ostao je samo znak, a to je sklonost na grijeh sa svim drugim manjkavostima tijela, na isti način kao što ostaje ožiljak kad je čovjek izliječen od rane. To je kod vas učinio Adamov grijeh da je proizveo smrtnu ranu: ali kad je došao veliki liječnik, moj Sin, izliječio je bolesnika, kad je on sam popio gorki lijek što ga čovjek nije mogao piti jer je bio vrlo oslabio. On je učinio kao dojilja koja uzima lijek mjesto djeteta, jer je ona velika i jaka dok dijete nije jako da podnese gorčinu lijeka. On je bio za vas dojilja, podnoseći za

vas, veličinom i jakošću Božanstva ujedinjenog s vašom naravi, gorčinu mučne smrti, da vas ozdravi i da dade život vama, djeci oslabljenoj zbog grijeha.

U vama je ostao samo znak istočnoga grijeha, kojega primate kad ste začeti od oca i majke; znak, koji je djelomično dignut sa duše svetim krštenjem, koje ima moć da vam dade život milosti po snazi ove slavne i dragocjene Krvi. Čim duša primi sveto Krštenje, diže joj se istočni grijeh i ulivena joj je milost. Ona pak sklonost na grijeh, koja joj ostaje kao ožiljak, oslabi i duša je može obuzdavati ako hoće. Tada je duša, poput lijepe posude, raspoložena da primi i poveća u sebi milost, malo ili mnogo, koliko joj se sviđa da se dobro spremi da me hoće s osjećajem i željom ljubiti i služiti mi. A tako se može raspoložiti na zlo kao i na dobro usprkos milosti primljenoj na Krštenju.

Kad dođe u dob razlučivanja, moći će se dati na dobro ili na zlo, prema tome kako se bude svidjelo njezinoj volji, zbog njezine slobode. Ali sloboda je čovjekova tako velika i on je postao tako jak, da ga ne može ni đavao ni kakvo drugo stvorenje prisiliti ni na najmanji grijeh, ako on neće. Dignuto mu je ropstvo i postao je slobodan da gospodari svojom sjetilnošću i da postigne cilj za koji je stvoren. O kako li je bijedan čovjek koji uživa u blatu, kao što čini životinja, i ne pozna dobročinstava primljenih od mene. Bijedno stvorenje i puno tolikog neznanja nije moglo primiti većeg dobročinstva».

Promatranje vlastitih grijeha mora biti popraćeno sa sjećanjem na Krv Kristovu i njegovo milosrđe

(Sv. Katarina Sijenska)

(Kad je Bog Otac razložio neke istine o Sakramentu Kristova Tijela, prikazuje potpunim izlaganjem kako duša prelazi od usmene molitve na mislenu. Pripovijeda se jedno viđenje koje je ova duša imala.)

Znaj, predraga kćeri, da duša stiče sve kreposti u poniznoj, neprekidnoj i vjernoj molitvi, združenoj s pravom ustrajnošću. U njoj mora ustrajati a da je nikad ne napusti ni zbog đavolskog

zavaravanja ni zbog svoje krhkosti, to jest zbog misli ili pokreta što bi došli od vlastitoga tijela, ni zbog razgovora s osobama, jer se zloduh često postavlja u njihove jezike, čineći da govore s tim ciljem da zapriječe njihovu molitvu, i sve ove poteškoće mora prevladati krepošću ustrajnosti. O kako je slatka ovoj duši i kako je meni ugodna sveta molitva koju obavlja u kući spoznanja sebe i mene, otvarajući razumsko oko svjetlom vjere i osjećajem prema obilju moje ljubavi!

Ova je ljubav postala vama vidljivom posredstvom vidljivoga Jedinorođenoga mojega Sina, koji vam ju je pokazao svojom Krvlju. Ova Krv opaja dušu, zaodijeva je ognjem božanske ljubavi i daje joj za hranu Sakrament što sam vam ga stavio na raspolaganje u otajstvenom tijelu svete Crkve, to jest Tijelo i Krv moga Sina, koji je pravi Bog i pravi Čovjek, dajući da vam se podjeljuje po rukama namjesnika, koji drži ključeve ove Krvi.

Ovo je ona mistična gostionica koja se, kako ti već spomenuh, nalazi na mostu da dade hranu i okrepu putnicima i strancima koji prolaze putem nauka moje Istine, zato da ne bi smalaksali od slabosti. To je hrana koja krijepi, ili mnogo ili malo, već prema želji onoga koji je prima, primajući je na bilo koji način, sakramentalno ili duhovno. Sakramentalno se prima kad se pričešćuje, duhovno kad se pričešćuje željom, bilo da se želi pričestiti, bilo da se misli na Krv raspetoga Krista, to jest da se pričešćuje s tim osjećajem ljubavi što ga nalazi i kuša u Kristovoj Krvi, jer vidi da je Krv bila prolivena iz ljubavi. Stoga se opaja i užiže sveta želja, te se u tom zasićuje nalazeći da je ispunjena samo ljubavlju prema meni i prema bližnjemu.

Gdje je pribavila ovu milost? U kući spoznanja sebe i u vježbi svete molitve, po kojoj je došla do toga da se riješila nesavršenosti. Na taj su način učenici i Petar, stojeći zatvoreni u bdjenju i molitvi, izgubili svoju nesavršenost i zadobili savršenost. Kojim sredstvima? Ustrajnošću začinjenom presvetom vjerom. Ali nemoj misliti da duša dobiva toliko žara i hrane od ove molitve, ako je ova samo usmena, kako to čine mnoge duše kojima je molitva više u riječima negoli u osjećaju, te se čini da paze samo na to da dovrše mnoge psalme i

izreknu mnoge očenaše, te kad završe broj koji su odlučile izreći, čini se da ne misle na drugo. Uistinu se čini da u molitvi postavljaju pažnju samo na usmeno izgovaranje. Ne smiju tako raditi; jer, zanemarujući sve drugo, beru malo ploda, i njihova se molitva meni malo sviđa.

Sada, ako me pitaš: Treba li možda napustiti usmenu molitvu, kad se čini da nisu svi privučeni na mislenu molitvu? Ne! odgovaram ti, nego osoba mora razlikovati, jer ja dobro znam da, kao što je osoba najprije nesavršena a onda savršena, tako je njezina molitva najprije nesavršena. Kad je duša još nesavršena, mora se služiti usmenom molitvom da ne padne u lijenost, ali ne smije nikad usmeno moliti a da ne moli mišlju.

Dok ustima izgovara, neka se trsi da podigne i upravi svoj duh prema meni općim razmatranjem svojih nedostataka i razmatranjem Krvi Jedinorođenoga mojega Sina u kojoj će naći širinu moje ljubavi i oproštenje svojih grijeha. Tada će joj spoznanje sebe i razmatranje svojih grijeha učiniti da upozna moju dobrotu unutar sebe i da nastavi vježbu molitve istinskom poniznošću. Neću da manjkavosti budu promatrane u pojedinostima, nego općenito, zato da duh ne bude uprljan sjećanjem na pojedine i gnusne grijehe. Govorio sam neka duša ne misli samo na manjkavosti, bilo na pojedinačne bilo općenite, a da ne bi promatrala i sjećala se Krvi i velikog milosrđa, zato da se ne bi zbunila.

Jer kad spoznanje sebe i promatranje grijeha ne bi bilo začinjeno sjećanjem na tu Krv s nadom u milosrđe, duša bi se našla zbunjena i tako bi došla k vječnoj osudi skupa sa zloduhom. A ne samo zbog toga razloga, nego i zbog toga što, kad ne bi bilo ruke moga milosrđa, došli biste do očaja. Ovo je jedna od profinjenih zabluda koju zloduh podmeće mojim slugama. Zato treba uvijek širiti srce i osjećaj prema mojem neizmjernom milosrđu s istinskom poniznošću, radi vaše koristi da se izbjegne đavolska prijevara. Ti znaš da đavolska oholost ne može prevladati poniznog duha, niti njegova zbunjenost može podnijeti širine moje dobrote i milosrđa, u što duša polaže pravu nadu. Ako se dobro sjećaš, zloduh je htio da te obori zbunjenošću, time što ti je htio pokazati da je tvoj život

zaveden u zabludu i da ti nisi slijedila niti vršila moju volju, a ti si onda učinila ono što si morala učiniti, i moja ti je dobrota dala da to učiniš (jer se moja dobrota ne sakriva onome koji hoće da je primi).

Ti si se podigla s poniznošću prema mojemu milosrđu, govoreći: »Ispovijedam svome Stvoritelju da je moj život prošao samo u tami, ali ja ću se sakriti u Rane raspetoga Krista i kupat ću se u njegovoj Krvi, i tako ću poništiti svoje opačine, i željom ću biti radosna u svome Stvoritelju«. Tada je zloduh pobjegao.

Zatim se je vratio s drugom borbom, to jest htijući da te digne visoko ohološću, govoreći: «Ti si savršena i Bogu draga: ne treba dakle da se trapiš niti da oplakuješ svoje manjkavosti». Ja sam ti onda dao svjetlost da vidiš put kojim ti je ići, to jest da se poniziš; stoga si odgovorila zloduhu, govoreći: »Jadne li mene. Ivan Krstitelj nije nikad počinio grijeha, bio je posvećen u majčinoj utrobi, a ipak je činio toliko pokore. A ja sam počinila tolike grijehe i nikad nisam počela to uviđati plačem i pravim pokajanjem, uviđajući tko je onaj Bog koga vrijeđam, a tko sam ja koja ga vrijeđam!«

Tada zloduh, ne mogavši trpjeti tvoju poniznost duha niti tvoje pouzdanje u moju dobrotu, rekao ti je: Ti si prokleta, jer ne mogu naći načina da te prevladam! Ako te oborim dole zbunjenošću, ti se dižeš visoko prema milosrđu Božjem. Ako te uzdignem visoko, ti se naprotiv postavljaš nisko, silazeći poniznošću sve do pakla, tako da me progoniš čak unutar pakla. Ne vraćam se više k tebi, jer me udaraš štapom ljubavi».

Duša dakle treba začiniti spoznanje sebe začinom spoznanja moje dobrote, a spoznanje moje dobrote začinom spoznanja sebe. Na taj će način usmena molitva biti korisna duši i meni ugodna. Ako zatim ustraje u toj vježbi, doći će od nesavršene molitve do savršene mislene molitve. Ako, naprotiv, jednostavno gleda da dovrši broj svojih molitava, ili ako radi usmene molitve propušta mislenu, neće do savršene molitve nikada stići.

Može se koji put dogoditi da je duša odlučila jezikom izgovoriti stanovitu količinu molitava, a ja pohodim njezin duh sad na jedan način sad na drugi, dajući joj svjetla da upozna sebe kajući se za svoje manjkavosti, ili dajući joj obilja milosti, ili još postavljajući joj

pred oči na razne načine kako se meni svidi prisutnost moje Istine; ili također prema njezinim željama; u tom slučaju ona može biti u tolikom neznanju da će ispunjavati broj svojih molitava, u ovome životu.

U svakoj duši tražim čistoću i ljubav, da ljubi mene i bližnjega potpomažući koliko može, pružajući mu molitve, da tako svi budu ujedinjeni u jedinstvu ljubavi, kako ti protumačih na drugom mjestu. Ali, štoviše, ja od svojih službenika tražim čistoću i ljubav prema meni i bližnjemu zato da dijele Tijelo i Krv mojeg Jedinorođenog Sina s ognjem ljubavi i glađu za spasenjem vaših duša, na slavu i hvalu mojega imena.

Pišem vam u njegovoj Predragocjenoj Krvi

(Sv. Katarina Sijenska)

Ja Katarina, službenica i ropkinja slugu Isusa Krista, pišem vam u njegovoj Predragocjenoj Krvi...Mi stanovnici zemlje držali smo uspravan njegov Križ i postali smo posuda koja prima Kristovu Krv. Tko će upoznati tu istinu i zaručiti je, naći će u njegovoj Krvi milost, bogatstvo i život, prekriti će se njegova golotinja i obući će u zaručničke haljine plamena ljubavi, natopljena i umiješana krvlju i vatrom koja se iz ljubavi razdala i sjedinila s Božanstvom. U Krvi Kristovoj će se nahraniti i nasititi milosrđem, u Krvi će raspršiti tmine i kušati svjetlost....

Utopite se u Krvi Krista Raspetoga, okupajte se u njegovoj Krvi, napojite se njegovom Krvlju, nasitite se njegovom Krvlju, obucite se u njegovu Krv. Ako ste postali nevjerni obnovite krštenje u njegovoj Krvi, ako vam je đavao pomračio pogled duha operite ga Krvlju Kristovom, ako ste postali nezahvalni za darove jer ih ne poznajete budite po Krvi zahvalni, ako ste bili slab pastir bez pruta pravednosti sjedinjena sa razboritosti i milosrđem izvucite ga iz Krvi Kristove....

U Krvi istopite vašu mlakost, u Krvi pronađite izvor milosrđa, u Krvi blagost, u Krvi plamen, u Krvi pobožnost... U Krvi je učinjena pravednost za naše grijehe, u Krvi gorke stvari postaju slatke....

Ova prolivena Krv čisti cijeli svijet

(Bl. papa Ivan XXIII)

Ako je beskrajna vrijednost Krvi Bogočovjeka, beskrajna je i ljubav koja ga je potakla da je prolije već osmog dana od svog rođenja kod obrezanja, a zatim obilno u agoniji u Getsemanskom vrtu, kod bičevanja i krunjenja trnovom krunom, pri usponu na Kalvariju, kod razapinjanja, i na kraju iz velike rane na boku, kao simbol iste božanske Krvi koja teče u svim sakramentima Crkve. Nije samo prikladno nego i krajnje nužno da toj Krvi, svi koji su ponovno rođeni u njenoj spasenjskoj kupelji iskazuju čast klanjanja i zahvale pune ljubavi. Treba klanjanjem štovati kalež Krvi Novoga i Vječnoga Saveza, pogotovu u trenutku podizanja u euharistijskoj žrtvi.... Na taj način će vjernici dostojno pristupiti i bolje shvatiti plodove otkupljenja, uskrsnuća i vječnog života koje je Kristova prolivena Krv, snagom Duha Svetoga, zaslužila za cijeli svijet.

Brojni mučenici su stasali zato što su se hranili Tijelom i Krvlju Kristovom te tako postali dionici njegove božanske snage, išli su u susret dnevnim borbama, žrtvama do mučeništva ako je trebalo u obranu Božjeg kraljevstva, osjećali su u sebi osjećaje ljubavi koja je poticala sv. Ivana Krizostoma klicati: «Odlazimo s ove gozbe kao lavovi koji sipaju vatru, postavši užasni đavlima, misleći da je naše Tijelo, i koliku smo ljubav primili...»

Ova Krv, kad je dostojno primamo, udaljuje đavle, priziva nama anđele i samoga Gospodara anđela...Ova prolivena Krv čisti cijeli svijet... Ona je cijena svemira, po Krvi Krist otkupljuje Crkvu ... Ta misao treba obuzdati naše strasti. Uistinu, do kada ćemo ostati navezani na sadašnji svijet? Do kada ćemo ostati nepokretni? Do kada ćemo zapostavljati razmišljanje o našem spasenju? Razmišljajmo o dobrima koje se Gospodin udostojao udijeli nam, budimo mu zahvalni, proslavimo ga ne samo vjerom nego i djelima.

O kada bi kršćani češće razmišljali o očinskoj opomeni prvog pape: «Provodite sa strahom vrijeme svog boravka u tuđini. Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim – srebrom ili zlatom – od svega bezvrijednog nego skupocjenom Krvlju Krista, nevina i janjeta

bez mane», o kada bi poslušali poticaj apostola naroda:«Otkupljeni ste skupocjeno, proslavite dakle Boga u vašem tijelu»!

Koliko bi dostojnije i poticajnije bilo njihovo ponašanje, koliko spasonosnija za sve čovječanstvo bila prisutnost Crkve Kristove u svijetu! Kada bi svi ljudi prihvatili pozive Božje milosti koja ih želi spasiti, jer je Bog htio da svi budu otkupljeni Krvlju njegova Jedinorođenog Sina i sve poziva da budu udovi njegova mističnog tijela Crkve, kakvi bi samo bratski odnosi bili među pojedincima i narodima.

Današnje čovječanstvo više nego ikad prije ima potrebu iskusiti učinkovitost otkupiteljske Krvi Kristove

(Papa Ivan Pavao II)

Znak prolivene Krvi kao izraz darovanog života na mučenički način za svjedočanstvo vrhunske ljubavi, čin je Božjeg prilagođavanja našoj ljudskoj situaciji. Bog je izabrao znak Krvi jer nijedan drugi znak rječitije ne izražava cjelovitost darivanja osobe. Otajstvo tog darivanja nalazi svoj izvor u spasenjskoj volji Očevoj i svoje ostvarenje u sinovskoj poslušnosti Isusa Krista, pravog Boga i pravog čovjeka po djelu Duha Svetoga. Zbog toga povijest našeg spasenja ima neizbrisivi znak trojstvene ljubavi...

Današnje čovječanstvo nerijetko ranjeno ranom mržnje i nasilja, više nego ikad prije ima potrebu iskusiti učinkovitost otkupiteljske Krvi Kristove. Njegova Krv, koja nije uzalud prolivena, u sebi ima snagu Božje ljubavi te zalog nade, pomirenja i otkupljenja. A za crpsti iz tog izvora treba se vratiti križu Kristovu, usredotočiti pogled na Sina Božjega, na njegovo probodeno Srce, na njegovu prolivenu Krv... Krv Kristova nije ispaštanje grijeha, nije samo pravednost nadoknade, nego je još više objava beskrajne i milosrdne ljubavi. Ne obnavlja samo dostojanstvo čovjeka ranjena grijehom nego uzdiže čovjeka na sudjelovanje u božanskoj naravi. Ne prestanite nikada braćo i sestre produbljivat shvaćanje ovog Otajstva pravednosti i ljubavi; širite ga cijelim svijetom....

Pred tim čudesnim djelom Božjim svi se vjernici s vama sjedinjuju u slavljenju Boga Jedinoga i Trojstvenoga u znaku

Predragocjene Krvi Kristove. Ali ispovijedati ustima treba biti sjedinjeno sa svjedočanstvom života. Mnoga su dobra djela koja nam nadahnjuje razmatranje žrtve Kristove. To nas potiče uistinu da dađemo naš život za Boga i braću bez pridržaja, sve do prolijevanja krvi, kao što su to činili mučenici....

Marija, Majka Predragocjene Krvi

(Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu)

Mariju zovemo Majkom Predragocjene Krvi, jer je njezin božanski Sin od nje dobio tijelo i krv. Pratila ga je cijeli svoj život. Bio je to put "Sedam žalosti". "Tvoju će dušu probosti mač" navijestio joj je starac Šimun u hramu. Dok je Isus umirao na križu, skupljala je Marija pod križem njegovu dragocjenu Krv. Postala je suotkupiteljica, započevši svoje trpljenje već svojim "da" u Nazaretu pa sve do velikog "da" na Kalvariji.

Tu je zajedno sa svojim Sinom i u svom Sinu trpjela za nas. Marijino poslanje nije bilo završeno pod križem. Izgubila je Sina, ali nije tu ostala, jer Bog je bio njezina snaga. Ona je živjela iz vjere, zato je i mogla izdržati pod križem dok su se skoro svi drugi učenici razbježali. Isus povjerava Majku Ivanu i Ivana Majci. Kakva zamjena! Ali Marija je prihvaća. Ona ne prihvaća samo Ivana, ona prihvaća s njim cijelu Crkvu, cijelo čovječanstvo, jer je za sve trpjela. Marija zajedno s učenicima čeka dolazak Duha Svetoga. Ona, zaručnica Duha Svetoga, priprema svojom jakom vjerom i prisutnošću buduće pastire Crkve na silazak Duha Svetoga. Svima nama je postala Majka, snagom predragocjene Krvi.

"Preporučam nježnu pobožnost prema Presvetoj Djevici Mariji. Sve predajte u njene ruke i ne bojte se. U svim potrebama utecite se žalosnoj Gospi... u strahu, patnjama, mukama utecite se s povjerenjem ovoj našoj osloboditeljici i vidjet ćete čudesa. Vi znate da mi nemamo nikog drugog nego Isusa i Mariju koji su za nas sve." (bl. Marija de Mattias)

"Kako je lijepo prebivati s Marijom podno križa... s Majkom Božjom i Majkom našom, s Odvjetnicom grešnika, s Posrednicom

svega svijeta, s Učiteljicom istine. Uz katedru križa Majka nas uči ljubiti Isusa Krista oblivenog krvlju." (sv. Gašpar del Bufalo)

6. POBOŽNOST KRVI KRISTOVOJ U ISKUSTVIMA SVETACA I DUHOVNIH VELIKANA

Pobožnost Predragocjenoj Krvi, oružje za naše vrijeme

(sv. Gašpar del Bufalo)

Htio bih imati tisuće jezika kako bih raznježio svako srce prema Predragocjenoj Krvi Kristovoj. To je temeljna pobožnost koja obuhvaća sve druge, ona je temelj, potpora i bit katoličke pobožnosti. Pobožnost Predragocjenoj Krvi, evo oružja za naše vrijeme. O koliko me zanima ova pobožnost. Moram priznati, u svim svojim ograničenostima (snazi, novcu i sposobnostima) sve zalažem za to veliko dobro. To je cijena našeg spasenja i to je razlog moga povjerenja za spasenje, ovoj pobožnosti želim posvetiti svoj život i svećenik sam da prikazujem Krv Kristovu. Posvuda Božanska Krv treba očistiti zemlju.

Eto u čemu se sastoji duh naše pobožnosti.... Nema sumnje da je pobožnost Božanskoj Krvi mistično oružje za naša vremena. Ah koliko više trebamo objavljivati njenu slavu... Gospodin je u svakom vremenu podizao pobožnosti prikladne kako bi postale zaštita od potoka nepravde. Ako smo u prošlosti vidjeli da je Crkva bila napadana u jednoj ili drugoj istini vjere, u naše vrijeme je potpuni rat protiv religije i Raspetog Gospodina. Priliči dakle ponovno ukazati na slavu Križa i Raspetoga.... treba ponovno reći narodima kojom cijenom su otkupljene ljudske duše. Treba kazati kojim putovima Krv Isusova čisti duše... podsjetiti da se ta Krv svako jutro prikazuje na oltarima.

A kako je sam svetac prakticirao pobožnost svjedoči nam slijedeća epizoda. Sv. Gašpar je držao pučke misije kad su ga obavijestili da je neki javni teški grešnik na umoru te da je odbijao sakramente. Svetac je pošao do sobe u kojoj je umirući ležao. Stao je do uzglavlja s križem u ruci i govorio mu o Krvi Kristovoj. Njegove su riječi bile proživljene i dirljive, ali je umirući ostao ravnodušan.

Tada je sv. Gašpar kleknuo i počeo pored njega moliti i činiti pokoru, pa ipak nije uspio potaći umirućeg na pokajanje. Pa ipak se nije predavao te mu je rekao: «Brate, ne želim da propadneš i neću prestati dok ne zadobijem tvoju dušu za Krista». Nakon nekog vremena umirućeg je zahvatila Božja milost, zaplakao je, ispovjedio se i umro svecu na rukama.

Ne udaljujte vaše srce od Krvi Kristove

(Bl Marija De Matias)

Duša izabranica Krvi Kristove, bl. Marija de Mattias, rodila se u Vallecorsi 4.2. 1805.g., a umrla u Rimu 20. 8. 1886.g. Slušajući riječi sv. Gašpara odlučila je postati redovnicom, ali kad je otišla s njime se posavjetovati on joj je po Božjem nadahnuću kazao da je Gospodin zove na drugo poslanje i povjerio ju je duhovnom vodstvu vlč. Giovannia Marlinia. Ubrzo je ostavila obitelj i preselila se u Acuto u pokrajini Lazio gdje je uz mnoge poteškoće otvorila prvu kuću i školu sestara Klanjateljica
Krvi Kistove. Uz puno molitve i žrtve osnovala je i druge kuće i škole za kršćanski odgoj ženske mladeži. Bila je jako pobožna Krvi Kristovoj i cijeli život je širila tu pobožnost među narodom. Proglašena je blaženom 1950 u Rimu. Tijelo joj počiva u crkvi posvećenoj Krvi Kristovoj u rimskoj četvrti Latino. Evo nekoliko njenih misli o pobožnosti Krvi Kristovoj:

«Kako je utješno vidjeti Zaručnice božanskog Jaganjca, Klanjateljice njegove predragocjene Krvi, ujedinjene jednom voljom Božjom, jednodušne, jednog srca, čiji himan zahvalnosti neizmjernoj Božjoj dobroti odjekuje čitavim Rajem, dok prikazuju Krv njegova Sina za pomirenje Neba sa zemljom i zemlje s Nebom.

Jedina naša briga neka bude da, koliko je moguće, svima objavimo ljubav raspetoga Isusa, pokrivenoga Krvlju i Ranama za naše spasenje. Ako su naša srca zahvaćena ovom ljubavlju, blago nama. Oh! Kojeg mira . . .

Ohrabrimo se, moje drage kćeri; duše, duše u bok Isusa Krista. Nastojimo izvojevati pobjedu na slavu božanske Krvi. Revno se oduševljavajmo i ispunjajmo srce ljubavlju za čast blagoslovljenog

Boga; privodimo duše Isusovom boku. Isusova je Krv sva naša nada i sve naše dobro. Krv prolivena uz toliko boli i s toliko ljubavi za naše vječno spasenje. Ispunimo srce hrabrošću i ne bojmo se ni smrti, da bi ga svi u svim trenucima slavili, blagoslivljali i ljubili ...

Trebamo se, koliko je do nas, pobrinuti da se sve više slavi predragocjena Krv, i ne umoriti se čineći dobro, na korist nama i bližnjemu, jer to je naša glavna svrha zbog koje nas je Bog pozvao u ovu sv. Družbu. Mnogo molimo Gospodina da nam udijeli konačnu ustrajnost, da bismo jednog dana primile krunu u Nebu».

Živio Isus, živio njegov Križ!

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Sestra Katarina od sv.Bernarda – Ivana Guyonne (Luiza) iz Rambervilliersa, svjesna koliko mora biti zahvalna Ljudevitu za svoje zvanje, piše bratu u Pariz i poslije toliko godina želi ga vidjeti. Ako je već u Parizu, mogao bi nastaviti još malo put prema istoku i doći do nje. Zahvaljujući toj sestrinskoj želji ostao nam je jedan od najljepših bisera koje je napisao Montfort, Pismo od 15. kolovoza 1713:

Živio Isus, živio njegov Križ! Kad bi ti znala moje križeve i moja poniženja u pojedinostima, sumnjam da bi tako živo željela vidjeti me, jer u svakom kraju gdje se nađem uvijek pružam jedan krak križa svojim najboljim prijateljima da ga nose, često protiv moje i protiv njihove volje. Nitko me ne može podržavati niti se usuđuje izjasniti za mene, a da zbog toga ne bi trpio, a često pada i pod udar pakla protiv koga se borim, svijeta komu se protivim i tijela koje progonim. Mravinjak grijeha i grešnika što ih napadam ne pušta nikakva mira ni meni ni mojima.

Uvijek u pripravnosti, uvijek na bodljikama, na oštrom kamenju, osjećam se kao lopta u igri: još nije udarena s jedne strane, već je biju s druge krutim udarcem. To je sudbina siromašnog grešnika. Tako sam bez predaha i bez odmora već 13 godina, otkako sam izišao iz sv.Sulpicija.

Ipak, draga sestro, blagoslivljaj Boga za mene, jer sam zadovoljan i radostan posred svih svojih patnja, te ne vjerujem da na svijetu ima

išta slađe za mene od najgorčega križa, kad je natopljen u Krvi Raspetoga Isusa i u mlijeku njegove božanske Majke.

No, osim ove nutarnje radosti, imamo još jednu veliku korist kad podnosimo križeve. Želio bih da proživljavaš ono što ja proživljavam. Nikad nisam postigao toliko obraćenja koliko nakon najoštrijih i najnepravednijih zabrana. Hrabro, predraga sestro, nosimo nas troje naš križ u dva suprotna područja kraljevstva. Nosi ga dobro sa svoje strane, ja ću nastojati pomoću Božje milosti da ga nosim sa svoje strane, i ne tužimo se, ne mrmljajmo, ne skidaj ga i ne ispričavaj se, i ne plačimo poput djece koja prolijevaju suze i koja se tuže na to što im se daje da nose stotine librica zlata, ili kao onaj zemljoradnik koji je očajavao nad time što su mu polje pokrili zlatnicima da ga obogate".

Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta Krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi

(Terezija od Djeteta Isusa)

Gledajući jedne nedjelje sliku našega Gospodina na križu, dirnula me Krv koja je kapala iz jedne od njegovih božanskih ruku. Osjetih veliku žalost misleći na to kako je ta Krv kapala na zemlju a da se nitko nije požurio da je pokupi, i ja odlučih da ću u duhu stalno biti podno križa da hvatam božansku rosu koja je tekla s njega, shvaćajući da ću je tada morati rasipati na duše... Neprestano je također u mom srcu odzvanjao uzvik Isusov na križu: »Žedan sam!« (Iv 19, 28) Te su riječi raspirivale u meni nepoznat i veoma živ žar ... Htjela sam napojiti svoga Ljubljenoga, a sama sam se osjećala kako me pali žeđa za dušama... Ali tada me još nisu privlačile duše svećenika, nego duše velikih grešnika; gorjela sam od želje da ih otmem vječnome ognju. Da potakne moju revnost, dragi mi je Bog pokazao da su mu moje želje ugodne.

Čula sam govoriti o velikom zločincu koji je upravo bio osuđen na smrt zbog užasnih zločina, a po svemu se činilo da će umrijeti bez pokajanja. Ja sam htjela pod svaku cijenu spriječiti da ne dođe u pakao, i da to postignem, upotrijebila sam sva sredstva koja se mogu zamisliti. Osjećajući da sama od sebe ne mogu ništa, prikazala sam

dragom Bogu sve neizmjerne zasluge našega Gospodina i blago svete Crkve. Napokon sam zamolila Celinu da dade čitati misu na moje nakane. Nisam se usudila da sama zamolim misu bojeći se da ne bih bila prisiljena priznati da je to za velikog zločinca Pranzinija.

Nisam to htjela reći ni Celini, ali ona me svojim tako nježnim i tako upornim pitanjima natjerala da joj odam svoju tajnu. Ona ne samo da mi se nije rugala, nego me još zamolila da mi smije pomoći da obratim svoga grešnika. Ja prihvatih njezinu pomoć sa zahvalnošću, jer bih bila voljela da se svi stvorovi ujedine sa mnom da izmolimo milost za krivca.

Osjećala sam u dnu srca sigurnost da će naše želje biti ispunjene, ali da se ohrabrim i uzmognem dalje moliti za grešnike, rekoh dragom Bogu da sam potpuno uvjerena da će oprostiti jadnom nesretniku Pranziniju, i da ću to vjerovati i onda ako se ne ispovjedi i ne pokaže nikakva znaka kajanja; toliko pouzdanja imam u neizmjerno milosrđe Isusovo, ali ga ipak molim samo »jedan znak« kajanja za moju jednostavnu utjehu ...

Moja molitva bila je doslovce uslišana! Usprkos tatinoj zabrani da ne smijemo čitati nikakvih novina, nisam smatrala da sam neposlušna ako pročitam mjesta koja su govorila o Pranziniju. Sutradan iza njegova smaknuća dođe mi pod ruku dnevnik »La Croix«. Otvorih ga žurno, i što vidjeh?... Ah, suze odadoše moje uzbuđenje, te sam se morala sakriti.. . Pranzini se nije ispovjedio, popeo se na stratište i spremao se da turi glavu u kobni otvor, kad se najednom, obuzet nenadanim nadahnućem, okrenuo, pograbio raspelo koje mu je pružao svećenik, i poljubio tri puta njegove presvete rane! .. . Zatim je njegova duša otišla da primi milosrdnu osudu Onoga koji izjavljuje da će na nebu biti veća radost nad jednim grešnikom koji se pokaje nego nad devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanja ... (Lk 15, 7)

Dobila sam »znak« koji sam molila, i taj je znak bio vjerna slika milosti koje mi je Isus udijelio da me privuče da molim za grešnike. Nije li pred Ranama Isusovim, kad sam vidjela kako teče njegova božanska Krv, ušla u moje srce žeđa za dušama? Htjela sam ih napojiti ovom neokaljanom Krvi koja ih je imala očistiti od

njihovih mrlja; i usne »moga prvoga djeteta« pripiše se na presvete Rane!... Kako li neizrecivo slatka odgovora!... Ah, poslije ove jedinstvene milosti moja je želja za spašavanjem duša rasla svakoga dana, bilo mi je kao da čujem Isusa kako mi govori kao Samaritanki: »Daj mi piti!« (Iv 4, 7) To je bila prava uzajamna ljubav: dušama sam davala Krv Isusovu, Isusu sam prikazivala te iste duše, osvježene božanskom rosom. Tako mi se činilo da mu gasim žeđu, i što sam mu više davala piti, to se više povećavala žeđa moje uboge male duše, i tu mi je žarku žeđu davao On kao najslađi napitak svoje ljubavi...

Piti tekućinu iz Kristovih grudi

(Sv. Veronika Giuliani)

U tom času, u sjajnom svjetlu, vidjela sam kako otuda curi spomenuta tekućina, nalik krvi pomiješanoj s vodom; i žarko sam čeznula da se ondje približim. Ali mi je Gospodin kazao: «Nije još došao čas; ali budi spremna, jer ćeš se u njoj nasladiti».

U trenutku je viđenje prestalo. Ja sam došla k sebi kao izbezumljena. Nešto malo poslije svete pričesti, neposredno doživjela sam uzdignuće s viđenjem našega proslavljenog Gospodina. On mi je pokazao onaj veliki križ i rekao mi: «Ovaj pripada tebi». U tom času vidjela sam njegove svete Rane, u velikom i lijepom sjaju. Na sami već pogled, one su me očarale. Ona rana na grudima činila mi se kao glas, što me zove da joj se približim.

U tom času vidjela sam njegove svete Rane u vanredno jakom svjetlu. Izgledalo mi je kako anđeli, u zlatnim kaležima, skupljaju ovu tekućinu. U tom času, Gospodin mi je dao vidjeti kako, u rečenom vremenu, daje kušati ovu nebesku tekućinu svojim dražim dušama; ali nisam dobila obavijest o kojima on govori. Pri kraju meni se približio, i udijelio mi tu milost. Ne znam prikazati ni slast, ni miris, a ni snagu, ni hrabrost što mije dao. Ne mogu ništa reći. Ne znam, ako nisam bila u Raju, gdje sam se ja nalazila. Okusih nebesku ukusnu tekućinu. A od učinaka što ih je proizvela u meni, ipak će se vidjeti njezini izričaji. Duša mi je ostala osvojena na način, da mi se činilo kako ona stalno posjeduje, pred sobom i u sebi,

takav dar. Prigodom onog kušanja bila je uza me Majka sv. Klara sa mnogim drugim sveticama.

Učinilo mi se, između dvije ili tri prigode, da sam bila imala izvjesne tajne rane u srcu. I baš u tom času mi se učinilo kako mi je naš Gospodin nešto, ne znam što, bio priopćio duši. To je nešto što ne mogu opisati. Međutim, to mi olakšava bolje upoznavanje sebe, jako preziranje svake zemaljštine i čežnju za raznovrsnim trpljenjem. U tom času se obnavljala bol i, pri samom činu, mislila sam kako shvaćam lišavanje, što ga moram vršiti, kako bi mi se duh ponovo vratio u svoje središte, koje je Bog.

U istom trenutku mi se učinilo da shvaćam kako ga je Bog stvorio čistim i golim; u kakvom se stanju nalazi danas, okružen s mnoštvom nesavršenosti, i kako će se morati povratiti k onoj čistoći i golotinji, lišenju od svega, za ponovno sjedinjenje sa najvišim Dobrom. Prva točka mi pomaže upoznati njegovu beskrajnu ljubav prema nama; druga mi točka pomaže shvatiti beskonačno milosrđe, kojim nas podnosi, premda smo puni grijeha i nezahvalnosti; u trećoj točci divim se velikoj Božjoj dobroti, koja nalazi mnoge načine i razna sredstva, da nam pomogne upoznati naše mane i popraviti se od njih; dariva nam bol, da očistimo svoju savjest; dopušta nam i vrijeme, da uništimo i uklonimo svaku nezahvalnost; a da nam obdari duh snagom i hrabrošću, On se isti priopćuje, i prisno se sprijateljuje u intimnosti duše.

On ondje boravi, daje pouči kako će se na pravi način uputiti na put križa, kao što je učinio On, boraveći ovdje na zemlji; stavlja je na muke što je bude iz dubokog sna naravnih pomanjkanja što se svjesno ne shvaćaju za grijeh. Međutim kakva li se bol, koja li se muka, trpi svakoga dana! Može se govoriti o trpljenju tjelesnom, a o ovome nije moguće. Ono je nutarnje.

Isusa, samo Isusa i to Raspetoga

(Sv. Gemma Galgani)

Sv. Gemma Galgani je umrla 1903. u Lucci. Bila je vrlo pobožna Predragocjenoj Krvi, a program njenog života je bio: «Isusa, samo Isusa i to Raspetoga». Tome je težila u svojim ekstazama. Isus joj je

govorio:«Gleđaj ove Rane, ovu Krv i moj križ. Sve to je djelo ljubavi – O Isuse za koga trebam moliti – odgovorila je svetica – sjeti se grešnika oni su sinovi tvoje Krvi.» Od mladosti je kušala gorki kalež patnje, a uvijek ju je podnosila s herojskom podložnošću volji Božjoj. Isus joj je kazao:

«U tvom životu dat ću ti puno prilika za zadobiti zasluge za Nebo, ako budeš znala podnositi patnju». Cijeli život sv. Gememe je bila jedna kalvarija. Pa ipak je ona najveće patnje zvala «darovima Božjim» i prikazivala se kao žrtva zadovoljštine za grešnike. Govorila je: «Treba samo naučiti ljubiti. Škola je cenakul, učitelj je Isus, nauk za naučiti su njegovo Tijelo i njegova Krv... Da, vidim da me Isus posebno ljubi.... osjećam da mi je uzo srce i uresio moju dušu svojom Predragocjenom Krvlju».

Patnjama koje joj je slao Gospodin su se dodavale đavolska dosađivanja i to joj je još više uzrokovalo trpljenje. Život sv. Gemme je tako postao molitva i žrtva do mučeništva. Svojoj se miljenici Raspeti Isus Predragocjenom Krvlju obliven više puta u ekstazama ukazao, o ona ga je sva u ljubavi motrila.

Prekriti ću se tvojom Krvlju Isuse

(Sv. Marija Magdalena de Pazzi)

U povijesti Katoličke Crkve bilo je više duša koje su se prikazale kao duše žrtve za zadovoljštinu za grijehe ljudi. Jedna od njih je bila i sv. Marija Magdalena de Pazzi porijeklom iz plemićke obitelji iz Firenze. Bila je jako pobožna Krvi Kristovoj i provodila je život u pokori i molitvi. Puno puta na dan je prikazivala Vječnom Ocu Predragocjenu Krv Kristovu za grešnike.

Jednoga dana joj se ukaže Isus prekriven Krvlju, a ona je od njega molila da može s njim podijeliti njegove muke. Isus joj je odgovorio: «Moja Krv ne traži osvete kao Abelova, nego samo milosrđe. Moja Krv veže ruke Božanskoj Pravdi». Tada mu je svetica odgovorila: «Prekrit ću se tvojom Krvlju Isuse i tada Bog neće vidjeti moje grijehe». Toliko se puta govori pa što su sveci učinili za ljude? Molili su dan i noć, a tko bi na čovječanstvo zazivao Božje milosrđe da nije bilo tih velikodušnih duša.

Pozivam vjernike neapobožnost Krvi Kristovoj

(Bl. papa Ivan XXIII)

Papa Ivan XXIII je bio jedan od velikih promicatelja Predragocjene Krvi. Njegovo apostolsko pismo *Inde a Primis* je prvi papinski dokument objavljen s ciljem da se među vjernicima potakne širenje pobožnosti Predragocjenoj Krvi Kristovoj u njemu veliki papa donosi i svoje osobno svjedočanstvo. Evo dijela teksta pisma koji o tome govori:

«Cijenjena braćo, pozdrav i apostolski blagoslov! Više puta od prvih mjeseci naše papinske službe pozvali smo vjernike riječima, koje su istinski odraz naših osjećaja, na živu i svakodnevnu pobožnost gorljivo gledajući prema izrazu Gospodinova božanskog milosrđa prema dušama, Crkvi i cijelom svijetu čiji je Isus Otkupitelj i Spasitelj, govorimo o pobožnosti Predragocjenoj Krvi.

Ova pobožnost bila nam je ulivena u obiteljskom ozračju u kome smo kao dijete odrastali i, još se sa živim osjećajima sjećamo molitve Litanija Predragocjene Krvi koje su naši stari molili u mjesecu srpnju».

7. POSEBNE POBOŽNOSTI I NAČINI ČAŠĆENJA KRVI KRISTOVE

U pobožnoj i svetačkoj tradiciji Katoličke Crkve ustalilo se više načina štovanja Presvete Krvi Kristove. Našim čitateljima donosimo najvažnije.

7. 1. Sveta Misa: Gospodin Isus je ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi

Sveta Misa je vrhunac kršćanskog bogoštovlja i pobožnosti. Gospodin Isus je, kako nas uči Drugi vatikanski Koncil, ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovjekovječi žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici, povjeri spomen-čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se zalog buduće slave. Vjernici su pozvani da kao zajednica sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da ga kroz obrede

razumiju, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjeluju u svetoj Misi, tom najvišem činu naše vjere.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: "Duhovni se život ipak ne sastoji samo od sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista, kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, štoviše, kako nas Apostol uči, mora moliti bez prestanka. Posebno se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su u skladu s crkvenim zakonima i propisima, osobito kada se vrše po nalogu Apostolske stolice", (br. 12-13)

Euharistijsko otajstvo ne završava sa svetom Misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoliče Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu i Predragocjenoj Krvi Kristovoj i izvan svete Mise. Ipak valja naglasiti da je svaka pobožnost Isusu u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom, jer je Euharistija spomen-čin njegove Muke, Smrti i Uskrsnuća; tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu i Predragocjenoj Krvi usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili stoga što pripravlja na njeno slavlje, ili stoga što je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja. Dakle, pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj je bitno euharistijska jer se na oltarima događa spomen – čin Kristove muke i prolijevanja njegove Predragocjene Krvi.

7. 2. Razmatranja o Muci i Krvi Kristovoj

Razmatranje ili meditacija je jedna od bitnih karakteristika kršćanskog duhovnog života, pa tako i pobožnosti Predragocjenoj Krvi Kristovoj. A o samoj metodi sv. Gašpar del Bufalo ovako piše:

Upute za razmatranje o Krvi Kristovoj: Svetac preporuča da upremo pogled u Krista koji prolijeva svoju Krv i prizovemo u naš razum slijedeće misli: **1. Tko je Onaj koji je dao svoju Krv za mene?** Sin Božji. Da je to bio neki prijatelj kako bih mu bio zahvalan! A ljudi prema Isusu ne osjećaju zahvalnost, naprotiv nezahvalni su. Možda sam i ja došao do toga da sam ga psovao i vrijeđao teškim grijesima. **2. Što mi je dao Sin Božji?** Svoju Krv. Ne zlatom ili srebrom, kliče sv. Petar, nego njegovom Krvlju ste

otkupljeni. Koje sam ja zasluge imao? Nikakve! Zna se da majka daje vlastitu krv za svoju djecu. Tko ljubi daje krv za ljubljenoga. Ali ja sam po grijehu bio neprijatelj Bogu, pa ipak On nije gledao na moje grijehe nego samo na svoju ljubav. **3. Kako mi je dao svoju Krv?** Dao je svu svoju Krv do posljednje kapi, u muci, pogrdama, patnjama najgore vrste. U zamjenu za toliku bol i ljubav Isus hoće moje srce, želi da bježim od grijeha i ljubim ga svom snagom. Ljubimo Boga pribijena na križ za nas, ljubimo ga jako i njegove patnje neće biti uzaludne a njegova Krv neće biti beskorisno prolivena.

7. 3. Molitve krunica na čast Krvi Kristove

a. Krunica Krvi Kristove

Nastanak krunice Krvi Kristove: Sluga Božji monsinjor Francesco Albertini kako bi što bolje proširio pobožnost Predragocjenoj Krvi, u Rimu je utemeljio bratovštinu Predragocjene Krvi Kristove. Dok je pisao statute bratovštine u samostanu palotinki u Rimu čula se vika i šumovi po cijelom samostanu. Prestrašenim sestrama je časna Marija Agnesa od Utjelovljene Riječi kazala:

«Ne bojte se! To se đavao ljuti jer naš ispovjednik piše nešto što ga strašno ljuti i zbog čega mu je jako žao». Sluga Božji je sastavljao Krunicu Krvi Kristove, a đavo mu je u duši bio pobudio toliko skrupula da je već bio odlučio uništiti je kad mu je videći ga ista sestra na glasu svetosti uskliknula: «O oče kako nam lijep dar donosite!» - «Koji? – odgovori mons. Albertini.

«Krunicu Krvi Kristove – nastavi redovnica. Nemojte je uništiti jer će se njena molitva raširiti po cijelom svijetu i čini će jako puno dobra dušama». Tako je i bilo, a Albertini je kasnije bio imenovan za biskupa Teracine gdje je i sveto preminuo.

(U raznim molitvenicima na čast Krvi Kristove našli smo različite prijedloga za molitve koje treba moliti kod svakog otajstva. Mi slijedimo uputu patera R. Bernardo C.PP.S. misionara Krvi Kristove koju on donosi u knjizi objavljenoj s crkvenim dopuštenjem: Il mese

del preziosissimo sangue, Rim 1950. st. 19. Iz iste knjige je i svjedočanstvo o nastanku Krunice)

Krunica se započinje ovako: R. Bože u pomoć mi priteci! O. Gospodine pohiti da mi pomogneš! Slava Ocu... *(Za svako otajstvo moliti Oče naš, Zdravo Marijo i 5 x Slava Ocu.... Na kaju se ponavlja zaziv: Molimo te Gospodine pomozi svojoj djeci, koju si otkupio Predragocjenom Krvlju.)*

1. Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv kod obrezanja
"Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus"(Lk2,21)
2. Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv u smrtnoj borbi u Getsemanskom vrtu
" I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju. " (Lk 22,44)
3.Otajstvo: Gospodin Prolijeva Krv kod bičevanja
"Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne." (Mt 27,26)
4. Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv kod krunjenja trnovom krunom
"Spletaše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: 'Zdravo, kralju židovski!'" (Mt 27,29)
5.Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv na križnom putu
"I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjska, hebrejski Golgota." (Iv 19,17)
6.Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv kod razapinjanja
"I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A Isus je govorio: 'Oče, oprosti im, ne znaju što čine!' (Lk 23,33-34)
7. Otajstvo: Gospodin prolijeva Krv i vodu kod probijanja boka.
"Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda." (Iv 19,33-34).

b. Krunica Presvetom Oltarskom Sakramentu Tijela i Krvi Kristove

(Objavljena u molitveniku «Isuse ja se uzdam» u te s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. VIII. 1976: Moli se na običnu Gospinu krunicu)

Vjerujem...Triput: Budi hvaljen i slavljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramenta od sada i dovijeka!

1. Prva desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na desnoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijehe protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna; Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i dovijeka u naknadu za obeščašćenja u crkvi počinjena!

2. Druga desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj ruci svoga Sina Isusa u naknadu za grijehe protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i dovijeka u naknadu za grešno ponašanje kod svete Mise!

3. Treća desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na desnoj nozi svoga Sina Isusa u naknadu za grijehe protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusa Krista od sada i dovijeka u naknadu za nećudoredno ponašanje kod svete Pričesti!

4. Četvrt a desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rane na lijevoj nozi svoga sina Isusa Krista u naknadu za grijehe protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i dovijeka u naknadu za kletve, psovke, zloupotrebe i drskosti protiv Presvetog Sakramenta!

5. Peta desetka: *Veliko zrno:* Presveta Bogorodice, prikaži Presvetom Trojstvu predragocjenu Krv i tajne boli Rana svoga Sina Isusa Krista kao nadoknadu za grijehe protiv Presvetog Oltarskog Sakramenta!

Mala zrna: Hvaljen i čašćen budi Presveti Oltarski Sakrament po predragocjenoj Krvi Isusovoj od sada i dovijeka u naknadu za svetogrdno primanje presvetog Oltarskog Sakramenta!

7. 4. Molitve sedam prikazanja Predragocjene Krvi Kristove

U svetačkoj i pobožnoj tradiciji se ukorijenila pobožnost sedam prikazanja Krvi Kristove na čast sedam prolijevanja Krvi našeg otkupitelja koje nam svjedoči Evanđelje 1. kod obrezanja 2. u Getsemanskom vrtu 3. kod bičevanja 4. kod trnova krunjenja 5. na križnom putu 6. kod razapinjanja 7. kod probijanja Kristova boka. Našim čitateljima donosimo molitve koje smo pronašli vezane uz ova prikazanja Krvi Kristove.

a. Sedam molitava svete Brigite

(Izvadak iz spisa sv.Brigite s Imprimaturom od L. Muscari, Vicarius Generalis -Hydrunti 7.1. 1918; Ovu molitvu s ovim obećanjima i imprimaturom smo našli u raznim molitvenicima na talijanskom, francuskom i njemačkom jeziku)

Gospodin Isus Krist je sv.Brigiti objavio dvije serije molitava koje On želi da se mole na čast njegove Muke s velikim obećanjima milosti za sve koji ih budu molili. ***Petnaest molitava sv. Brigite*** na čast Muke i Rana Isusovih je objavljeno u više izdanja pa i u molitveniku *Isuse ja se uzdam u te* s odobrenjem Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu od 24. VIII 1976. Manje poznato i prošireno u Hrvatskoj je ***Sedam molitava sv. Brigite*** na čast Muke i Krvi Isusove. Isus je objavio sv. Brigiti da je za vrijeme svoje Muke dobio gotovo 6 000 udaraca i da je za nas prolio više od 30 000 kapljica svoje Presvete Krvi dodajući: "Znaj da ću udijeliti slijedećih

pet milosti svakome tko bude svaki dan častio moju Presvetu Krv kroz 12 godina moleći 7 Očenaša i 7 Zdravo Marija s molitvama koje ti objavljujem". Isus dalje svetici nabraja obećane milosti. Osoba koja bude molila ove molitve: **1.** Neće ići u čistilište; **2.** U Nebu će biti pridružena mučenicima kao da je prolila svoju krv za vjeru; **3.** Onaj tko moli ove molitve može izabrati tri osobe iz svoje obitelji ili rodbine i Isus je obećao sv. Brigiti da će te osobe po ovim molitvama On dovesti i održati u stanju posvetne milosti. **4.** Nitko iz obitelji osobe koja izmoli ove molitve neće u slijedeće četiri generacije propasti u paklu; **5.** Osoba će mjesec dana ranije spoznati o svojoj smrti.

Ako osoba koja odluči moliti ove molitve misli da bi mogla umrijeti prije isteka 12 godina Isus je obećao sv. Brigiti da će u tom slučaju primiti nakanu osobe kao da je izmolila molitve i udijelit će joj sve obećane milosti. Isto tako, ako onaj tko moli iz nehotičnog zaborava ili zbog opravdanih razloga preskoči molitvu jedan ili više dana može je nadoknaditi moleći drugi dan dva puta iste molitve. Pobožnosti objavljene sv. Brigiti odobrila je Sveta kongregacija za širenje vjere (De propaganda fide) i papa Klement XII. (od 1730. do 1740.), a nalazi se u knjižici *Objave* sv. Brigite. I papa Ivan Pavao II u apostolskom pismo od 8.9. 1991. prigodom 6 stoljeća kanonizacije sv. Bigite pohvalno govori o toj svetici. Sv. Brigita govoreći o molitvama koje joj je Isus objavio piše bratu: "Predragi moj brate, bila sam u najvećim mukama života. U patnjama, bolesna, siromašna i kušala sam gorčinu napuštenosti. S ljubavlju sam svake večeri molila ove molitve i moj život se čudesno preobrazio. Gospodin je vjeran svojim obećanjima i ispunio me je radošću, doveo do blagostanja i utjehe. Ono što je Isus učinio za mene, bijednu grešnicu, učiniti će i za tebe, dragi moj brate. Moli svaki dan ove molitve". Podrazumijeva se da ove molitve ne mogu i ne smiju nadomjestiti sakramentalnu praksu nedjeljne mise i redovne ispovijedi vjernika koji ih moli.

Uvodna molitva: Gospodine Isuse želim uputiti Ocu ovu tvoju molitvu sjedinjujući se s ljubavlju s kojom si je Ti posvetio u svome Srcu. Prenesi je sa mojih usana u svoje Srce. Usavrši je i dopuni na

savršen način tako da može iskazati Presvetom Trojstvu svu čast i radost koje si Mu Ti iskazao moleći je na zemlji. Neka čast i radost prožmu tvoju svetu ljudsku narav na proslavu tvojih svetih Rana i tvoje svete Krvi koja je iz njih potekla.

1. Molitva: Isusovo obrezanje - Vječni Oče, po prečistim rukama rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti prve Rane, prve boli i prvu Krv koji je On prolio kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijehe iz mladosti i grijehe svih ljudi te kao zaštitu protiv prvih smrtnih grijeha osobito mojih srodnika po krvi. Oče naš ... Zdravo Marijo...

2. Molitva: Isusova muka u Getsemanskom vrtu- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti užasne muke Srca Isusova u Getsemanskom vrtu i prikazujem Ti svaku kaplju njegovog krvavog znoja kao naknadu i zadovoljštinu za sve grijehe moga srca i grijehe svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za proširenje ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Oče naš ... Zdravo Marijo...

3. Molitva: Bičevanje Isusovo- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti tisuće udaraca, strašne boli i Predragocjenu Krv Isusovu koju je prolio za vrijeme bičevanja kao naknadu i zadovoljštinu za moje tjelesne grijehe i grijehe svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za očuvanje nevinosti, osobito mojih srodnika po krvi. Oče naš ...i Zdravo Marijo...

4. Molitva: Krunjenje trnovom krunom - Vječni Oče, po prečistim Marijinim rukama i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti Rane, Boli i Predragocjenu Krv koja je istekla iz Isusove glave kad je bio okrunjen trnovom krunom kao naknadu i zadovoljštinu za sve grijehe moga duha i grijehe svih ljudi, kao zaštitu protiv tih grijeha i za izgradnju Božjeg kraljevstva na zemlji. Oče naš ... Zdravo Marijo...

5. Molitva: Isusov križni put- Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti boli i trpljenja koja je Isus proživio noseći Križ na Kalvariju. Na poseban način Ti prikazujem njegovu presvetu Ranu na ramenu i

Predragocjenu Krv koja je iz nje istekla kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijeha pobune i odbacivanja križa te grijehe svih ljudi, za grijehe mrmljanja i odbijanja tvojih svetih planova, za sve druge grijehe govora i jezika, kao zaštitu protiv tih grijeha te za pravu ljubav prema svetom Križu. Oče naš … Zdravo Marijo…

6. Molitva: Isusovo razapinjanje - Vječni Oče, po prečistim rukama Marijinim i po Božanskom Srcu Isusovu prikazujem Ti tvoga Sina pribijena i uzdignuta na Križu, njegove Rane na rukama i nogama te Presvetu Krv koja je iz njih istekla, njegovo krajnje siromaštvo i savršenu poslušnost, njegove strašne boli Tijela i Duše, predragocjenu Smrt i nekrvno obnavljanje njegove žrtve u svim svetim misama slavljenima na zemlji. Prikazujem Ti sve ovo kao naknadu i zadovoljštinu za povrede i kršenja svetih zavjeta i redovničkih pravila kao naknadu i zadovoljštinu za moje grijehe i grijehe svih ljudi, za bolesnike, umiruće, svećenike, laike, za nakane svetog oca Pape, za obnovu kršćanskih obitelji, za jedinstvo u vjeri, našu domovinu, jedinstvo svih naroda u Kristu i u svetoj Crkvi te za one koji su izvan nje. Oče naš …i Zdravo Marijo…

7. Molitva: Rana presvetog Srca Isusova – Vječni Oče, udostoj se primiti Krv i Vodu koji potekoše iz presvetog Srca Isusova i beskrajne zasluge koje iz njega proizlaze za potrebe svete Crkve te kao naknadu i zadovoljštinu za grijehe svih ljudi. Molimo te budi nam blag i milosrdan. Krvi Kristova, zadnji sadržaju Presvetog Srca Isusova, očisti me i očisti svu moju braću od svakoga grijeha! Vodo iz Presvetog Srca Isusova, oslobodi me od svake zaslužene kazne za moje grijehe i ugasi Čistilišnu vatru za mene i za sve duše u Čistilištu. Amen. Oče naš … Zdravo Marijo.., Slava Ocu i Pokoj vječni.

b. Sedam prikazanja Krvi Kristove

1. Oče nebeski, prikazujemo li zasluge Krvi Kristove! Za našega papu ...... sve biskupe i svećenstvo.
da u poslušnosti Duhu koji nas vodi odgovore na poslanje koje si im povjerio. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!

2. *Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove!* Za sve one koji se nalaze na vodećim položajima u društvu, da upravljaju narodima prema tvome planu, poštujući dostojanstvo čovjeka. Otkupio si nas. Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
3. *Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove!* Za sve one koji u tebe ne vjeruju, da sjedinjeni u zajednici iste vjere postignemo zajedništvo s tobom po Kristu. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
4. *Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove!* Za sve one koji u tebe ne vjeruju, da upoznaju tajnu tvoje ljubavi koja nam se očitovala u životu tvoga Sina. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
5. *Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove!* Za sve redovničke zajednice, da budu otvorene za sve ono što Crkva od njih očekuje i time pripomognu izgradnju mističnoga tijela Kristova. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
6. *Oče nebeski, prikazujemo li zasluge Krvi Kristove!* Za sve bolesnike i patnike u cijelomu svijetu, da svoju patnju sjedinjuju s Kristom i tako pridonesu djelu otkupljenja. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
7. *Oče nebeski, prikazujemo ti zasluge Krvi Kristove!* Za svu našu braću i sestre koji pođoše pred nama u vječnu domovinu, da im prema svome milosrđu dadeš udio u svojoj uskrsnoj radosti. Otkupio si nas Gospodine, Krvlju svojom i postadosmo kraljevstvo Boga našega!
Pomolimo se! Molimo te, Gospodine da, sjećajući se patnja i prolijevanja Krvi Krista, našega otkupitelja, ostvarimo svoje poslanje na zemlji te postanemo dionici obećanih vječnih dobara. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

c. Sedam prikazanja Krvi Kristove po Marijinom zagovoru

(Sastavio ih je sluga Božji p. Bartolomej da Saluzo (1588-1617) i on je preporučivao ovu molitvu moliti 9 dana za redom kao jednu vrstu devetnice za zadobiti milosti koje tražimo)

Sva si lijepa, o Marijo ljaga istočnog grijeha te nije okaljala. Ti si prečista o Djevice Marijo, Kraljice Neba i zemlje, Majko Božja. Pozdravljam te častim i slavim zauvijek. O Majko tebi e utječem i tebe zazivam. Pomozi mi preslatka Majko Božja, pomozi mi Kraljice Neba, pomozi mi preblaga Majko i Utočište grešnika, pomozi mi Majko mog ljubljenog Isusa.

Budući da nema stvari koja se od tebe ne dobije po snazi Muke tvoga Sina Isusa Krista, živom vjerom te molim da mi isprosiš milost za koju te molim u srcu. To te molim po Božanskoj Krvi Isusovoj koju je prolio za naše spasenje. Neću prestati tebe zazivati dok me ne uslišaš. O Majko milosrđa, pun sam povjerenja da ću zadobiti milost koju tražim jer je molim po beskrajnim zaslugama Krvi tvoga preljubljenog Sina. O preslatka Majko zbog beskrajnih zasluga Predragocjene Krvi tvog preljubljenog Sina, o preslatka Majko zbog zasluga Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina udijeli mi milost *(navesti nakanu svoje molitve)*.

Prvi zaziv: To te molim Presveta Majko, po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio kod obrezanja u nježnoj dobi od samo 8 dana. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Drugi zaziv: To te molim Presveta Majko, po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio obilno znojeći se krvavim znojem u Getsemanskom vrtu. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Treći zaziv: To te molim, Presveta Majko, po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus obilno prolio kad su ga skinuli do gola vezali za stup i nemilosrdno bičevali. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Četvrti zaziv: To te molim, Presveta Majko po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio iz svoje svete glave kada je bio okrunjen trnovom krunom. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Peti zaziv: To te molim Presveta Majko po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio noseći svoj križ na Kalvariju, a osobito po živoj Krvi koja je tekla s njega i s kojom si ti miješala svoje suze prateći ga na putu prema najvećoj žrtvi. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Šesti zaziv: To te molim Presveta Majko po čistoj, neokaljanoj i blagoslovljenoj Krvi koju je Isus prolio kad su mu skinuli odjeću, pribili ruke i noge na križ tvrdim čavlima. To te molim osobito zbog Krvi koju je tvoj Sin prolio za vrijeme svoje bolne i razdiruće agonije. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Sedmi zaziv: Usliši me prečista Djevice i Majko Marijo po preslatkoj i otajstvenoj Krvi i vodi koje su istekle iz Srca Isusova kada ga je koplje probolo. Po toj prečistoj Krvi udijeli mi milost za koju te molim. Zbog Predragocjene Krvi kojoj se duboko klanjam i koja je moje piće na gozbi Gospodnjoj, usliši me o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...* O Djevice Marijo, po zaslugama Predragocjene Krvi tvog Božanskog Sina zagovaraj me kod Oca Nebeskoga.

Završna molitva: Anđeli i sveci nebeski koji gledate Slavu Božju, sjedinite svoje molitve s molitvom drage Majke i Kraljice Marije Presvete i isprosite mi od Nebeskog Oca milost za koju molim po zaslugama Predragocjene Krvi našeg Božanskog Spasitelja. I vi, svete duše iz Čistilišta, molite za mene i tražite milost za koju molim po Predragocjenoj Krvi koju je moj i vaš Spasitelj prolio iz svojih Rana.

Ja i za vas Vječnom Ocu prikazujem Predragocjenu Krv Isusovu da biste mogli u potpunosti uživati u Bogu i gledati ga licem u lice, slaviti ga zauvijek u nebeskoj slavi pjevajući: *Otkupio si nas Gospodine Krvlju svojom i učinio nas svećenicima u kraljevstvu Boga našega.* O dobri i ljubljeni moj Gospodine, slatki i milosrdni,

smiluj mi se, svim živima i pokojima dušama, koje si otkupio svojom Predragocjenom Krvlju. Amen. Blagoslovljena Isusova Krv sada i uvijeke. Amen.

d. Sedam prikazanja Presvete Krvi protiv sedam glavnih grijeha

(Prema Kanižlićevom molitveniku.)

1. Isuse, Spasitelju svijeta, koji si se htio osmi dan nakon rođenja svojega podvrći obrezivanju, da nam dadeš izgled poniznosti i posluha, molim te za neoskvrnjenu Krv za nas prolivenu, digni od mene oholost, i udijeli mi ponizno, poslušno i tebi ugodno srce.

2. Isuse, ljubitelju duše moje, koji si se od neizrecive tuge i žalosti u vrtu krvavim znojem znojio, da izbrišeš grijeh prvoga oca našega Adama, što je zabranjena voća okusio, molim te za ovu presvetu prolivenu Krv, ustegni moju neumjerenost u jelu i pilu i daj mi da gladuje i žeđa duša moja tebe, koji jedini zasititi možeš.

3. Isuse, čistih duša zaručnice, koji si dopustio, da tvoje tijelo za stup privezano nemilo bičuju, da zadovoljiš pravdi Božjoj za bludnost i tjelesne naslade, molim te za presvetu Krv tvoju kod bičevanja prolivenu, probodi strahom svojim tijelo moje i udijeli mi uspomenu strahovitoga Suda tvojega, da te nikakvim tjelesnim raspuštenostima ne uvrijedim.

4. O Isuse, kralju nad svima kraljevima, koji trnjem okrunjen i trskom po glavi udaran u ovoj muci nisi pokazao nikakva znaka nestrpljivosti, molim te za presvetu Krv iz probijene glave prolivenu, udijeli mi milost, da nagla srditost ne pridobije moje naravi, i da krotkost tvoju i strpljivost vazda slijedim.

5. O Isuse, sviju dobara djelitelju, koji podnese ljutu muku, kada krvnici odjeću za Rane priljubiše, molim te za prolivenu onda presvetu Krv tvoju, oslobodi me lakomih želja za zemaljskim i vremenitim stvarima, i udijeli mi milost, da ne škrtareći pokažem milosrđe i kršćansku ljubav, ubogima i potrebitima.

6. O Isuse, vrelo dobrote i darežljivosti, koji si tako obilato na drvu križa iz ruku i nogu svojih kao iz četiri vrutka presvetu Krv svoju prolio, molim te za ovu presvetu Krv za me prolivenu, digni iz srca mojega svaku zavist i udijeli mi milost, da svakomu iz ljubavi

kršćanske želim vremenito dobro i ovu istu želju u svakoj prigodi za ljubav tvoju djelom posvjedočim.

7. O Isuse, živote naš, koji si dopustio, da se poslije smrti tvoje presveto Tijelo na prsima otvori, da nam ukažeš goruću ljubav svoju, molim te za presvetu Krv i Vodu, koja proteče iz prsa tvojih, probudi moje mlako i lijeno srce na službu tvoju. Rani me, Isuse, ljubavlju svojom, i udijeli mi milost, da ti u napredak gorućim nastojanjem služim i svim te srcem ljubim. Amen.

e. Razmatranje o sedam prolijevanja Krvi Kristove

(Biskup Lang)

1. Bilo je prvi put osmi dan iza njegova poroda, kad su ga obrezali i kad je dobio slavno ime Isus. Mali je Isus živo osjećao ono rezanje svojega tijela oštrim nožem, jer je bio kod potpune svijesti, a njegovo je tijelo bilo tako nježno. Tad je potekla po prvi put Krv iz njegova presvetog Tijela. To bijaše prva žrtva, koju On vidljivo učini Ocu nebeskomu; a one kapljice Krvi bijahu prvijenci njegove Krvi, koju će kasnije proliti, sveti i svečani zalog ove Krvi, koju će sam proliti u svojoj večernjoj žrtvi na drvetu križa. Tko bi mogao shvatiti, kolikom bogoljubnošću se Marija klanjala onoj Krvi i prikazivala je Ocu nebeskomu! Tako je Gospodin započeo svoj život Krvlju, da ga zapečati i završi Krvlju.

2. Drugi put je Gospodin prolio svoju Krv u smrtnoj borbi na brdu Maslinskom. Božanski je Spasitelj vruće čeznuo za tim da za nas prolije svoju Krv i da za nas umre. »Krštenjem, reče sam, treba da se krstim (krštenjem Krvi) i kako mi je teško, dok se ne svrši« (Lk 12,50).Ali kad je došao čas trpljenja blizu, opirala se snažno tomu njegova čovječanska narav i On reče: »Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša.« (Mt 26,39).

Ali Otac nebeski posla anđela svojega, da Isusa kao čovjeka utješi i da mu javi da Otac nebeski hoće da On trpi. Tada Gospodin počne opet usrdno moliti i padne u smrtnu tjeskobu te od žestine borbe udari sveta Krv na sve pore na tijelu i Krv poteče, kako veli sv. Luka: »I budući u borbi, moljaše se dalje; znoj pak njegov bijaše kao

kaplje Krvi, koje kapahu na zemlju«. (Lk 22,44). Tako proli Gospodin Krv svoju za nas u smrtnoj boli.

3. Treći put je Isus prolijevao svoju Krvcu, kad su ga po nalogu Poncija Pilata vojnici bičevali. Pilat je htio, da na taj način udobrovolji bijesne Židove i umiri njihovu mržnju, da ne traže dalje smrti Isusove. Ali vojnici nisu znali za milosrđe. Udarali su svom okrutnošću oštrim bičevima po presvetom Tijelu, a bilo je to najnježnije i najosjetljivije tijelo, što je ikad bilo u ljudskom rodu. To bijahu strahovite boli.

Inače je bilo propisano, koliko se udaraca smije dati okrivljeniku, ali kod nevinoga Isusa nisu na to pazili, nego što je Isus mirnije i krotkije trpio, to su ponosni vojnici strasnije udarali i stotinu i stotinu groznih udaraca zadali nevinome tijelu. Tijelo je Isusovo bilo kao jedna rana, izgledao je, kako veli prorok, više kao gubavac, kojemu se živo tijelo od gube raspada, nego kao čovjek u naponu muževnosti. Prorok je stoljeća prije u duhu gledao te rane i prorekao: »Od pete na nozi do tjemena glave nema na njemu zdravoga mjesta... Vidjesmo ga kao gubavca izudarana«. Jasno je, da je pod tim udarcima Krv Božja na sve strane brizgala i tekla i odijelo i krvnike i zemlju najobilnije nakvasila. A Sin Božji, u najvećoj boli tijela i duše pritajio je one rane i onu krvcu za grijehe svijeta, osobito za sve nečiste grijehe, za neumjerenosti u jelu i pilu, u zabavama i igrama i za sve razmaženosti i lijenosti.

4. Četvrti put Isus je prolijevao krv, kad su ga vojnici i bez naloga Pilatova oštrim bodljikavim trnjem okrunili i kad su trskom trnje nemilo u glavu zabijali. Kako li je glava nježna i osjetljiva! Pa božanska glava mora primiti u se čitav vijenac oštroga i velikoga trnja: okrutnost ljudska, nezadovoljna tim, uzimlje trsku i zabija trnje u glavu! Glava Gospodnja šumjela je i gorjela od užasne boli. A Krv sveta, ona je kao potočić briznula i potekla niz svete obraze Isusove i ocrvenila ih, pa i vlasi božanske bijahu prepune Krvi. A te boli i tu Krv žrtvuje Isus Ocu nebeskomu za nas; žrtvuje ju za sve naše ohole, pohlepne i nečiste misli, za svu nevjeru i bahatost, za sve nemilosrdne i tašte misli, a i za sve opake i grešne želje i za sve što čovječji jezik riječima sagriješi.

5. Peti put je Gospodine prolio svoju Krv, kad je nosio svoj teški križ na Kalvariju. Tijelo je Isusovo bilo puno rana, a križ težak, kako li se potom pod težinom križa iz svetih Rana na tijelu istisnula Krv i nakvasila onaj križni put. Život naš je kao jedan neprekidni put križa i treba biti nakvašen ako ne našom krvlju, a ono suzama, mukama i svakojakim problemima. A Krv Kristova zaslužila nam je, da se muke naše olakšaju i da svoj križni put sretno dovršimo. Koliku li mu hvalu za to dugujemo!

6. Šesti put je Isus svoju predragocjenu Krv prolijevao na gori Kalvariji. Došavši na Kalvariju, krvnici su mu skinuli odjeću s tijela, a pri tom mu opet ozlijedili Rane na Tijelu, o koje se prilijepila odjeća i Krvca je nanovo potekla. Ali još više, kad su ga bez milosrđa na križ pribijali i s križem u vis podigli, te dno križa spustili u jamu. O kako li se je onda streslo Tijelo na križu i proširile se Rane, a Krv je bujicom potekla na zemlju.

A tako je za ona tri sata, što je Isus na križu visio, Krv neprestano curila na tlo, sad jače sad slabije, sve dok nije Isus umro. To izlijevanje Krvi i upala svetih Rana prouzrokovalo je u Gospodinu onda silnu žeđu i On zavapi: »Žedan sam« (Iv 19,29). Tim bje dovršena ona velika krvna žrtva, koja je zadovoljila pravdi Božjoj i donijela svijetu žuđeno spasenje. O kako li rado i često moramo misliti na ovo nepojmljivo djelo pravde i milosrđa Božjega!

7. Sedmi put je prolivena Krv Isusova poslije smrti njegove. Kad su došli krvnici, da prelome kosti na nogama razapetima na Kalvariji, da bi ovi što prije umrli, a onda još istu večer bili ukopani, jer je drugi dan bio veliki blagdan, učiniše to jednome i drugome razbojniku, koji bjehu s Isusom razapeti; ali Isusu nisu prelomili golijeni, jer je bio već umro, a tako je bilo i od proroka prorečeno, nego jedan vojnik, po imenu Longin, uzme sulicu i zarine ju u presveti bok Isusov sve do božanskog Srca i namah poteče, kako svjedoči sv. Ivan evanđelist, Krv i voda, znak da je uistinu umro.

To bijahu zadnje kapljice Krvi Isusove, i tako nam je dao svu svoju dragocjenu krvcu za spasenje naše. Ljubeći nas, ljubio nas je do kraja. A tim draže moraju nam biti zadnje kapljice Krvi, jer su potekle iz sredine otvorena Srca i to božansko Srce ostalo je nama

zauvijek otvoreno i sigurno utočište. Evo, kako je sve Isus prolijevao za nas Krv svoju, a ti u promatranju svojem možeš promatrati čas ovo čas ono prolijevanje. Ali da ti bude ovo promatranje na korist, promisli pobožno:

Tko je onaj, koji prolijeva Krv ovu? Za mene i za sve ljude, da se oslobodimo grijeha, da živimo sveto i u Nebo dođemo. Na koji način je ova Krv prolivena? U najvećim mukama, ali s najvećom ljubavlju. Promatrajući to tako, treba da probudimo u duši svojoj razna sveta čuvstva i čine raznih kreposti. Čine poklonstva, zahvalnosti, ljubavi, samilosti. Treba da se poklonimo Krvi Isusovoj, jer je svakoga poklona dostojna, da smo zahvalni Isusu za toliku žrtvu i muku, u kojoj je prolio svu svoju Krv, da probudimo u sebi sućut s trpljenjem Isusovim, da ga ljubimo svim srcem, kako je On nas ljubio i Krvlju svojom zasvjedočio, pa da i mi i djelima i trpljenjem zasvjedočimo Isusu svoju ljubav. Na ovakav način častiti Presvetu Krv Spasiteljevu njemu je veoma milo, a nama veoma korisno.

7. 5. Svetkovina i mjesec Predragocjene Krvi Kristove

Priprava na svetkovinu. Na poticaj svećenika iz Družbe Misionara Krvi Kristove Giovannia Merlinija, godine 1849. papa Pio IX je odredio da se u cijeloj Katoličkoj Crkvi slavi blagdan Krvi Kristove prve nedjelje u srpnju. Papa Pio X je proslavu blagdana prenio na 1. srpanj.

S obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila blagdan Krvi Kristove je spojen sa onim; Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krv Kristovu. Kao pripravu na svetkovnu Presvetog Tijela i Krvi Kristove možemo moliti devetnicu Predragocjenoj Krvi ili neke druge molitve tog velikog otajstva naše vjere.

Mjesec srpanj je u katoličkoj pobožnoj tradiciji posvećen na poseban način čašćenju Predragocjene Krvi Kristove. Onima koji žele častiti na takav način Krv Kristovu preporučamo da uzmu za

svaki dan kroz mjesec dana jednu od svetačkih molitva, razmatranja ili iskustava koje donosimo u poglavljima 4, 5 i 6, te se u molitvenom ozračju zaustave na tekstu, a na kraju mogu izmoliti Litanije Predragocjene Krvi Kristove ili neku od molitava Sedam Prikazanja ili Krunicu Krvi Kristovoj.

7. 6. Pobožnost Predragocjenoj Krvi Kristovoj kao pomoć dušama u Čistilištu i sredstvo sprječavanja teških grijeha

a. Pobožnost presvetoj Krvi Isusovoj olakšava muke dušama u Čistilištu

Biskup Lang piše: Presveta je Krv Isusova sredstvo kojim možemo pomoći dušama u čistilištu. O kako li one sirote duše u onim teškim mukama čeznu za kapljicom Krvi Kristove! Kako već rekosmo, sveta je Marija Magdalena često u danu za one duše prikazivala Bogu Krv Kristovu, i Bog joj očitova da je time mnogo duša iz Čistilišta izbavila. Nasljedujmo ju i molimo češće u danu ovu molitvicu:

»Vječni Oče, po rukama Bl Dj. Marije prikazujem ti predragocjenu krv Sina tvojega za siromašne duše u čistilištu«, a osobito rado to činimo kod sv. Mise. Jednom se ukaza M. Henriku Suzonu duša iz čistilišta i doviknu mu: »Brate, Krvi, Krvi nam treba, da nam se ublaže muke. Svete Mise, sv. Mise, neka se služe, kako smo si to nekoć obećali«. Kad je sv. Ivan od Alvera na dušni dan služio sv. Misu i prikazivao Ocu nebeskomu Presveto Tijelo Isusovo, i molio ga da po Krvi Sina svojega oslobodi duše iz čistilišta, vidje kako se veliko mnoštvo onih duša poput žarkih iskrica iz peći vinulo iz čistilišta put nebesa. Nasljedujmo taj lijep običaj, da svaki put kad smo kod svete mise, po Marijinim rukama presvetu Krv Isusovu prikažemo Ocu nebeskomu za duše u čistilištu.

Mnoge i premnoge ćemo tako odmah izbaviti, ili im uvelike muke olakšati, to je izvrsno djelo milosrđa. A Gospodin kaže: »Blago milosrdnima, jer će milosrđe zadobiti«. (Mt 5,7) A pamtimo i onu riječ Gospodinovu: »Kojom mjerom mjerimo, tom će se i nama mjeriti«. (Lk 6,38) Tko je sada za života tvrda srca prema dušama u

čistilištu, ne će poslije svoje smrti naći mnogo duša koje bi se za nj molile; pa može i to biti, da će se za nj i moliti i sv. Mise služiti, a Bog će sve ono možda namijeniti drugim dušama, a ne njegovoj.

b. Isusovo veliko obećanje za pomoć dušama u Čistilištu dano sv. Gertrudi Velikoj

Sv. Gertruda velika se rodila 16. 1. 1256. u dobrostojećoj obitelji. Odgajana je u samostanu sestara cistercitkinje u Helfti u kojem je kasnije i sama postala redovnica. Napredovala je jako u duhovnom životu. Čitala je crkvene oce, svetačku i mističnu literaturu. Davala je veliku važnost studiju te je zapostavila duhovni život i pala u duboku krizu. Nakon teške duhovne krize uspjela je nadvladati vjersku ravnodušnost. Mistična milost Isusova ukazanja 1280. bila je odlučujuća za njenu duhovnu preobrazbu. Dobila je nevidljive stigmate na srcu te primila mnogobrojne druge mistične milosti. Poslije teške bolesti umrla je 1302.g. Božje objave koje je primala su ostale u knjigama koje je napisala: Duhovne vježbe i Poslanik božanskog milosrđa.

Isus je u jednom ukazanju obećao sv. Gertrudi da će svaki puta kad se izmoli ova molitva osloboditi tisuću duša iz Čistilišta.

Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv tvoga Božanskog Sina Isusa Krista sjedinjenu sa svim svetim misama koje su se danas slavile širom svijeta, za sve svete duše u Čistilištu, za grešnike diljem svijeta, grešnike u cijeloj Crkvi i za one u našim obiteljima. *(Ovu molitvu s obećanjem smo našli u knjižicama pobožnosti na njemačkom i talijanskom jeziku)*

c. Pobožnošću presvetoj Krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijehe

Biskup Lang piše: Smrtni je grijeh veliko i najveće zlo na zemlji. On nas lišava milosti posvećujuće i prijateljstva Božjega, on nam uzima sve zasluge koje smo već stekli za Nebo, i ako u njemu umremo, bit će paklene muke za sve vijeke. Nikad na svijetu nećemo pravo spoznati, znači smrtno sagriješiti. Sam Sin Božji morao je

umrijeti, da nas od grijeha otkupi. Ali i mali grijeh je zlo; iza smrtnoga grijeha najveće zlo na svijetu.

Sv. Katarini Đenovska dade Gospodin jednom vidjeti grozote lakog grijeha i ova se tako prestrašila, da je skoro od straha umrla, da je viđenje dulje potrajalo. Sveci Božji bijahu pripravni sve muke pretrpjeti prije, nego li i jedan laki grijeh učiniti; i kad bi jednim lakim grijehom bili mogli osloboditi sve duše iz Čistilišta, oni toga ne bi bili nikad učinili, jer im je bilo više do časti Božje, nego li do ikakva drugoga dobra. Po tom je veliko djelo pred Bogom i na veliku čast Božju, ako tko i jedan smrtni grijeh svojim nastojanjem spriječi. Pa to nije tako teško.

Glasoviti o. Faber uči nas, kako da to učinimo. Veli on: »Kad bismo svaku večer prije počinka molili Majku Božju, neka ona dragocjenu Krv Svoga Sina prikaže Gospodinu Bogu u tu nakanu, da se po Presvetoj Krvi spriječi u noći koji smrtni grijeh, koji bi se inače učinio, i kad bismo svako jutro za cijeli dan to prikazanje ponovili, to bismo mogli mnoge smrtne grijehe spriječiti«.

A tim bismo mogli i za svoje grijehe zadovoljiti i neizrecive zasluge za Nebo steći. Kolika po tom radost i utjeha duši našoj! Molimo dakle rado svaku večer i svako jutro: **»O Presveta i neoskvrnjena Djevice Marijo, molim te usrdno, prikaži Vječnomu Ocu predragocjenu Krv Sina Svojega u nakanu, da se ove noći (ili ovaj dan) koji smrtni grijeh zapriječi«.** Moli k tomu još jednu ili tri Zdravo Marije. Čini to ustrajno i pobožno do konca svojega života; nauči i druge bogoljubne duše tu pobožnost, pa ćeš za Nebo premnogo zasluga steći.

Sv. Marija Magdalena jednom je u djetinjstvu cijelu noć gorko plakala zato što je po danu čula gdje su se dva čovjeka ljutito svađala i psovala. Šesnaest godina kasnije Gospodin joj u viđenju pokaza divnu slavu, koju je onim suzama zavrijedila. O kolika će po tome biti plaća onomu, koji ne samo tuđe već učinjene grijehe oplakuje, nego iz ljubavi k Bogu nastoji te smrtne grijehe spriječiti. Nastojimo dakle i uputama i primjerom, i drugim sredstvima spriječiti smrtne grijehe, a osobito molitvom i prikazanjem Presvete Krvi Isusove.

7. 7. Prinositi u duhu Krv Isusovu Bogu; još jedan način, kako možemo častiti Krv Kristovu

Biskup Lang piše: Možeš još na jedan i to veoma lagan način slaviti Krv Isusovu, a to je, da u duhu prinosiš Krv Isusovu Ocu nebeskomu ili Presvetom Trojstvu. To dakako učini pomnjivo, pobožno i u ljubavi. To je prikazanje Krvi usrdna i smjerna molitva, jer biva kao da veliš: Oče nebeski! Nisam vrijedan, da budem uslišan, ta život je moj pun grijeha i nesavršenosti, ali pogledaj blago na Krv Jaganjca Božjega. To je Krv preljubljenoga Sina tvojega, to je Krv, koja jače viče k tebi za milosrđem i pomilovanjem, nego li je krv Abelova vikala za osvetom.

Ali ovo prikazivanje Krvi Isusove duhom nije samo uzvišena molitva, ono je i više, ono je reći bi žrtva Gospodinu, to je dar, koji mi ponovno prinosimo Ocu nebeskomu, jer je Isus nama ostavio Krv svoju, a ta je opet dar Ocu nebeskomu najdraži. Istina, mi taj dar prinosimo Bogu najdostojnije u sv. Misi, jer ga ondje prinosimo sa samim Isusom, koji je vrhovni svećenik, i sa službenikom njegovim, svećenikom; ali možemo Krv Isusovu i na ovaj način u duhu sami prinositi i to mnogo puta u danu.

Sv. Marija Magdalena reče jednom: »Svaki put, kad stvor žrtvuje ovu Krv, kojom je otkupljen, prinosi dar od neizmjerne vrijednosti, koje ne može nitko naknaditi.« Ovu vježbu preporuči ovoj svetici sam Gospodin, da suzdrži njegovu desnicu, kad hoće da kazni grješnike. Magdalena posluša i prikaza svakodnevno, kako već spomenusmo, po 50 puta dragocjenu krv za spasenje živih i mrtvih. Ona je to učinila s velikom pobožnošću; i Gospod joj pokaza ne jednom, kako je po tom mnoge duše na zemlji dovela do obraćenja, a mnoge duše iz čistilišta oslobodila. »Ova se pobožnost mili Bogu, veli Longius, jer ga slavi najboljim i najuzvišenijim načinom«.

Jednom je imala Magdalena ovo viđenje od Gospodina. Ona vidje, gdje svi sveti zaštitnici grada Firence, a s njima i mnogi drugi sveci, dolaze pred prijestolje Božje i prose za siromašne grješnike, ali nisu bili uslišani. Iza njih dođoše anđeli čuvari siromašnih grješnika, ali ni oni nisu bili uslišani. Poslije dođoše i druge

bogoljubne duše i goruće za moljahu velike grješnike, ali žrtvovahu zajedno Ocu nebeskom i Presvetu Krv Isusovu, i ovi bijahu poradi Presvete Krvi uslišani.

Zato je tako lijepa ona molitvica sv. Crkve. »Vječni Oče, prikazujem ti predragocjenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za grijehe svoje i za potrebe sv. Crkve.« Tako možemo često učiniti u danu, i kad zvoni i tuče ura, a osobito u napasti, žalosti, u bolesti i pod svetom misom. Božanski Spasitelj reče jednoć sv. Mehtildi: »Ja po svojoj Krvi nadvladavam gnjev Oca svojega i pomirujem čovjeka s Bogom.«

Ali najbolji način kako da prikažeš ovu dragocjenu Krv, bit će taj, da usrdno moliš Majku Božju, neka ju Ona na prinese Bogu umjesto nas sa svom bogoljubnošću svojega nevinoga srca. Tako ćeš dobiti mnoge i osobite milosti. To nam preporučuju mnogi službenici Božji, a osobito sveti župnik Ivan Vianney koji nam reče, da je to najbolja molitva. »Djeco moja, reče, zapamtite to. Svaki put, kad sam dobio koju milost, dobio sam ju na taj način. To ne prevari nikad«.

U životu sv. Dominika čitamo, kako mu se jednom, kad je propovijedao o Majci Božjoj, pričinilo, da vidi gdje Bl. Djevica pobožne slušatelje škropi Krvlju Sina svojega. A poznato je ono čudo, koje se zbilo pod sv. Misom, koju je jednoć čitao sv. Dominik. Tristo osoba, među njima i kralj i kraljica, vidješe, gdje za podizanja sv. kaleža Marija Presvetu Krv izli na prisutne i na čitavu Crkvu.

Htjelo se time živo predočiti, kako po svetoj Krvi velike milosti dobivaju svi prisutni, a i čitava Crkva. Molimo dakle Majku Božju osobito kod sv. mise, da se udostoji Krv Sina svojega prikazati Ocu nebeskomu za obraćenje grješnika, za umiruće, za duše u Čistilištu, za biskupe i svećenike, za rodbinu i dobročinitelje, za sve naše osobne potrebe i za potrebe cjelokupne Crkve i domovine. Ono, što prinosimo Bogu po Krvi Kristovoj jest neizmjerno više vrijedno, nego li sve ono za što ga prosimo. Molimo ga dakle sa svim svetim pouzdanjem.

7. 8. Zazivi Presvetoj Krvi Isusa Krista

Očisti nas, o sveta Krvi! *– ponavlja se poslije svakog zaziva:* Predragocjena Krvi Spasitelja mojega; Krvi Novoga zavjeta; Cijeno našega spasenja; Izvore Božjih milosti; Izvore žive vode; Zalogu vječnoga blaženstva; Žrtvo vječne pravednosti; Ključu vrata nebeskih; Očišćenje naših duša, Izbavljenje iz naših nevolja; Sredstvo spasenja za naše grijehe; Sredstvo za oproštenje grijeha: Naplato naših dugova; Otpuštenje zasluženih kazna; Životno vrelo onima koji žeđaju za spasom; Ufanje siromašnima; Utjeho žalosnih; Okrepo slabih; Liječe bolesnih; Pomirenje grješnika; Radosti pravednika; Utočište sviju kršćana; Utjeho patrijarha; Čeznuće proroka; Jakosti apostola; Pouzdanje mučenika; Opravdanje ispovjedalaca; Posvećenje djevica; Blagosti svetih!

Oslobodi nas, Isuse!*- ponavlja se poslije svakog zaziva*: Od svakoga zla, Od svake nepravde, Od duha bludnosti, Od svake oholosti i taštine, Od svake lakomosti i zavisti, Od svake neumjerenosti; Od svake srditosti i mržnje, Od svake lijenosti, Od rata i pobune, Od gladi i skupoće, Od kuge i raznih bolesti, Od štetnih oluja, Od nagle i zle smrti, Od vječnoga prokletstva, Po svojoj dragocjenoj i svetoj Krvi, Po velikoj cijeni našega spasenja, Po svetoj Krvi, koju si kod svojega obrezanja prolio, Po svetoj Krvi, koja je na brdu Maslinskom iz tvojih svetih žila tekla, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te tvoji neprijatelji zlostavljali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te grozno bičevali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su te oštrim trnjem okrunili, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad si svoj teški križ na Kalvariju nosio, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kada su s Tvojega ranjenoga tijela odijelo ti skidali, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad su te na križ razapinjali, Po svetoj Krvi, koju si na križu viseći prolio, Po svetoj Krvi, koju si prolio, kad su ti kopljem sveti bok otvorili, Po svetoj Krvi, koju si na posljednjoj večeri svojim učenicima pružio, Po svetoj Krvi, koja se svaki dan u svetoj misi Gospodinu Bogu prikazuje,

Tebe molimo, usliši nas!*- ponavlja se poslije svakog zaziva:* Mi grješnici,Da nas poštediš, Da nam oprostiš, Da se udostojiš pravu nam pobožnost udijeliti, Da se udostojiš Božji strah nam udijeliti, Da

se udostojiš nježnu nam ljubav prema sebi udijeliti, Da se udostojiš gorljivu ljubav k svemu dobru nam udijeliti, Da se udostojiš radosnu nam poslušnost prema svojemu svetom zakonu udijeliti, Da se udostojiš pravu nam mržnju na grijeh i svako zlo udijeliti, Da se udostojiš iskreno nam pokajanje zbog naših grijeha podijeliti, Da se udostojiš pomoći nam, da svoj život od srca popravimo, Da se udostojiš svojom svetom Krvlju duše naše oprati, Da se udostojiš svojom dragocjenom Krvlju duše naše pokrijepiti, Da se udostojiš svojom svetom Krvi nas u našim nevoljama utješiti, Da se udostojiš svojom svetom Krvi s Bogom nas pomiriti. Da se udostojiš svojom svetom Krvi do svake nam kreposti pomoći, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u ljubavi nas Božjoj stalne učiniti, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u napastima nas očuvati, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi za služene nam kazni oprostiti, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi u samrtnom času biti nam na pomoći, Da se udostojiš, po svojoj svetoj Krvi podati nam milost, da sretno umremo, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi od muka čistilišnih nas osloboditi, Da se udostojiš po svojoj svetoj Krvi sve nas u Nebu blaženima učiniti.

8. MOLITVE KRVI KRISTOVOJ S POSEBNIM NAKANAMA

Posveta predragocjenoj Krvi Kristovoj

(Iz molitvenika Slavimo Krv Kristovu)

Hvala ti. Gospodine Isuse Kriste, što si postao čovjekom da na zemlji objaviš ljubav vječnog Oca. Hvala ti, Sine Božji; ti si uzeo naše tijelo i krv da nam postaneš bratom i prijateljem. Hvala ti, dobri pastiru, što si dao svoj život za svoje stado da opereš i posvetiš svojom Krvlju sve one koji tvoju riječ primaju i tako imaju udioništvo u žrtvi pomirenja. Tebe, Gospodine, hvalimo i slavimo sa svim anđelima i svetima, jer si svojom Krvlju uništio krivnju čovječanstva. Veličamo te što si dajući svoj život, darovao nam novu nadu; umirući za nas, smrt nam je postala prelazom u uskrsnuće;

iskazujući nam milosrđe, postajemo u zajedništvu s tobom izvorom milosrđa i pomirenja.

Spasitelju naš, hvalimo te i slavimo što si nas po krštenju i potvrdi pridružio svom otajstvenom tijelu - Crkvi. Po Euharistiji zapečaćuješ vez ljubavi i mira; po sakramentu pomirenja liječiš rane našeg zemaljskog putovanja ili obnavljaš život milosti ako nije izgubljen. Isuse, veličamo te i častimo radi tvoje riječi i sakramenata koji nas čine živim udovima Crkve. Zahvaljujemo ti za one, koji umjesto tebe upravljaju tvojim stadom koje si stekao svojom vlastitom Krvlju. Gospodine, hvala ti također za sve ljude preko kojih smo smjeli primiti vjeru. Hvala ti za sve one koji su nas vodili putem ljubavi. Danas ti želimo posebno zahvaliti što u tvojoj svetoj Krvi nalazimo smisao življenja, trpljenja i umiranja. Iz ljubavi si postao čovjekom, trpio i umro na križu; tako si nam omogućio da i mi možemo darovati svojim životom, trpljenjem i smrću istinsku ljubav Bogu Ocu i svim ljudima.

Zato se danas (iznova) posvećujemo tvojoj predragocjenoj Krvi. Obnavljamo svoju krsnu posvetu i želimo biti svjesniji, radosniji i spremniji članovi tvoga tijela - Crkve. Želimo svojim životom nadopunjati što još manjka otkupljenju svijeta. Naše vrijeme je tvoje. Naša je radost da tebe razveseljujemo. Želimo da svojim trpljenjem sudjelujemo u tvojoj otkupiteljskoj ljubavi. S tobom želimo dati svoju krv i život za spasenje čovječanstva

Gospodine, dopusti da budemo s tobom "rijeka milosrđa" koja pobjeđuje strah i zle duhove; koja daje snagu onima koji su u opasnosti, koja tješi i jača trpeće, koja pokazuje put onima koji ga traže, koja potiče zalutale na obraćenje, koja ohrabruje Bogu posvećene, koja pomaže umirućima a pokojnima dariva vječni mir.

Gospodine Isuse Kriste, radi svoje predragocjene Krvi, daruj nam vjernost ovoj posveti koju ti danas upravljamo (obnavljamo). Učini da budemo revni u promatranju i štovanju otajstva tvoje ljubavi. Jačaj nas u širenju ove pobožnosti da bi još mnogi svjesnije imali udjela u molitvama predragocjene krvi i u našem životu koji neka služi proslavi Oca u Nebu i spasenju čovječanstva. Amen.

Posveta i dnevno prikazanje Ocu u sjedinjenju s Krvlju Kristovom

(Bl. Tommaso Marija Fusco)

Zaodjeni me Oče, haljinom ljubavi i po zaslugama Predragocjene Krvi Isusa Krista ispuni me Božanskim Duhom. Prikazujem ti misli, riječi, djela i trpljenja današnjeg dana sjedinjene s onim što je Isus Krist trpio. Predajem se u tvoje božanske ruke. Oče želim ono što ti hoćeš, jer ti to hoćeš, kako ti hoćeš i do kada ti hoćeš.

O divna Krvi mog Gospodina tebi posvećujem svoju osobu, život, misli, poteškoće i trpljenja. Raspolaži sa mnom kako ti želiš. Kraljuj Gospodine, u mom razumu po motrenju tvoje uzvišenosti, kraljuj u mom pamćenju po sjećanju na tvoja dobročinstva, kraljuj u mojoj volji po podložnosti tvojoj volji, a pogotovu kraljuj u mome srcu, posveti sve moje osjećaje, sklonosti, želje i učini ga potpuno slobodnim od svih stvorenja. Amen.

O predragocjena Krvi Isusova

O predragocjena Isusova Krvi, ti si bila prolivena da cijelom čovječanstvu pokažeš svoje milosrđe! Mi smo sada jako blizu tebi. Izlij se na nas u svome neizmjernom obilju! Evo naše glave, naših ruku, naše volje, pameti, sjećanja, misli, želja i nagnuća, naših aktivnosti, naše vanjske i unutarnje osjećajnosti! Operi nas od svega onoga što je prljavo; izbriši naše mrlje, ozdravi ono što je u nama bolesno; obrati nas i preobrazi svojom snagom, da mognemo ostati sjedinjeni s tobom. O neizmjerna čistoćo, očisti nas, ukrasi nas, nahrani nas, blagoslovi i spasi nas! Amen.

Pouzdanje u Krv Kristovu

(Za one koji se bore za oslobođenje od ovisnosti)

Gospodine Bože, Ti si mi dao život i zdravlje, no nisam poštivao Tvoje darove. Svojom lakomislenošću i zanemarivanjem postao sam ovisnik. Nepotrebno sam popuštao kušnjama, a sada se osjećam kao u zatvoru. Moja sloboda je ograničena, moje zdravlje slabo. Postao sam problem drugima i samome sebi. Želim se osloboditi svoje ovisnosti, ali mi nedostaje snage. Toliko sam puta pokušavao

započeti novi život, ali svaka izgubljena bitka bi povećavala moju nutarnju prazninu, odbojnost prema samom sebi i prema životu uopće. A ipak, želim živjeti, želim započeti nanovo, želim pobijediti ono što me ograničava i drži u lancima. *(Navedi u srcu svoje konkretne ovisnosti, kojih se želiš osloboditi).*

Posvješćujući sebi da je Krv Tvoga Sina pobijedila pakao i smrt, želim se otvoriti i primiti tu Božansku snagu, taj lijek s Neba. Znam da vlastitim snagama ne mogu ništa promijeniti, zato se želim boriti zajedno s anđelima i sa svima koji se uzdaju u snagu Kristove Krvi.

Učvrsti moju slabu volju svojom ljubavlju, da ne bih tražio utjehu kod ljudi i da se više ne vratim ovisnosti. Želim razborito izbjegavati susrete, poznanstva, situacije koje su za mene kušnja i ustrajati u molitvi s Riječju Života, kada me vuče sila zla. Daj mi mudrost kako bih znao kada trebam izdržati u borbi, a kada je najbolja borba izbjeći kušnju.

Gospodine Isuse, svako oslobođenje od ovisnosti je bolno. Bojim se toga trpljenja, no ipak, želim gledati na Tebe, koji si ustrajao na Križnom putu. Snagom Tvoje Krvi želim ustrajati i kada imam dojam da više nemam snage i da nisam u stanju izdržati. Neka me Tvoja ljubav učvrsti i daje mi ustrajnost. Neka Duh Sveti, koji je dao snagu i pobjedu mučenicima, spasi također i mene i sve koji žele novi život, dostojan čovjeka i kršćanina. Amen.

Za milost opraštanja

Gospodine Isuse, Spasitelju! Ne želiš da na zlo zlom uzvratimo nego da zlo pobjeđujemo dobrim. Trebamo se pomiriti s onima koji nam se čine nesimpatičnima, koji su nas ranjavali ili nam nanijeli nepravdu. Nije lako moliti se iskreno i iz svega srca za one koji su daleko od nas zbog svog karaktera, svojih pogleda ili loših iskustava, za one s kojima više ne bismo htjeli imati ništa zajedničko.

Ali Tvoja Predragocjena Krv nam govori da ljubiš svakoga. Bez iznimaka. Platio si također i za one koje izbjegavamo ili odbijamo. I sami smo već toliko puta primili oproštenje. Svakodnevno Te molimo za oproštenje naših grijeha, «kako i mi otpuštamo dužnicima našim.» Zato te, Gospodine, molimo za tvojega Duha. On neka očisti

naša srca, našu ljubav i naš pogled na druge. Želimo tvojim očima gleđati čovjeka. Želimo vidjeti svako dobro, čak i onda kada nam ljudske slabosti i ograničenja zamrače sliku.

Molimo za milost istinskog i potpunog praštanja kako bismo mogli ljubiti poput Tebe, i kako bi tvoja spasiteljska Krv ponovo dotaknula duše naših bližnjih. Daj da znamo oprostiti kako bismo i sami primili oproštenje i postali radost i slava tvojemu i našemu Ocu na nebesima. Amen.

Za milost dobre smrti

Gospodine, Bože moj, znam da ništa u mome životu nije tako sigurno kao moja smrt i da ništa nije tako nesigurno kao trenutak završetka života na ovoj zemlji. Zahvaljujem Ti za vjeru koja mi daje nov pogled na tu stvarnost. Gledajući na smrt i uskrsnuće tvoga Sina više se ne moram bojati svoje smrti. Zahvaljujući Kristovoj Krvi, mogu mirno čekati na susret sa Sucem: čeka me kuća Oca koji me ljubi i mjesto koje mi je pripremio Spasitelj. No, ipak molim, da se dobro pripremim za smrt. Daj mi Svoga Duha, kako bih uvijek bio spreman na završetak zemaljskog života, pomiren s Tobom i sa svima. Želim biti također spreman i za život, posao i trpljenje, ako je to potrebno za ispunjenje Tvojih planova koje imaš za mene i za moju braću. Neka se ispuni Tvoja volja u svemu. Amen.

Molitva za umiruće

(Papa Ivan Pavao II)

Svemogući i vječno živi Bože, Oče siromaha, snago bolesnika, nado umirućih! Hvala ti za dar ljudskog života, a osobito za obećanje vječnog života. Mi znamo da si uvijek blizu svima koji su slomljena srca, svim siromasima, slabima i bolesnima. Bože koji si pun nježnosti i sućuti, primi molitve koje ti upravljamo za svoju bolesnu braću i sestre. Umnoži im vjeru i pouzdanje u tebe. Ojačaj ih svojom ljubaznom nazočnošću i ozdravi ih, ako ti je milo, te daj njihovim tjelesima i dušama obnovljenu snagu.

Ljubazni Oče, blagoslovi umiruće, blagoslovi sve koji će se uskoro s tobom susresti licem u lice. Mi vjerujemo da si od smrti

učinio vrata vječnog života. Čuvaj našu umiruću braću i sestre u svojoj ljubavi i vodi ih sigurnom rukom u domovinu vječnog života s tobom. Bože, izvore svake jakosti, pogledaj i štiti sve one koji se posvećuju bolesnicima i umirućima. Daj im duh hrabrosti i nježnosti. Podrži ih u njihovim naporima da donesu okrepu i ozdravljenje. Daj da sve više i više budu znak tvoje preobrazujuće ljubavi. Daj da svi uvide da si ti ljubazni Otac, Bog milosrđa i sućuti. Amen.

Preporuke umirućih

Isuse, Marijo, Josipe, pomozite mu (joj) u posljednjoj borbi! Isuse, Marijo, Josipe, dajte da u miru s vama usnem i počivam. Pođi kršćanska dušo s ovoga svijeta, u ime Boga Oca svemogućega koji te je stvorio, u ime Isusa Krista koji te otkupio, u ime Duha Svetoga koji se u te izlio. Danas ti bilo mjesto u miru i prebivalište kod Boga, sa svetom Bogorodicom Marijom, svetim Josipom i sa svima anđelima i svecima Božjim. Preporučujem te dragi brate (draga sestro) svemogućem Bogu i predajem te onomu koji te je stvorio. Neka ti na odlasku iz ovoga života dođe ususret Djevica Marija, anđeli i svi sveti. Oslobodio te Krist koji se udostojao za te umrijeti; neka te on smjesti u svoj Raj da ga gledaš licem u lice za svu vječnost.

Vječni Oče prikazujem ti zasluge Predragocjene Krvi Isusa Krista, tvoga ljubljenoga Sina i našeg Božanskog Spasitelja, za sve one koji će danas umrijeti, sačuvaj ih od paklenih muka i dovedi u vječnu Domovinu.

"Kaže se da će vaša bolest dugo trajati. Nemojte gubiti hrabrosti, nego trpite iz ljubavi prema Bogu. Vaša nebeska kruna će biti lijepa. Proći ćemo kroz mnoge nevolje prije nego uđemo u Nebo. Imajte veliko pouzdanje u predragocjenu Krv Isusovu. Molimo Boga da nam objavi dragocjenost patnje. Duši koja ljubi Isusa Krista, trpljenje je drago i uvijek joj se čini da nije trpjela za onoga koji je toliko trpio, umro razapet iz ljubavi prema nama." *(bl. Marija De Mattias)*

Pomirne molitve za duše u Čistilištu

(Biskup Lang)

O dobrostivi Gospodine Isuse Kriste, očisti moje nečisto srce svojom svetom Krvlju! Kapljice te Krvi spasile bi cijeli svijet! Tvoja sveta Krv neka bude moja utjeha i ufanje. O sveta Krvi, spasonosna kupelji svih bolesnika, probudi u meni ljubav prema mojemu Bogu i Spasitelju! Tebe dakle molimo, dođi u pomoć dušama, koje još u čistilištu trpe, koje si ti svojom dragocjenom Krvlju otkupio. Vječni Oče, prikazujem ti predragocjenu Krv Isusa Krista u zadovoljštinu za svoje grijehe i za potrebe sv. Crkve. Vječni Oče, prikazujemo ti Krv, Muku i smrt Isusa Krista, žalosti presvete Djevice Marije i sv. Josipa u zadovoljštinu za naše grijehe, za utjehu siromašnim dušama u Čistilištu, za potrebe sv. majke Crkve i za obraćenje grješnika.

Molitva na čast presvetoj Krvi Isusovoj

(papa Pio VII je udijelio djelomični oprost za one koji mole ovu molitvu)

O predragocjena Krvi vječnoga života, cijeno i otkupnino cijeloga svijeta, pilo i kupelji spasenja za naše duše, koja bez prekida braniš ljude pred prijestoljem milosrđa Svevišnjega! Ja ti se klanjam s najdubljim štovanjem i želim, koliko mi je moguće, da ti nadoknadim sve uvrede i zlostavljanja koja ti ljudi neprestano nanose, posebno oni koji se usuđuju drsko bezbožne psovke protiv tebe izricati. O, tko ne bi hvalio ovu Krv od neizmjerne vrijednosti?

Tko se ne bi užgao ljubavlju prema Isusu, koji ju je prolio? Što bi bilo od mene, da me nije ova božanska Krv otkupila? Pa, tko ju je iz presvetih žila Gospodina mojega sve do zadnje kapljice istisnuo? Ah, to nije zacijelo bio nitko drugi, nego njegova božanska ljubav. O neizmjerna Ljubavi, koja si nam darovala ovaj balzam pun spoznanja! O neprocjenjivi balzame, koji si potekao iz vrela neizmjerne Ljubavi; oh, učini da te sva srca i svi jezici časte i slave i tebi hvalu daju sada i u vijeke vijeka! Amen!

9. SVETIŠTA KRVI KRISTOVE U SVIJETU I HRVATSKO SVETIŠTE KRVI KRISTOVE U LUDBREGU

a. Ostaci i čašćenje presvete Krvi Kristove u svijetu i kod nas u Ludbregu

Biskup Lang piše: Po Božjoj providnosti imamo nešto ostataka Presvete Krvi Isusove. Sveta nas povijest uči, da su kršćani u prvim stoljećima s pogibiju života sabirali i čuvali krv svetih mučenika. Tako su na grobu sv. Stjepana, prvog mučenika, našli posudicu s njegovom krvlju. Ne zna se izvjesno, da li su Marija, Majka Isusova, Josip iz Arimateje i pobožne žene na Kalvariji poslije, kako su pomazali sv. tijelo Isusovo, sahranili i predragu Krv, koja je tekla iz Rana Isusovih. O tom nam sv. Evanđelje ništa ne pripovijeda.

Ali nije sve zapisano u Evanđelju, što se s Isusom događalo, kako to veli sv. Ivan evanđelist. Ali nam pobožna predaja, kojoj možemo vjerovati, veli, da je presveta Bogorodica sama rupcem pobrala nekoliko kapljica Presvete Krvi i vode, koja je iz grudi Isusovih potekla, i da je to ostavila sv. Ivanu. Poslije nekoliko stoljeća prešao je taj rubac u vlasništvo crkve Sv. Marka u Veneciji, gdje se i danas čuva.

Predaja pripovijeda, da je već vojnik (Longin), koji je probo Srce Isusovo, osjetio moć Presvete Krvi njegove. Vele da je bio na jedno oko slijep i da mu je jedna kapljica Presvete Krvi Isusove pala u to oko, te je odmah progledao. Pripovijedaju, da je poslije postao kršćanin, biskup i mučenik, koji se slavi 15. ožujka. - Tako je svojom krvlju vratio Isusu Krv, što ju je kopljem prolio.

U Steinzu u Tirolu čuvaju Predragocjenu Krv Isusovu, koju je, kako se pripovijeda, sakupila Marija Magdalena na Kalvariji.

Presveta Krv Isusova časti se i u Ludbregu, u Podravini, još od vremena pape Julija II. (1503-1513) i pape Pija VI. (1775-1799), koju pobožni kršćani iz daleka rado pohađaju, da joj iskažu svoje veliko štovanje. Presvetoj Krvi u Ludbregu svake se godine hodočasti u tri dana i na prvu nedjelju u mjesecu rujnu. Zašto se časti Presveta Krv Isusova u Ludbregu, najljepše se ističe u buli

(papinskom pismu) sv. oca Leona X. iz 1512 g., koja se čuva u župskom arhivu u Ludbregu.

U Ludbregu je oko 1410. g. živio svećenik koji je mnogo o tom razmišljao, da li je doista poslije pretvorbe (i podizanja) u kaležu prava Krv Isusova pod prilikom vina. Jednoga je dana služio sv. misu. Izrekavši nad kaležom riječi pretvorbe, posumnja o nazočnosti Presvete Krvi pod prilikom vina. Zato stavivši kalež na oltar, zaviri u nj. I gle, u kaležu ne bijaše više prilike vina, nego prava Krv koja kipi.

Bog je učinio čudo, da mu raspirši sumnju. Svećenik se prepadne, spremi tu Krv i zazida je zajedno s kaležom iza žrtvenika u gradskoj kapelici. Tu je to dosta dugo čuvao, ne kazujući o svemu nikome ništa. No naskoro svećenik oboli. Bolestan ležao je dulje vremena. Napokon se dade ispovjediti, a poslije ispovijedi kaže sve ispovjedniku, što se dogodilo s kaležom. Priznavši sve, premine blago u Gospodinu.

Ta je sveta Krv poslana u Rim, sv. Ocu papi. Stvar se je dugo istraživala. Otprilike sto godina poslije tog događaja, preda molbu plemić Tomo Zercz, vlasnik imanja Lethgenut, papi Juliju II., da se stvar riješi. Papa je sve dao istraživati dvojici opata: de Boersu i de Chyaku, koji su tada boravili u Zagrebu, no sv. otac Julije II. naskoro umre, a njegov nasljednik Leon X. ispitivanje dovrši i izda o tome spomenutu bulu. Kalež, kako se u toj Papinoj buli spominje, s Presvetom Krvi predan je u Ludbreg župskoj crkvi Sv. Trojstva za vječno klanjanje i čuvanje.

Od onoga su se vremena u toj crkvi po štovanju sv. Krvi dogodila mnoga čudesa, kako to svjedoči knjiga spomenica, što se čuva u župskom dvoru u Ludbregu. Dugo je vremena u župskoj crkvi u Ludbregu bila čašćena ta Presveta Krv. No kako je ovo mjesto bilo otvoreno turskim napadajima, prenijeli su je u grad Gotalovac.

Posljednji je potomak iz toga grada bio Stjepan Pucz, predstavnik zagrebačkog kaptola. Poslije je ta Presveta Krv došla u ruke obitelji Pasztory i Szegyeny. A kad su bili Turci sretno protjerani iz Kaniže, donesena je opet u Ludbreg. Poradi veće sigurnosti spremila se u gradsku kapelicu, koja još i danas stoji.

Odatle se uoči svakog proštenja u procesiji nosila u župsku crkvu, dok je nije župnik Jambreković 1815 g. posve zadržao u župskoj crkvi.

b. Poznatija svetišta u Italiji

Svetište u Lancianu: Događaj u Lancianu se s pravom smatra prvo veliko euharistijsko čudo u Katoličkoj Crkvi vezano uz slavljenje Svete Mise. Čudo se dogodilo oko 750 g. u crkvi san Legonziana. Neki monah reda sv. Bazilija dok je slavio sv. Misu je posumnjao u stvarnu Isusovu prisutnost pod posvećenim prilikama. Tada nakon pretvorbe posvećena hostija je postala tijelo, živo meso, a vino se pretvorilo u pravu krv koja se ubrzo zgrušala u 5 dijelova. Ta hostija meso i ostaci krvi se i danas čuvaju u svetištu u Lancianu.

Svetište u Firenzi: Današnja crkva sv. Ambrozija u Firenzi bila je u sastavnom dijelu samostana benediktinki. Ujutro 30. 12 1230.g. svećenik Uguccione je slavio Svetu Misu skupa sa zajednicom časnih sestara. U trenutku purifikacije kaleža nakon pričesti, ne zna se iz kojeg razloga malo posvećenog vina je ostalo u kaležu. Sutradan kad je isti svećenik uzeo kalež za ponovno služenje Svete Mise u njemu je primijetio zgrušanu krv. Časne sestre su bile svjedokom događaja, neki vjernici i sam tadašnji biskup Firenze koji je bio prisutan. Ubrzo se događaj pročuo i mase vjernika su dolazile štovati to čudo. Kako bi hodočasnici mogli vidjeti krv odgovorni su je premjestili u staklenu ampulu u kojoj se i danas nalazi u istoj crkvi gdje se čudo dogodilo.

Svetište u Orvietu i svetkovina Tijela Kristova: U Boseni 1263.g. svećenik Petar iz Praga je iz Češke hodočastio na grobove apostola Petra i Pavla. na povratku iz Rima slavio je Svetu Misu u Bolseni na grobu sv. Kristine. Mučile su ga sumnje o stvarnoj Isusovoj prisutnosti pod posvećenim prilikama kruha i vina. U trenutku kada je lomio posvećenu Hostiju među rukama više nije vidio uobičajenu bijelu boju hostije nego nešto crvenkasto kao pravo meso iz kojega je na korporal kapala svježa krv i natapala korporal oblikujući liku čovjeka.

Uznemireni svećenik je odložio čudesnu hostiju u kalež sve prekrio velom i ostavio u sakristiji. Bio je duboko potresen i smatrao

taj događaj kaznom za svoju nevjeru. Žarko je želio oproštenje i prema predaji otišao do pape koji je tada bio u mjestu Orvietu i sve mu pripovjedio. Papa mu je udijelio oproštenje grijeha, a on se vratio u Češku. I sam Papa Urban IV je bio duboko impresioniran pripovijesti svećenika hodočasnika te je naložio da se događaj istraži. Poslao je u Bolsenu biskupa Maltraga skupa s najuglednijim teolozima tog vremena sv. Tomom Akvinskim i sv. Bonaventurom. Nakon ozbiljnog istraživanja papa je došao do zaključka o istinitosti čuda. Papa Urban IV, sigurno i pod utjecajem događaja u Bolseni je ustanovio svetkovinu Tijela Kristova *Corpus Domini,* i odredio da se slavi u cijeloj Crkvi. Ostaci euharistijskog čuda se i danas čuvaju u katedrali u Orvietu.

Svetište u Casciai: U gradu poznatom po sv. Riti, u svetištu posvećenom svetici čuva se relikvija Euharistijskog čuda koje se dogodilo u Sieni 1330. Neki svećenik pozvan da posjeti bolesnika na samrti uzeo je posvećenu hostiju i stavio je u brevijar. Kad je kod bolesnika otvorio brevijar da ga pričesti duboko uznemiren je primijetio da je iz posvećene hostije izlazila svježa krv koja je natopila obadvije stranice njegova brevijara. Prestrašen je otišao u Casciau i sve pripovjedio p. Šimunu, budućem blaženiku. Relikvija krvave hostije i krvlju natopljene stranice se kroz stoljeća čuva i časti u Casciai. Mnoge pape su potvrdile čašćenje relikvije i udijelili svetištu posebne oproste.

Svetište u Ferrari: U Ferrari u crkvi sv. Marija in Vado, na Uskrs 1171. g. neki svećenik dok je slavio Svetu Misu, bio je u srcu napastovan sumnjom o stvarnoj Isusovoj prisutnosti u Euharistiji. Prije podizanja, kad je on lomio posvećenu hostiju, iz nje je briznula krv i to tako snažno da je pošpricala okolne zidove. Događaj tog euharistijskog čuda se pročuo po svem svijetu te su vjernici na čast Tijela i Krvi Kristove u Ferrari podigli veličanstvenu baziliku.

10. POTICAJNI PRIMJERI POBOŽNOSTI KRVI KRISTOVOJ

Papa Pio IX 1848.g. zbog okupacije Rima je bio primoran potražiti utočište u Gaeti. Sluga Božji vlč. Giovanni Merlini, drugi

nasljednik sv. Gašpara del Bufalo u upravljanju Družbom misionara Predragocjene Krvi, mu je došao u posjetu i prorekao Svetom Ocu da će se ubrzo vratiti u Rim, ako bude proširio na cijelu Katoličku Crkvu blagdan Predragocjene Krvi Kristove. Papa nakon što je razmišljao i molio, 30. 06. 1849. mu je odgovorio da će to učiniti, ne kao zavjet nego, spontano, ako se proročanstvo ostvari. Ubrzo se Papa mogao vratiti u Rim, i bio je vjeran svome obećanju. Desetog kolovoza iste godine potpisao je dekret proslave blagdana Predragocjene Krvi Kristove za cijelu Crkvu na prvu nedjelju u srpnju.

Papa sv. Pio X je 1914. odredio da se blagdan Predragocjene Krvi slavi 1. srpnja, a Pio XI 1934 je blagdan uzdigao na viši liturgijski nivo. Papa Pavao VI s obnovom rimskog liturgijskog kalendara nakon Drugog Vatikanskog Koncila 1970. blagdan Krvi Kristove je spojio sa onim Tijela Kristova te se u četvrtak nakon Presvetog Trojstva slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, dok je slavljenje svetkovine Krvi Kristove 1. srpnja ostavljeno svim ustanovama i crkvama koje u nazivu imaju Krv Kristovu.

2. Sluzi Božjem vlč. Giovanniju Merliniju, dok je propovijedao pučke misije u Segni u talijanskoj pokrajini Laziju, je jednoga dana došao neki čovjek koji je bio prodao dušu đavlu. Ugovor je on potpisao i predao Sotoni koji mu se bio ukazao. Nesretni čovjek je na misteriozan način redovito svaki dan dobivao 20 škuda, ali nije više imao mira. U to vrijeme to je bila značajna svota, pa ipak stalno je bio u dugovima zbog velikih poroka u koje je padao.

Bio je na rubu očaja, kad je čuo o svetom misionaru koji propovijeda u mjestu. Pošao ga je potražiti, pao mu pred noge i čuo iz usta vlč. Giovannia Merlinia ove utješne riječi: «Imaj vjere, sinko, Krv Kristova će ponovno kupiti tvoju dušu». Sluga Božji nije prestajao moliti i činiti pokoru za spasenje duše. Na kraju je Krv Kristova trijumfirala nad đavlom koji je bio primoran vratiti ugovor koji je onaj nesretnik bio potpisao. Što reći za one koji za bijedni užitak prodaju dušu đavlu? O kada bi razmišljali o tome koliko su muke njihove duše stajale Isusa!

3. Najveća relikvija natopljena Krvlju Kristovom je Svet Križ na kome je Isus umro. Sv. Jelena i sv. Makarije na čudesan način su pronašli tu dragocjenu relikviju koja je tri stoljeća bila ostavljena u Jeruzalemu. Nakon što su ga Perzijanci osvojili sa sobom su odnijeli i Kristov Križ. Kada je car Heraklije pokorio Perziju htio je osobno vratiti tu dragocjenu relikviju u sveti grad. Počeo se uspinjati putem Kalvarije kada ga je neka čudesna sila zaustavila i nije mu dopuštala da nastavi uspon. Tada mu se približi sveti biskup Zaharija i reče mu:

«Caru nije moguće tako raskošno obučen ići putem koji je Isus prošao u tolikom siromaštvu, poniznosti i patnji». Nakon što je odložio svečane haljine i nakit car je mogao nastaviti put i svojim rukama položiti sveti Križ na mjesto gdje je Isus bio razapet. I mi često puta umišljamo da možemo nositi križ s Kristom i istovremeno biti navezani na naše užitke i vlastitu oholost. To nije moguće. Da bi se moglo slijediti Isusa na njegovu križnom putu treba biti ponizan.

4. Pripovijeda p. Matteo Crawley da se neki veliki grešnik u Španjolskoj otišao ispovjediti. Iako su njegovi grijesi bili jako teški svećenik mu je dao odrješenje. Ali nedugo zatim, ponovno je pao u iste grijehe, a svećenik misleći da nema dobru volju da se oslobodi od grijeha reče mu: «Ne mogu te odriješiti, na putu si prokletstva, odlazi ti od otkupljenja nemaš koristi».

Jadni čovjek na te riječi zaplaka, a s raspela seraču glas: «O svećeniče, nisi ti dao svoju krv za ovu dušu»! I ispovjednik i pokornik se raskajani preneraziše kad su vidjeli da iz Isusova kipa na raspelu iz boka kaplje krv.

5. Ivanu Gualbetru, plemenitašu vičnom mačevanju je jedan sumještanin ubio brata Hugu, u borbi suparničkih plemenitaških obitelji. Ivan se zakleo da će se osvetiti i počeo je tragati za ubojicom. Ujutro na Veliki Petak 1003. pronašao ga je i susreo licem u lice u jednoj uskoj gradskoj ulici. Odmah ga je napao s nakanom da ga ubije. A tada je nesretnik koji se nije mogao obraniti zavapio i molio oproštenje u ime Isusa Krista Raspetoga.

Ivan je nadljudskim naporom vratio mač u korice i kazao mu: «Da samo Isusu Raspetome za ljubav opraštam ti». I sav uznemiren

u duši uđe u prvu crkvu i pade na koljena pred raspelom. A tada na svoje zaprepaštenje vidje kako je Isusova trnjem okrunjena glava oblivena krvlju s raspela prema njemu naginje u znak pozdrava. Ponosni vitez, baci mač i povuče se u samoću i molitvu u Vallombrosa. Njemu se kasnije pridružiše i drugi te on postade utemeljitelj monaha Vallombrosina. Ne samo to nego je tako napredovao u duhovnom životu da se potpuno posvetio i časti se u Crkvi kao sv. Ivan Gualbetri.

Oprostiti našem neprijatelju Isusu za ljubav je herojski čin pobjede nad vlastitom ohološću. Ako se oprašta Isusu za ljubav on se nama naklanja govoreći nam da su nam oprošteni naši grijesi.

6. Službenica Božja Marija Rosa Carafa iz plemenite napuljske obitelji je umrla 1890.g. Gajila je u životu posebno pobožnost Krvi Kristovoj i puno molila za duše u Čistilištu. Jedan put na Dušni dan Isus joj je u viđenju pokazao Čistilište. More kao od plamena se pokazalo njenom prestrašenom pogledu, a Isus joj je rekao: «Kćeri moja imaš na raspolaganju veliko sredstvo za ugasiti ovaj plamen. Uzimaj Krv iz moga Srca i njome škropi duše u Čistilištu».

Ona tako učini i vidje mnoge svete duše kako kao neke svijetleće zvijezde uzlaze u Nebo. Tada službenica Božja reče Isusu: «Gospodine, želim osloboditi sve ove duše». A Isusu joj odgovori: «Kada bi ljudi mislili na Predragocjenu Krv, blago koje imaju na raspolaganju mogli bi osloboditi na tisuće duša koje ovdje trpe». Hoćemo li i mi biti neosjetljivi na patnje tolikih koji čekaju na naše molitve u Čistilištu? Razmišljajmo i o tome da su duše iz Čistilišta uvijek čudesno pomagale svojim zagovorom onima koji su se za njih molili.

(Primjeri pod brojevima 1- 6 su iz *R. Bernardo C.PP.S. Il mese del preziosissimo sangue ,autor je misionar Krvi Kristove, a knjiga je objavljena s crkvenim dopuštenjem, Rim 1950. st. 39-40).*

DODATAK:

MOLITVE ZA OSLOBAĐANJE OD MOĆI TAME

Za privatnu upotrebu vjernika iz novog obreda za Egzorcizam

(Prevedene iz talijanskog izdanja, Vatikan 2001, st. 96-102)

Glas koncila od 14. 2. 1999. donio je članak o javnom predstavljanju novog obrednika za Egzorcizam s imprimaturom pape Ivana Pavla II na kome je pročelnik zbora za bogoštovlje kardinal J.A.M. Estevez rekao da trebamo razlikovati dvije vrste djelovanja đavla:

"Prvo je djelovanje spektakularnije, a to je opsjednutost, đavolsko posjedovanje. To se ne javlja baš često. No, s druge strane su svakodnevni đavolski utjecaji, preko laži, korupcije, nasilja, razuzdanog erotizma, itd... Da je đavolsko djelovanje uvijek prisutno nitko ne treba stavljati u sumnju. No, rekao bih da nije uvijek potrebno posegnuti za egzorcizmom, jer se egzorcizam obavlja pred izrazito posebnom i točnom pojavom, to jest opsjednutošću ili đavolskim posjedovanjem". Kardinal Estevez pojasnio je i to da je egzorcizam pridržan svećenicima koje biskup odredi za te zadaće.

No, u obredniku postoje i "privatne molitve koje svatko može moliti, kako bi od Gospodina zatražio da udalji moć Zloga. No one ne mogu postati javnim i zajedničkim činima, jer su privatne molitve osobe koja od Gospodina, kao i od Majke Božje ili svetog Mihaela Arkanđela, traži zaštitu protiv zlih sila". Našim čitateljima donosimo prijevod tih molitava.

1. Bože moj smiluj mi se, smiluj se svome sluzi, mnoštvo zlih duhova postavlja mi zamke i ja sam kao razbijena posuda. Istrgni me iz ruku mojih neprijatelja, budi uza me, traži me ako se izgubim, nakon što si me našao vrati me sebi, i ne ostavi me nakon što si me sebi vratio tako da u svemu budem tebi po volji i spoznam da si me moćnom rukom otkupio. Po Kristu našem Gospodinu.Amen.

2. Svemogući Bože, koji daješ prognanima dom, vodiš zarobljene do blagostanja pogledaj na moju žalost i dođi mi u pomoć. Porazi mog smrtnog neprijatelja da bih nakon što nestane

njegove prisutnosti ja mogao ponovno pronaći slobodu u miru te ponovno u vedroj i mirnoj molitvi naviještao tvoju veličinu, jer Ti daruješ pobjedu svome narodu. Po Kristu našem Gospodinu.Amen.

3. Bože Stvoritelju i zaštitniče ljudskog roda, koji si stvorio čovjeka na svoju sliku i na čudesan način ga obnovio milošću Krštenja, svrni svoj pogled na mene, tvoga slugu i poslušaj moje prošnje; neka u mom srcu zasja sjaj tvoje slave i neka me ona oslobodi od svakog straha i zebnje te mi povrati vedrinu razuma i duha tako da te mogu slaviti i blagoslivljati skupa sa svojom braćom i sestrama u tvojoj Crkvi. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

4. Bože milosrđa i izvore svakog dobra, ti si htio da tvoj Sin podnese za nas muku križa kako bi nas oslobodio od moći našeg smrtnog neprijatelja. Pogledaj milostivo na moje poniženje i moju patnju, ti koji si u krsnom zdencu mene učinio novim stvorenjem, pomozi mi pobijediti napadaje Zloga i ispuni me milošću tvoga blagoslova. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

5. Bože ti si htio učiniti me sinom svijetla po milosnom posvojenju, ne dopusti Zlome da me obavije svojom tamom, nego daj da mogu uvijek ostati u sjajnom svjetlu slobode koju si mi darovao. Po Kristu našem Gospodinu. Amen.

ZAZIVI PRESVETOM TROJSTVU: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Samo Bogu neka je slava i čast... Blagoslivljajmo Oca, Sina i Duha Svetoga, hvalimo i uzvisujmo ga u vijeke... Mi te zazivamo, slavimo i klanjamo ti se, Presveto Trojstvo... O Preblaženo Trojstvo ti si naša nada, spasenje i naša čast... O Preblaženo Trojstvo oslobodi me, spasi me, obnovi moj život... Svet, svet, svet, svemogući Gospodin Bog, koji bijaše, koji jest i koji dolazi... Tebi čast i vlast Presveto Trojstvo, tebi slava i moć u vjekove, Tebi hvala, slava i čast u vijeke vjekova... Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože smiluj mi se.

ZAZIVI KRISTU GOSPODINU: Isuse, Sine Boga živoga *(smiluj mi se -ponavlja se iza svakog zaziva)*, Isuse, sliko Očeva... Isuse, vječna Mudrosti... Isuse, sjaju vječnog svjetla... Isuse riječi života... Isuse, sine Djevice Marije... Isuse, Bože i čovječe... Isuse, vrhovni i

vječni svećeniče... Isuse, navjestitelju kraljevstva Božjega... Isuse, pute, istino i živote... Isuse, kruše života... Isuse, istinski trsu... Isuse, brate siromaha... Isuse, prijatelju grešnika... Isuse, liječniče duše i tijela... Isuse, spasenje potlačenih... Isuse, utjeho bijednika...Ti koji si došao na svijet, Ti koji si oslobodio one koje je tlačio đavao... Ti koji si visio na križu... Ti koji si prigrlio smrt za nas... Ti koji si htio ležati u grobu... Ti koji si sišao nad pakao... Ti koji si uskrsnuo od mrtvih... Ti koji si uzišao na Nebo... Ti koji si poslao Duha Svetoga na apostole... Ti koji sjediš s desna Ocu... Ti koji ćeš doći suditi žive i mrtve...

Po otajstvu svoga Utjelovljenja *(oslobodi me Gospodine - ponavlja se iza svakog zaziva),* Po svome svetom rođenju... Po svome svetom krštenju i postu... Po svojoj Muci i Križu... Po svojoj smrti i ukopu... Po svome svetom Uskrsnuću... Po svome slavnom Uzašašću...Po izljevu Duha Svetoga... Po svome dolasku u slavi...

Pri slijedećoj molitvi svaki put kad se spomene križ valja se prekrižiti: Spasi me Kriste otkupitelju, po snazi svoga Križa +: Ti koji si spasio Petra na moru, smiluj mi se. Po znaku svoga svetoga Križa + oslobodi nas Kriste od naših neprijatelja. Po svome svetome Križu + spasi nas, Kriste otkupitelju, Ti koji si u svojoj smrti poništio našu smrt i uskrsnućem obnovio život. Klanjamo se tvome Križu + Gospodine, častimo tvoju slavnu muku, Ti koji si za nas trpio smiluj nam se. Klanjamo ti se Kriste i slavimo te jer si svojim svetim Križem + svijet otkupio.

ZAZIVI BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI: Pod tvoju obranu se utječemo sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibelji uvijek izbavi, Djevice slavna i blagoslovljena...Utjeho žalosnih moli za nas, Pomoćnice kršćana moli za nas... Daj da te mogu uvijek slaviti, Presveta Djevice i daj mi snage za borbu protiv tvojih neprijatelja... Majko moja, ufanje moje, Djevice Marijo Majko Božja moli Isusa za mene... Slavna Kraljice svijeta, Marijo uvijek Djevice, ti koja si rodila Krista, Gospodina i Spasitelja zagovaraju za naš mir i naše spasenje...Marijo, Majko milosti i Majko milosrđa, brani nas od neprijatelja i primi nas u času

smrti... Dođi mi u pomoć Djevice Marijo u svim mojim mukama, progonstvima i potrebama, moli za mene svoga preljubljenoga Sina da me oslobodi od svakog zla i pogibelji duše i tijela...
Spomeni se o predobrostiva Djevice Marijo kako se još nikada nije čulo da si ikoga zapustila koji se tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Tim pouzdanjem ohrabren, utječem se i ja k tebi, Djevice djevica. K tebi Majko, dolazim, pred tobom, eto stojim ja grešnik i uzdišem. Nemoj Majko Riječi Božje prezreti mojih riječi, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.
ZAZIV SV. MIHAELU ARKANĐELU: Sveti Mihaele Arkanđele brani nas u boju protiv pakostima i zasjedama đavolskim budi nam zaklon! Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo, i ti vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zlobne duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom jakošću u pakao protjeraj. Amen.

Sadržaj